

UFO

NORGES ENESTE SPESIALTIDSSKRIFT OM UFO-FENOMENET NR. 1 - 1997 16. ÅRGANG

Roswell Rouen Projekt Sign
Gulf Breeze *Mc Minville*
Tallerkenformet

1947 - 1997

50 år med moderne UFO-historie og fortsatt mangler svarene

Namsenfjorden Sumpgass
Værballong Mosseveien
Projekt Grudge Condon Rapporten
Stjerner & planeter

Mogulballong Yakima
Washington Hynek

Blue Book

Hessdalen Espevær
Sigarformet Kenneth Arnold

TOP SECRET

TIDSSKRIFTET UFO NR. 1 1997 - 16. ÅRGANG

Logoen til venstre
viser et bilde tatt av
Hessdalsfenomenet i
1984.

Utgitt av UFO-NORGE
- en landsomfattende organisasjon

ISSN 977080017500

Utgivelse

Tidsskriftet UFO utgis av organisasjonen UFO-NORGE, som uavhengig arbeider med registrering og studium av UFO-fenomenet, samt informasjon til abonnentene og offentligheten.

Redaksjon

Ansvarlig redaktør:

Mentz D. Kaarbø

Strandgt. 221

5004 Bergen

Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

Redaksjonsråd:

Komitéen - se under daglig ledelse

Innlevering av stoff:

Per Ottesen

Byrevegen 95

2640 Vinstra

Tlf.: 61 29 07 52

Redaktør UFO-Norway News

Mentz D. Kaarbø

Strandgt. 221

5004 Bergen

Tlf.: 55 23 17 59 Mobiltlf.: 946 18 768

e-post: mentz@bgnett.no

Abonnement

Tidsskriftet UFO utkommer med 4 numre i året. Abonnement koster for 1997 kr. 150,-.

Beløpet betales enklast over postgiro.

Postgirokontonummer: 0809 3 07 08 10

Abonnementsadresse:

UFO-NORGE

Postboks 1155

5001 Bergen

Copyright UFO-NORGE 1997

Innholdet i UFO kan gjengis med inntil 50 ord fra hver artikkel uten spesiell avtale, forutsatt at full kildeangivelse er gitt. Ytterligere gjengivelse av stoff kun etter skriftlig avtale med UFO-NORGE.

De i UFO offentliggjorte artikler fremstår som bidrag til kjennskap om og forståelse av UFO-fenomenet og utforskningen av dette, uten at organisasjonen UFO-NORGE eller bladets redaksjon er ansvarlige for, eller nødvendigvis deler de fremsatte meninger.

Organisasjonsoversikt for UFO-NORGE

Daglig ledelse (Komitéen):

Ole Jonny Brønne

Mentz D. Kaarbø

Per Ottesen

Odd-Gunnar Røed

Erling Strand

Informasjons-, kontaktadresse og rapportsentral

UFO-NORGE

v/Odd-Gunnar Røed

Postboks 124

3140 Borgheim e-post: unroed@online.no

Tlf.: 33 38 65 00 m. automatisk tlf. svarer Fax: 33 38 33 68

Mobiltlf.: 948 38 7 00 Postgirokontonr.: 0826 0 50 50 50

Avdelinger og ledere:

UFO-NORGE Øst

Ole Jonny Brønne

Sølvreken 10

3033 Drammen

Tlf.: 32 88 52 62

Mobiltlf.: 913 19 203

e-post: ole.jonny.branne@cinet.no

UFO-NORGE Øst - representant

Tore Mostue

Grønli, Roterud

2600 Lillehammer

Tlf.: 61 25 29 83

UFO-NORGE Sør

Torfrid Urdal

Rygg

4448 Gyland

Tlf.: 38 37 68 30

Mobiltlf.: 941 81 800

UFO-NORGE Midt

Geir Steen

Postboks 231

7084 Melhus

Tlf.: 72 87 27 49

UFO-NORGE Vest

Finn W. Kalvik

Postboks 1155

5001 Bergen

Tlf.: 55 28 01 26

UFO-NORGE Midt - representant

Arnulf Løken

Engveien 5 C

7600 Levanger

Tlf.: 74 08 28 02

PROJECT HESSDALEN

v/Erling P. Strand

Bukkholmveien

Ullerøy

1747 Skjeberg

Tlf.: 69 16 96 00

Postgirokontonr.:

0809 4 02 23 56

e-post: erling.p.strand@hiof.no

UFO-NORGE Nord

Leif Norman Solhaug

Indre-Sand

8387 Fredvang

Tlf./fax: 76 09 40 02

Mobiltlf.: 948 13 556

Trykk:

Horjen Libris,

avd. Trykkeri, Flekkefjord

Illustrasjoner:

Carsten Bjørndal

Rødhettestien 5, 9010 Tromsø

Tlf.: 77 65 71 95

Oversikt over lokalgrupper tilsluttet UFO-NORGE

UFO-TØNSBERG

Røsselgata 15

3140 Borgheim

Mobiltlf.: 922 88 289 (dagtid); 33 32 16 64 (kveld)

UFO-SANDEFJORD

Østerøyveien 401

3234 Sandefjord

Tlf.: 33 45 07 26

UFO-ROGALAND

Postboks 510

4301 Sandnes

Tlf.: 51 67 35 64

UFO-STAVANGER

Postboks 550

4040 Madla

Tlf.: 51 55 08 08

UFO I NORD

v/Reiel Pedersen

Rubbedalsveien 8

9990 Båtsfjord

ASTRONOMI

Jan Qvam

Fløyveien 47

3080 Holmestrand

Tlf.: 33 05 21 72

AFGM

c/o Ole Morten Vestby

Stasjonsveien 92

1746 Skjeberg

Tlf.: 69 16 83 07

Vi oppfordrer våre abonnenter til snarest mulig å sende melding om adresseforandring til vår abonnementsadresse ved endring av bopel.

... FRA REDAKSJONEN

Vi beklager nok en sen utgivelse, i dette tilfelle nr. 1 1997. Redaktøren av dette tidsskrift innrømmer åpent at utgivelsen av *UFO* nå er å betrakte som bortimot en skandale.

UFO-NORGE har alltid hatt problemer med å utgi sine tidsskrift til fastsatt tid. Forsinkelsene med dette har i de senere årene sakte, men sikkert økt, selv om vi til en viss grad har greid å kompensere for dette ved blant annet å utgi et dobbeltnummer for et par år siden. I inneværende år har imidlertid problemene vokst oss over hodet - ikke minst redaktørens, og vi har aldri vært på etterskudd slik som nå.

Etter at undertegnede formelt overtok det redaksjonelle ansvaret i 1993 er det skjedd en del endringer med tidsskriftet. Omleggingen til A4-format og fire utgivelser i året har uten tvil vært den mest omfattende. Dette har også medført økt arbeidspress for en i utgangspunktet hardt prøvet redaksjon. Det var selvsagt noe vi forutså, og innførte konkrete tiltak for å effektivisere produksjon og utgivelse av tidsskriftet. Imidlertid har det vist seg at dette ikke har vært nok, noe som altså gir seg utslag i sterkt forsinkede utgivelser, spesielt nå i 1997.

På *UFO-NORGE*s årlige landsstyremøte som vil bli avholdt mot slutten av oktober, vil blant annet fremtiden til tidsskriftet og forholdet til abonnentene bli diskutert nøye.

Vi kan imidlertid love våre lesere at de aldri skal få mindre stoff enn det de har betalt for, det vil si at antall sider

skal matche det *UFO-NORGE* til enhver tid har lovet når abonnementet tegnes eller fornyes. For tiden andrar dette 36 sider (innhold) x 4 pr. år, som er lik 144 sider, for å ta et konkret regnestykke.

Akkurat på dette punkt har vi våre ord i behold da vi også i trengte situasjoner tidligere har greid å unngå å «snyte» våre abonnenter.

La meg avslutningsvis legge til at vi setter stor pris på de av abonnentene som fortsatt følger oss - uten deres indirekte støtte hadde det, rent motivasjonsmessig, vært enda vanskeligere å få tidsskriftet ut.

En kort omtale om innholdet i dette nummer: Artikkelserien om Namsenfjorden som ble påbegynt i nr. 4 1996, vil få et lite opphold. Den vil imidlertid fortsette og få sin konklusjon i kommende nummer, nr. 2 1997. Vi regner da med at et dykk med undervannsfartøy er gjennomført slik at denne saken - i alle fall med hensyn til hva som ligger på bunnen av Sundsråsa - kan bli avgjort en gang for alle.

Mentz Kaarbø

UFO-NORGE PÅ INTERNETT

Vi minner om at du nå kan besøke *UFO NORGE*s egne organisasjonssider på Internett/World Wide Web:

<http://www.ufo.no>

Se også på side 24 for nærmere omtale.

RAPPORTSENTRALEN HAR SKIFTET POSTADRESSE!

Grunnet «effektiviseringen» av Postverket, ble det gamle postkontoret på Duken nedlagt i sommer. Dermed var Rapportsentralen (inklusive informasjons- og kontaktadressen) nødt til å flytte sin mangeårige postboks til et mer sentralt kontor, og den nye adressen er som følger:

UFO-NORGE
v/Odd-Gunnar Røed
POSTBOKS 124
3140 BORGHEIM

Telefon- og faksnumre, e-post adresse samt postgirokonto forblir uendret.

NESTE NUMMER

nr. 2 1997, blir hovedsak viet funnene rundt Namsenfjorden. I tillegg vil vi bringe en rapport fra BUFORA-konferansen i Sheffield, England i august, hvor Odd-Gunnar Røed var tilstede. Vi håper også å kunne presentere analyser av en påstått bit fra Roswell-krasjet, omtalt i nr. 2 1996. Den ble vist frem på en UFO-konferanse i San Marino i mai samme år.

Bladet vil være leserne i hende rundt 1. november!

INNHold	SIDE
Leder	3
Rapportnytt	4
50-års jubileum for «flygende tallerkener»	11
50 år siden Roswell	12
Leserbrev	19
Bokanmeldelser	22
På jakt etter jordlignende planeter - og liv	25
Presseklipp	27
Astronomi	31
Analyse av implantater	33
«The Summoning» - Norges første «X-files kongress»	37

RAPPORTNYTT

Ved Mentz Kaarbø

Rapportsentralen har i løpet av de siste månedene mottatt relativt få rapporter. Vi gjengir her mesteparten av dette materialet, som for det meste dreier seg om nattelys og observasjoner av fenomener på lang avstand. På slutten av denne seksjonen presenterer vi observasjoner av merkelige lys i Gudbrandsdalen 15. mars i år.

Observasjonskategorier

NL - Nocturnal Lights - fenomener observert om natten, ofte som lyspunkt eller med begrenset vinkeldiameter (relativ utstrekning mindre enn fullmånen)
 DD - Daylight Discs - fenomener observert i dagslys, ofte med klart avgrenset form
 CE-1 - Nærkontakt av 1. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold
 CE-2 - Nærkontakt av 2. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold og som etterlater seg fysiske spor
 CE-3 - Nærkontakt av 3. grad - fenomen observert på bakken på mindre enn 150 meters hold, med levende vesener («humanoider») i samband med dette.
 CE-4 - Nærkontakt av 4. grad - samme som CE-3; i tillegg blir observatøren(e) utsatt for «kidnapping» eller «bortførelse» mot sin vilje.

to flammer fra undersiden, akkurat som den ladet opp. Etter ca. 15 minutter forsvant flammene, og lyset ble blekere. Gjenstanden la seg deretter på siden og forsvant grasiøst bortover terrenget og ble borte for oss.

Jeg husker dessverre ikke dato for observasjonen, men det var i løpet av høsten 1995. Det ble forøvrig observert flere sterke lys på himmelen denne natten. På grunn av dette var det oppslag både i aviser og radio de påfølgende dagene. Jeg ringte VG, men henvendelsen ble ikke tatt til følge.

Denne observasjonen ble gjort på mitt småbruk i Hallingdal, nærmere bestemt Hagafoss ca. 10 kilometer øst for Geilo. Huset ligger ganske høyt opp i fjellsiden [mot øst-nordøst, anslagsvis 700-800 meter over havet, red. anm.] med god utsikt.

Kommentar:

Himmelretningen til fenomenet kunne (utfra tegningen, samt ifølge undertegnede lokalkjennskap) anslås til å være i sørvestlig retning. Grunnet manglende

Rapportoversikt

Svilosen i Etnedal, Valdres

Dato: Ca. januar/februar 1986

Tidspunkt: Ikke oppgitt

Varighet: Ikke oppgitt

Farge: Ikke oppgitt

Lyd: Ingen hørbar

Type: NL - lysende fenomen med utstrekning

I denne rapporten foreligger det ingen skriftlig hendelsesbeskrivelse. Observatøren har imidlertid laget en utfyllende illustrasjon som viser både fenomenet og omgivelser ganske klart. Vi har derfor valgt å «rentegne» denne og

forsyne den med forklarende tekst. Anslått avstand til fenomenet var 1-1,5 kilometer. Se illustrasjon på side 7.

Hagafoss, Hol i Hallingdal

Dato: Høsten 1995

Tidspunkt: Ukjent

Varighet: 15 minutter

Farge: Ikke oppgitt

Lyd: Ingen hørbar

Type: NL/DD - «rakett»

Vi lar den ene av de to observatørene, Elisabeth Rue (45) fortelle:

«Vi fikk plutselig se en stor kraftig lysende rakettformet gjenstand som stod rett opp på himmelen. Det sto ut

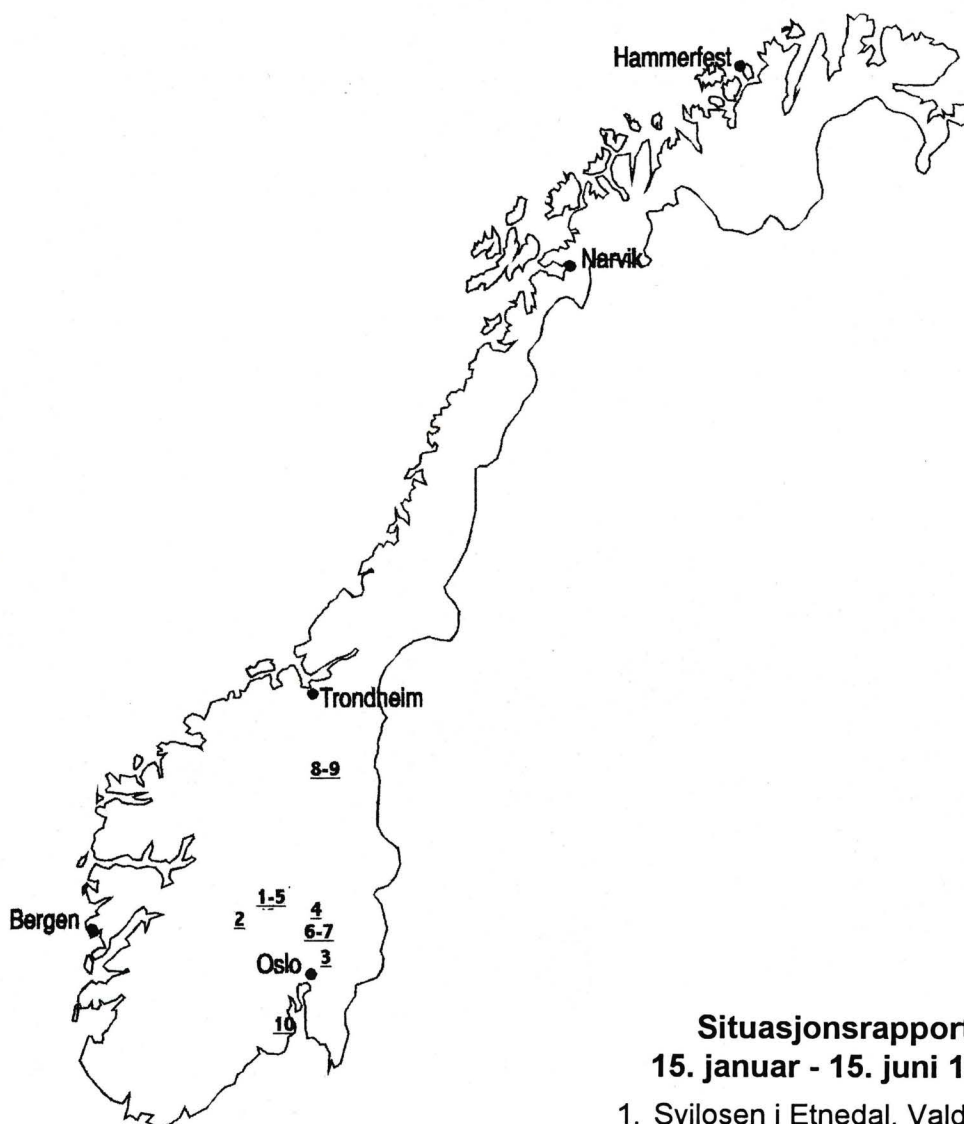
Oversikt over de viktigste observasjonene som er registrert i tiden 15. januar til 15. juni 1997. Rapporter hvor observasjonsstedet er merket med *, er omtalt i artikkelen.

NNT = Norsk normalt tid; NST = Norsk sommertid.

Observasjonsdato	Begynnels-tidspunkt	Varighet	Observasjonssted	Ant. vitn.	Beskrivelse	Eventuell identifika.
Jan./feb. 1986	Ikke oppgitt	Ikke oppgitt	2890 Etnedal	1	Lysende, rund gjenstand *	
Høsten 1995	Ikke oppgitt	15 min.	Hagafoss ved Hol i Hallingdal	2	«Rakett med flammer» *	
28.12.96	21.35.NNT	1 t 30 min	2033 Åsgreina	1	Lys med blå hale *	Planet?
09.01.97	23.50 NNT	6 sek.	2634 Fåvang	1	Sterkt blålig lys i soverom	
19.01.97	22.40 NNT	8 min.	2890 Etnedal	4	Sigarformet gjenstand *	
24.01.97	15.51 NNT	2-3 sek.	2320 Furnes	1	Blåhvitt lys på himmelen	
24.01.97	16.50 NNT	2 sek.	2320 Furnes	1	Fenomen («jagerfly») *	
22.-29.03.97	Ca. 22.50 NNT	1 t 40 min (?)	7480 Ålen	5	Lysende objekter med vinduer *	
23.03.97	23.10 NNT	5 min.	7480 Ålen	3	Firkantet obj. m. blågrønn farg. *	Fly?
29.04.97	22.00 NST	20 sek.	3092 Sundbyfoss	1	Stor lysende «ring» på himmel. *	

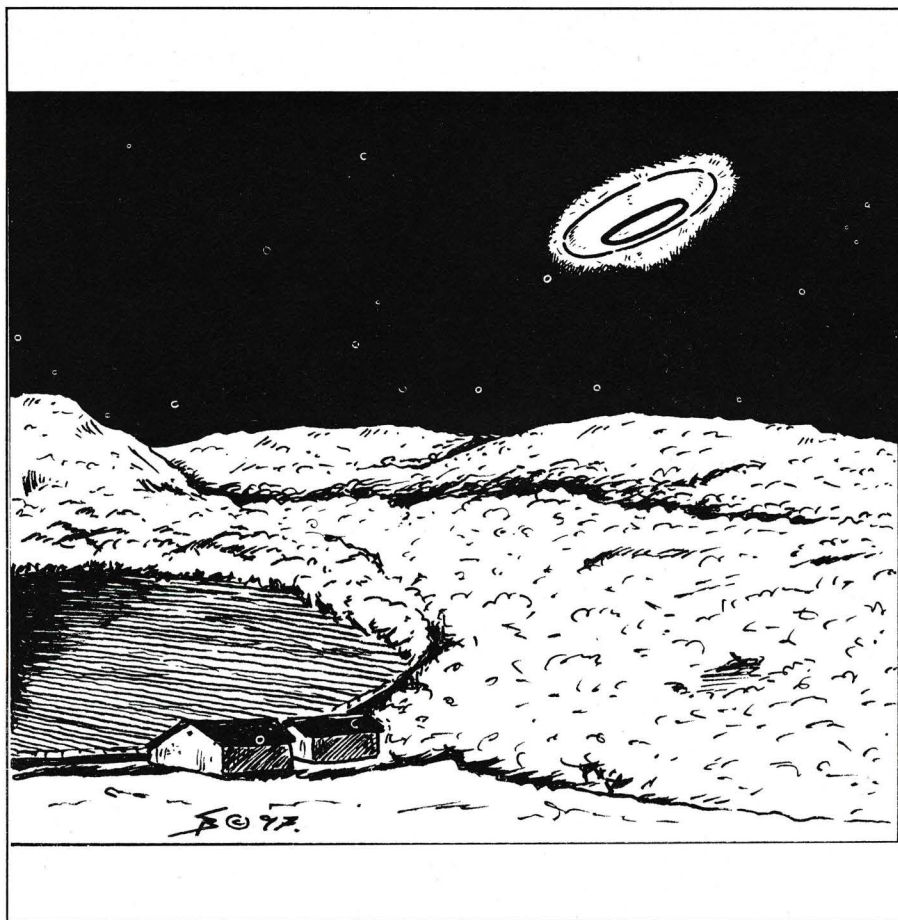
UFO-NORGE

RAPPORTSENTRALEN

Situasjonsrapport 15. januar - 15. juni 1997

1. Svilosen i Etnedal, Valdres
2. Hagafoss, Hol i Hallingdal
3. Åsgreina ved Lillestrøm
4. Fåvang i Gudbrandsdalen
5. Svilosen
6. Furnes ved Nydal, Hedmark
7. Furnes
8. Grøtålia i Hessdalen, Sør-Trøndelag
9. Grøtådalen i Hessdalen, S-T
10. Sundbyfoss ved Hof

Øverst: Svilosen i Etnedal, Valdres, ca. januar-februar 1986.
Nederst: Hagafoss ved Hol i Hallingdal, høsten 1995.

informasjon vedrørende dato og tidspunkt er det vanskelig å si noe mer om denne observasjonen. Interessant er det imidlertid at det ifølge denne observatøren var observert flere merkelige fenomener samme kveld og natt. Hvorvidt dette var begrenset til det samme geografiske området vites derimot ikke.

Ånum, Åsgreina ved Lillestrøm

Dato: 28. desember 1996

Sted:

Tidspunkt: Kl. 21.35

Varighet: 1,5 timer

Farge: Blå hale

Lyd: Lydløs

Type: NL - lys med blå hale

Observatøren, en 38 år gammel kvinne, var på vei hjem fra et familiebesøk og befant seg i en gate ved Ånum, Lillestrøm. Hun fikk øye på et lysende fenomen som først svedde ganske rolig på himmelen. Etter kort tid satte det seg plutselig i bevegelse og satte kursen «nedover», med en blå hale etter seg. Observatøren trodde da at det dreide seg om en nyttårsrakett, siden det jo var mellom jul og nyttår. Imidlertid stoppet fenomenet opp, noe som er heller atypisk for en rakett. Da kvinnen etter en stund kom hjem, tok hun frem en kikkert [type ikke oppgitt, red. anm.] og observerte fenomenet gjennom denne. Hun kunne da se noen store ruter på fenomenet/objektet, som det lyste forskjellige farger fra. I tillegg så hun en hvit lysstråle som lyste rett ned. Når det ble iaktatt med det blotte øyet, snudde det på seg og så ut som en L. Fenomenet snudde seg både til venstre og høyre.

Etter en god stund (observasjonen varte i totalt 1,5 timer) gikk kvinnen innendørs, men holdt allikevel øye med fenomenet gjennom et vindu i gangen. I løpet av den tiden hun observerte det flyttet det seg stadig lenger mot sørøst.

Kommentar:

Det kan her synes som om observatøren har observert et astronomisk fenomen, sannsynligvis en planet. Selv om fenomenets utseende og bevegelser til å begynne med syntes ganske spektakulære - i det minste ut fra beskrivelsene - kan synet av en lyssterk planet på en mørk og klar vinterhimmel gjøre et uutslettelig inntrykk på selv den mest rutinerste observatør. Det er dessuten et faktum at man ved å benytte kikkert (i dette tilfellet, sannsynligvis en prisme-kikkert), spesielt hvis man ikke vet hva

man observerer, svært ofte kan tillegge fenomenet («objektet») langt flere visuelle karaktertrekk enn hva som egentlig er tilfellet. Dette har sin bakgrunn både i atmosfærens påvirkning av lyset fra astronomiske objekter, samt observatørens egen persepsjonspsykologiske bearbeidelse av vedkommende stimulus. Dette i tillegg til at fenomenets hastighet ble beskrevet som «veldig sakte», samt at observasjonstiden var halvannen time (fenomenet var antageligvis fortsatt synlig ved observasjonsslutt) peker klart i retning mot en sterk stjerne eller planet.

Svilosen i Etnedal, Valdres

Dato: 19. januar 1997

Tidspunkt: Kl. 22.40

Varighet: 8 minutter

Farge: Hvite lys

Lyd: Ingen

Type: NL+

Dette er samme observatør som rapporterte om et merkelig fenomen på samme sted i januar/februar 1986. Han forteller at han av sin bror om kvelden den 19. januar ble gjort oppmerksom på en gjenstand som hang på himmelen. Observert gjennom kikkert (prismekikkert, 12x40) kunne han tydelig se et sigarformet omriss på gjenstanden, omtrent som et luftskip. Det hadde kraftige hvite lys i begge ender. Innimellom forekom det «blafring» av lys i mange farger inne i de hvite lysene. Observatøren mener at i løpet av de åtte minuttene han (og de andre tre personene) så gjenstanden forflyttet det seg anslagsvis 500-700 meter horisontalt. Det holdt samme høyde hele tiden, men gjorde enkelte stopp med ujevne mellomrom. Det forsvant til slutt bak en åskam, i retning Spåtind (Synnfjell).

Ca. 10 minutter senere, i samme retning, fikk vedkommende øye på to små hvite samt ett flerfarget lys. De sto først stille, men satte deretter opp farten og forsvant «mye raskere enn noe fly».

Observasjoner over Hamar, januar 1997

I løpet av januar ble det gjort mange observasjoner av merkelige fenomener over Hamar-distriktet. Journalist Håvard Lillebo i *Hamar Dagblad* (se Presseklipp annet sted i dette bladet) gjorde en glimrende jobb med å skrive flere artikler om disse, samt å presentere mange av observatørene. UFO-NORGES representant Arnulf Løken

Svilosen i Etnedal, Valdres, 19. januar 1997.

var også svært aktiv og sørget for å innhente og bearbeide et betydelig antall rapporter fra denne observasjonsbølgen. Vi har her valgt å trekke frem én av dem:

Furnes ved Nydal i Hedmark

Dato: 24. januar 1997

Tidspunkt: Kl. 16.50

Varighet: 2 sekunder

Farge: Lys blå (?)

Lyd: Ingen

Type: NL+

Vi lar observatøren, Stig Haave (50) fortelle:

«Jeg var ute på ski, ikke særlig sliten, og ikke «stresset» på noen måte. Jeg var i tillegg helt edru og våken. Det var ennå fullt dagslys (solen var i ferd med å gå ned), og himmelen var tilnærmet skyfri. Jeg hadde solen i ryggen. Fenomenet lot til å komme fra intet. Min første reaksjon var at det måtte være et jagerfly i lav høyde (lavere enn vanlig). Formen minnet ved første øyekast om fremre del av en jager, resten fikk jeg ikke ordentlig «tak» i. Fargen var enten svært lik himmelen (lys blå) eller nærmest gjennomskiktig.

Fenomenet beveget seg omtrent med samme hastighet som et jagerfly, eller litt raskere, med nordlig kurs. Etter kort tid (ca. 2 sekunder) kom det to lysglimt, kanskje med ½ sekunds mellomrom, det første forholdsvis langt fremme, det neste litt lenger bak. Av styrke og farge kunne lysene minne om kraftig (men ikke blendende) lampelys (lyspærer). I nesten samme øyeblikk var det hele borte, omtrent som å skru av fjernsynet. Fenomenet var helt lyd-løst, og det hadde ingen kondensstripe

eller lignende.

Senere har flere observatører stått frem i avisen, tydeligvis har flere observert det samme fenomenet, men fra andre observasjonssteder».

Se illustrasjon på neste side.

Grøtålia i Hessdalen, Sør-Trøndelag

Dato: 23. mars 1997

Tidspunkt: Kl. 23.10

Varighet: 5 minutter

Farger: Blågrønn

Lyd: Ingen hørbar

Type: NL - firkantet objekt

Observasjonen ble gjort fra en hytte i Grøtålia, Hessdalen.

Fenomenet som tilfeldigvis ble oppdaget på nattehimmelen, var firkantet med klare blågrønne farger - diamantfarger. Det sto da stille sørvest av Hessdalen. Like etter beveget det seg nordover; senere rett ned mot dalen. Fenomenet forsvant i «fjellsida» i nordøst kl. 23.15. Vår hjemmelsmann trodde lenge at det var et fly, men syntes etterhvert at både farger og spesielt bevegelsene til fenomenet var merkelig.

Hessdalen/Grøtådalen i Sør-Trøndelag

Dato: 22., 23., 24., 25., 26., 28. og 29. mars 1997

Tidspunkt: Rundt kl. 22.50 om kvelden

Varighet: 2 timer 40 minutter

Farger: Rød, blå, gul, grønn og orange

Lyd: Ingen hørbar

Type: NL+ - objekt med vinduer

Selv om fenomenene ble observert av samtlige fem personer over syv kvelder

Furnes ved Nydal i Hedmark, 24. januar 1997.

i strekk (med et opphold den 27. mars), gis det her bare en beskrivelse av observasjonene fra to av datoene. Det ble forøvrig skrevet to separate rapporter av hver sin observatør fra denne hendelsen.

Vi lar en av disse to observatørene (en kvinne, som også skrev den mest utførlige rapporten) fortelle:

«Litt før kl. 23.00 mandag 24. mars 1997 så vi et lys på himmelen som minnet oss om et fly. Deretter begynte det å blinke veldig uregelmessig, og vi la merke til at lyset ble større. Vi tok med oss to prismekikkerter (7x35 og 7x50) og gikk ut på altanen. Da så vi et ovalt objekt som hadde blinkende lys i fargene rød, blå, gul, grønn og orange. Objektet kom fra sørøst over Grøtdalen og «svingte» mot nord.

Midt på objektet så vi med det blotte øyet noe som lignet vinduer. Dette objektet «fløy» langs hele dalen bortover før det stoppet og ble stående helt stille i luften. Mens dette objektet sto i ro, så vi at det kom enda et objekt i samme retning. Dette objektet var akkurat lik det første, bare at dette siste var mye nærmere. Da dette siste objektet «svingte» mot nord la vi merke

til at det fremdeles hadde en klart avgrenset form. Det lignet en trekant med spissen nedover.

Nå blinket lysene i øverste del av trekanten. Når objektet var ferdig med å «svinge» ble det ovalt igjen. Mens vi sto og iakttok det, slo objektet på en masse blankt/hvitt lys som lyste opp hele objektet. Når disse lysene kom på, sluttet de andre lysene (rød, blå, gul, grønn og orange) å blinke. Nå så vi med det blotte øyet at det var vinduer på objektet, og at det kom blankt lys ut av vinduene.

Når dette siste objektet var kommet nært det første, dro begge objektene videre akkurat som om det første objektet sto og ventet på at det andre skulle komme etter».

Onsdag 26. mars 1997

«Ca. kl. 23.00 så vi et nytt objekt på himmelen. Dette hadde bare blanke konstante lys.

Det kom over Grøtdalen og dro langs dalen akkurat som de forrige hadde gjort. Et stykke borte i dalen dro objektet mer østover enn de andre, slik at vi så det på vannrett linje til høyre for hytta. Det sto helt i ro i luften, før

det sakte beveget seg nedover mot bakken. Da gikk det rett ned og plutselig dro objektet langs bakken oppover fjellsiden i en kjempefart. Alt vi kunne se var lysene som blinket mellom trærne. Vi løp på baksiden av hytta, men da var det allerede forsvunnet. Vi så helt klart denne gangen også at det hadde en oval form og at det var en rekke med vinduer midt over objektet.

Vi observerte i alt 10 objekter på 7 dager».

Kommentar:

Det synes å være ganske stor likhet mellom de observerte fenomenene, observert fra henholdsvis Grøtdalen (av tre personer 23. mars) og fra Hessdalen delvis over Grøtdalen og nordover (av de fem personene, 22.-29. mars). Tidspunktene for alle observasjonene stemmer også svært godt overens, det vil si med starttidspunkt hver kveld rundt kl. 23.00 +/- 10 minutter. I begge rapportene går det frem at observatørene til å begynne trodde at det dreide seg om fly. Den første observasjonen (23. mars) varte bare i 5 minutter. Ut fra de gitte opplysningene er det her ganske sannsynlig at det dreier seg om et fly.

Isolert sett kan man trekke samme konklusjon med hensyn til «syvdagers-observasjonene», hvor hver av disse også begynte rundt kl. 23.00. Imidlertid er varigheten i disse rapportene ikke oppgitt eksplisitt, men at observasjonen(e -?) sluttet kl. 01.30. Dette gir en observasjonsstid på vel 2,5 timer, noe som i utgangspunktet ville ekskludere rutefly eller lignende. I beskrivelsen av observasjonene («med egne ord») virker det derimot som om varigheten andrer minutter snarere enn timer.

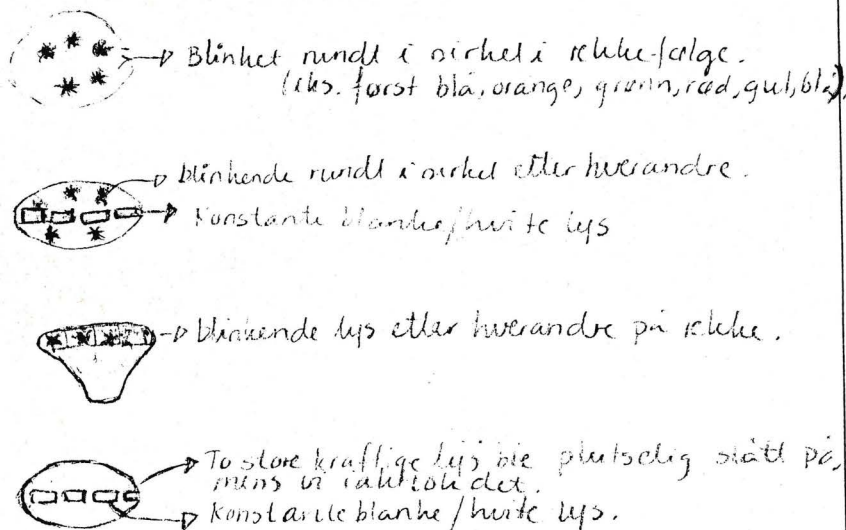
Det er også et par andre punkt i rapportene hvor observatørene øyensynlig har gitt noe uklare opplysninger. Relativ størrelse på fenomenet syntes å «være mellom fly og fullmåne» (pkt. 8.1 i rapportskjema). Samtidig utgjorde det 15 cm på utstrakt arm (pkt. 8.2).

Til sammenligning kan det sies at fullmånen er på størrelse med en ert (4-5 mm) ved bruk av denne metoden.

Med andre ord er det her et stort avvik mellom to måter å estimere relativ størrelse på, noe som kan indikere en viss persepsjonsmessig «forvirring»; uansett virker det som om disse spørsmålene i rapportskjemaet er misforstått.

Tegn det fenomenet De observerte, om mulig i de omgivelser som De iakttok det:

(Komplettér gjerne med flere skisser på egne ark)

Hessdalen/Grøtdalen i Sør-Trøndelag, 22.-29. mars 1997. Tegninger av objektene; illustrasjon ved en av observatørene.

På bakgrunn av dette vil det (med visse forbehold) være nærliggende å anta at det også i dette tilfellet er snakk om observasjon av fly og/eller helikoptere på relativt stor avstand. Skal man imidlertid ta hensyn til at observasjonenes varighet var på mer enn 2,5 timer hver (?) kveld, er dette svært vanskelig å forene med en slik forklaring.

I tillegg er det til den ene rapporten også vedlagt et oversiktlig kart, som viser Holtålen kommune samt mesteparten av Hessdalen. Både observasjonsstedet (hytten i Grøtdalen lengst sør-sørøst i Hessdalen) og objektenes rute over dette er inntegnet. Disse forholdene antyder ganske tydelig at fly/helikopter teorien er heller tvilsom.

Sundbyfoss, ved Hof

Dato: 29.04.07

Tidspunkt: Kl. 22.00

Varighet: 20 sekunder

Farge: Gul

Lyd: Ingen hørbar

Type: DD - lysende ring

En kvinne (47) fikk plutselig øye på en stor lysende «ring» på himmelen. Fargen på lyset var skarpt og gult. Det var klar himmel, ingen skyer å se. Himmelen var rosa i horisonten bak lyset.

Etter noen få sekunder var det som om lyset «blunket» to ganger, og så var det plutselig borte. Observasjonen varte ca. 20 sekunder.

Illustrasjon øverst på neste side.

Nedenfor bringer vi en presentasjon av en del observasjoner som ble gjort over Nordre del av Gudbrandsdalen 15. mars i år. Vår representant på Vinstra, komitémedlem Per Ottesen har laget et resymé av saken.

«UFO-aften» i Gudbrandsdalen?

Av Per Ottesen

Avisen *Gudbrandsdølen Lillehammer Tilskuer* (GLT) hadde mandag 17. mars i år en liten notis om merkelige lys observert i Jotunheimen om kvelden den foregående lørdagen, den 15. mars. Else Reiremo ved Maurvangen Camping og Hyttegrend fortalte til avisen at folk fra denne campingplassen samt Vågå Røde Kors hjelpekorps hadde rykket ut med tre snøscooterpatruljer fordi det var observert merkelige lys på Heimdalshø i Jotunheimen. Det ble imidlertid ikke funnet noe, og ingen

var meldt savnet. Hovedredningssentralen på Sola kunne opplyse lensmannen i Vågå at det var observert mistenkelige lys tre forskjellige steder i Norge denne kvelden.

Da jeg leste denne notisen gikk jeg selvfølgelig straks ut i begge Lillehammeravisene (GLT og *Dagningen*) og etterlyste mulige vitner til dette lysfenomenet. Responsen lot ikke vente på seg. Faktisk begynte folk å ringe for etterlysningene sto i avisene, og på kort tid hadde jeg 10-12 henvendelser om merkelige lysfenomener denne kvelden, mest konsentrert om midt-Gudbrandsdal (Vinstra, Kvam, Gausdal og Sjøa) og sidedalene vestover.

Tidspunktene for observasjonene varierer noe, og det var tilsynelatende også forskjellige slags observasjoner, så det var noen begivenhetsrike timer der oppe i Gudbrandsdalen mellom kl. 21.00 og litt over midnatt denne lørdagskvelden.

Som vanlig er det ikke alle observatørene som har sendt inn sine rapporter enda, men jeg vil gå raskt igjennom en del av det materialet jeg har fått inn i skrivende stund [medio mail]:

Einar Svan fra Kvam var den første som ringte. Han hadde sett et lys i stor fart oppover dalen, altså rett vestover, nesten nede ved bakken. Dette var ca. kl. 21.00. Han uttalte at fenomenet var lydløst, og at han observerte det mens det passerte foran en gård på andre siden av elva. Dette betyr at avstanden ikke var særlig stor, og at det ikke kunne være noe kjent himmelfenomen.

En mann fra Sjøa så omtrent på samme tidspunkt en lysende kule på størrelse med fullmånen som kom i stor fart fra øst og forsvant i vest i retning mot Heidal (og Heimdalshø?). Fargen på lyskula var også omtrent som lyset fra Månen. Kula hadde imidlertid en hale som lyste i mange farger, - som en nyttårsrakett, sier observatøren. Som vi skal se er det etter hvert flere som bruker det samme uttrykket.

På Venabygdssjøfjellet, nærmere bestemt Trabelia ved riksvei 27, oppholdt det seg et ektepar denne kvelden. Ved 21.00-tiden sto hun ute på terrassen, mens han satt inne i stua. Plutselig kom det et enormt, blått lys. Rapportøren sammenligner det med lysglimtene fra kjøreledningen for tog vinterstid. Lyset var «konstant» og ikke avtagende

Sundbyfoss ved Hof, 29. april 1997.

som et vanlig stjerneskudd. De så lyset bare som et kort glimt - et lyn uten lyd! En mann fra Otta var ute på verandaen ca. kl. 21.30. Da så han plutselig ca. 10 blå kuler eller «raketter» som spredte seg utover himmelen like over åsen ved Kulia. Ingen av kulene var synlig under lokal horisont, så avstandsbedømmelse og anslag over størrelsen på kulene er svært usikre, men han mener høyden over åsen kunne være ca. 200 meter.

Kl. 21.57 møter vi «nyttårsraketten» igjen. Det er Liv Sivesind Fyksen fra Østre Gausdal som sammen med sin mann, Gunnar, observerte et «stjerneskudd» som heller ikke oppførte seg normalt. I stedet for å avta fort i lysstyrke, ble lyset sterkere og sterkere på tur ned mot bakken. Det forsvant bak en ås vestover i retning Bødal. Dette lyset hadde også hale som lyste i mange farger - gult, blått og grønt. Helt på slutten av observasjonen hørte de også tydelig en susende lyd fra fenomenet. Observatøren mener selv at hun har sett en stor meteoritt som kom inn i atmosfæren, men kan vi da forklare lyden? Vi har ikke fått inn noe som tyder på et meteorittnedslag, og den måtte jo ha vært ganske nær når man hørte lyden (?)

Fra Kvikne ved Vinstra rapporterer Aud Åseng at hun og to andre så det de først trodde var et stjerneskudd. Det begynte som et stjerneskudd, men framsto fort som et lys med hale som kom inn mot bakken i en svak kurve og så ut som om det skulle lande. Det sluknet imidlertid før det var helt nede

på bakken. Lyset skiftet fra rødt til grønt. Halen var gul til å begynne med, men skiftet også via rød til grønn-gul. Disse observatørene sier også at lyset hadde en klart, avgrenset form. De satt i bil, så de kan ikke bekrefte hvorvidt det var noen lyd fra objektet.

Nokså forvirret etter disse rapportene? Beretningen fra neste observatør gjør ikke situasjonen bedre: Observasjonen foregikk på et sted som heter Dølda i Øyer kommune og varte ca. 5 sekunder. Observatøren forteller at hun sto ute og så på stjernehimmelen og komet Hale-Bopp da hun plutselig

reagerte på lys og lyd i sørvest. Først trodde hun at hun så en stor rakett, men fant fort ut at det kunne det ikke være. En rakett stiger opp og daler ned igjen, sier hun, mens dette passerte horisontalt og hadde lys foran. I rapporten karakteriserer hun fenomenet som en omvendt rakett, for halen vendte forover! Fenomenet avga også en slags fresende lyd. Det hadde en klar, avgrenset form, og det var stort - relativt størrelse ble anslått til å være ca. 2 cm på en linjal holdt på strak arm.

Fortsettelse på side 18

2nd Scandinavian Conference on Extraterrestrial Intelligence and Human Future

Oslo, 4. og 5. oktober 1997

For dem som er opptatt av de mer ekstreme aspekter ved UFO-saken vil nevnte konferanse bli avholdt i Oslo i begynnelsen av oktober. Hovedtema vil i følge møteprogrammet være: *Utenomjordisk besøk på Jorden - hva vil de og hva vet vi allerede. Om menneskenes reaksjoner på et fremtidig møte med beboere fra andre planeter.*

Foredragsholdere:

Roar Krogshus, Norge
Rauni-Leena Luukanen, Norge
Steven M. Greer, USA
Jim Courant, USA
Bob Dean, USA
Michael Hesemann, Tyskland

Sted:

Ingeniørenes Hus
Kronprinsens gate 17, Oslo 4

Billettpris kr. 150,- pr. stk. for hver av dagene

Billetter fås på Posten og Billettservice, tlf. 815 33 133

Alle foredrag (med unntak av ett) vil bli holdt på engelsk.

50-ÅRS JUBILEUM FOR «FLYGENDE TALLERKENER»

Av John-Erik Hove

Vi markerer dette viktige jubileet ved å rekapitulere en del sentrale punkter ved observasjonen gjort av Kenneth Arnold i juni 1947.

Den 24. juni i år var det 50 år siden privatflygeren Kenneth Arnold hadde en opplevelse som markerte innledningen til den moderne UFO-æraen. Under en flytur, på leting etter et krasjet militært C-46 transportfly, observerte han denne junidagen i 1947 en formasjon av ni halvmåneformede, sølvskinnende, «haleløse fly» over Mount Rainier i staten Washington i USA.

Da Arnold senere ble intervjuet angående opplevelsen, beskrev han overfor Associated Press journalisten Bill Bequette UFOenes bevegelser slik: «Like speed boats on rough water» («som speedbåter over grov sjø») og «they flew like a saucer would if you skipped it across the water» («de fløy slik en tallerken ville [fly] dersom du kastet den bortover vannflaten»). Den siste analogien ble Arnold berømt for. En ukjent journalist omskrev Arnolds beskrivelse til betegnelsen «flying saucer» - «flygende tallerken» og et nytt begrep var skapt.

Historien til Arnold fikk mye plass i avisene, og i ukene etterpå strømmet det på med meldinger fra andre som også hadde sett flygende tallerkener. I alle år etterpå (og fremdeles) rapporteres tallerkenformede UFOer. I motsetning til

Arnold har andre UFO-observatører (pussig nok?) ikke brukt begrepet for å illustrere manøvrene til det man har observert, men derimot utseendet. Få UFO-rapporter beskriver tilsvarende bevegelsesmønstre som Arnolds UFOer fremviste. Som en kuriositet kan nevnes at slike opp-og-ned-bevegelser kan oppleves i science fiction kalkunfilmen «Plan 9 from Outer Space», av den uforlignelige 50-talls regissøren Ed Wood.

Arnolds observasjon var forøvrig langt i fra den første UFO-observasjonen dette året. Den føyde seg inn i en rekke observasjoner, som til sammen utgjorde det som senere ble kalt «UFO-bølgen i 1947». Seks av disse observasjonene (alle gjort i begynnelsen av juli) endte i Project Blue Books liste over uforklarte saker.

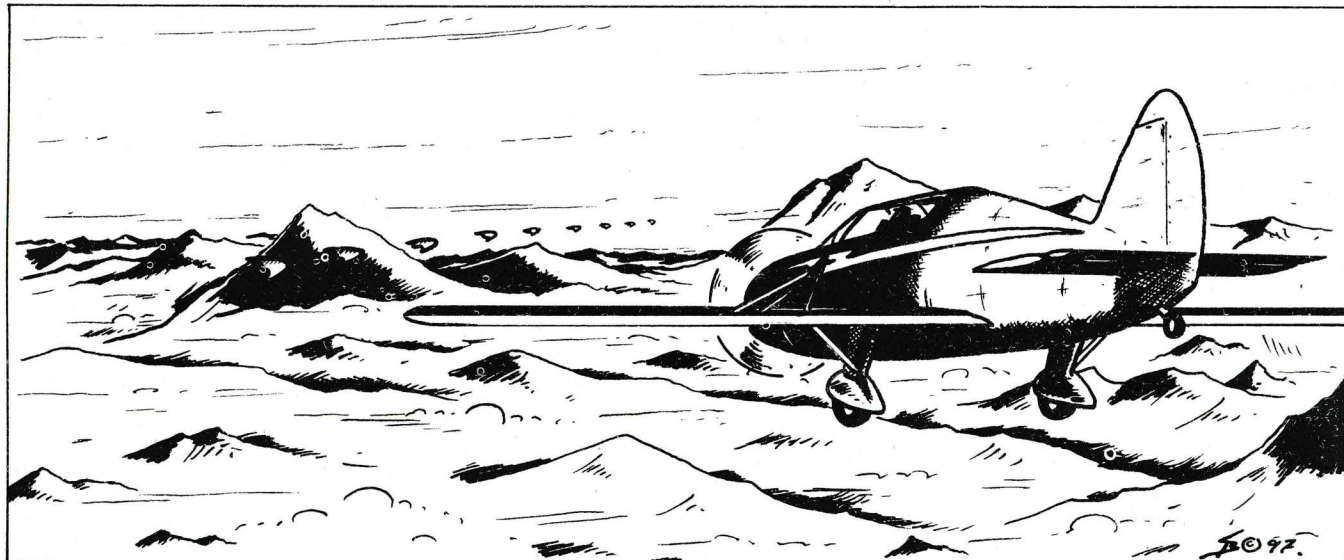
Også året før hadde det vært en bølge av UFO-observasjoner, den gang i Skandinavia, med de såkalte «spøkelsesrakettene». Før den tid igjen hadde både tyske og allierte flygere under 2. verdenskrig observasjoner av såkalte «foo-fighters». Det er også mengder av UFO-observasjoner gjennom hele historien, helt tilbake til for eksempel

romernes «flygende vogner» eller Alexander den Stores observasjon av flygende «sølvskjold» i 329 f.Kr. Men det var med Arnolds observasjon, skriveriene rundt denne - og med oppfinnelsen av begrepet flygende tallerkener - at den moderne UFO-æraen startet for alvor.

For Arnold selv ble livet snudd totalt på hodet som en følge av opplevelsen. Han ble en aktiv UFO-etterforsker og var aktiv helt frem til sin død den 16. januar 1984. Arnold hadde mange senere observasjoner opp gjennom livet, og disse overbeviste ham langt på vei om en ganske ekstraordinær forklaring på UFO-fenomenet: At UFOene egentlig var organismer - en slags «romdyr» - som levde i jordatmosfæren.

Uansett hva man måtte mene om den saken - Arnolds første UFO-observasjon fikk aldri noen tilfredsstillende forklaring. I dag ville observasjonen fått relativt lav prioritet, fordi det ikke var andre vitner til hendelsen, observasjonen var av kort varighet, gjort under tvilsomme forhold (gjennom uklare vinduer fra et småfly) og det var vanskelig å fastslå avstand og størrelse til objektene med sikkerhet. □

En illustrasjon som viser Kenneth Arnolds observasjon 24. juni 1947. Ved å benytte toppen av Mount Rainier og den nærliggende Mount Adams som referansepunkter, anslo han objektenes hastighet til ca. 2600 kilometer i timen, noe som intet fly kunne oppnå i 1947. Observasjonen fant sted omtrent klokken 15 lokal tid og varte i to til tre minutter.

50 ÅR SIDEN ROSWELL

Av John-Erik Hove

I anledning 50-årsjubileet for denne saken, gir vi her en kort rekapitulering for leserne. I tillegg presenteres en del nye momenter som er kommet til i den senere tid.

Kenneth Arnolds observasjon av «flygende tallerkener» den 24. juni 1947 markerte innledningen på den moderne UFO-æraen (se forrige side). Likevel er det andre, omtrent samtidige hendelser, som de siste 20 årene har utviklet seg til å bli vesentlig mer berømte og omdiskuterte. Dette er hendelsene relatert til den såkalte Roswell-saken, som fant sted i New Mexico i USA, sommeren 1947. Teoriene, påstandene og spekulasjonene rundt disse hendelsene er mange, og nye momenter kommer stadig til på ryktebørsen.

Det er i de senere årene kommet frem opplysninger om at det skal ha funnet sted flere ulike krasj til ulike tidspunkt og på ulike steder i New Mexico - kanskje så mange som fire - men alt føyes inn under sekkeposten «Roswell-saken». Tidsrammen for alt dette strekker seg fra slutten av mai til begynnelsen av juli. Når vi her pirker i materien angående hendelsene (som forøvrig er grundig omtalt i bladet tidligere) velger vi å holde oss til de opplysningene som mesteparten av UFO-etterforskerne er enige hører med til den «klassiske» historien.

Et omstridt funn

Den 3. juli fant gårdsbestyreren William W. «Mac» Brazel noe merkelig vrakgods under en inspeksjonstur på Foster sauefarmen utenfor Roswell hvor han arbeidet. Tre dager senere, den 6. juli, tok han med seg noe av dette til sheriffen i Roswell, George Wilcox. På denne tiden var USA i

UFO-feber, blant annet etter mediaoppslagene om Kenneth Arnolds opplevelser. En avis hadde utlovet en belønning på 3000 dollar til den som kunne påvise en flygende tallerken, og som mange andre var Brazel ute etter denne belønningen. Etter at Brazel fortalte om funnet og viste frem vrakgodset han hadde med seg, meldte Wilcox fra om funnet til militære myndigheter ved den nærliggende militære flyplassen Roswell Army Air Field. Denne flyplassen var forøvrig basen til «509th Bomb Group», som var en del av «8th Air Force» og på det tidspunkt den eneste atombombeflystyrke både i USA og verden forøvrig. Etterretningsoffiseren ved basen - major Jesse Marcel - reiste inn til Roswell sammen med kaptein Sheridan W. Cavitt og snakket med Brazel og sheriffen. Senere ble de to med Brazel hjem og tok med seg det vrakgodset som han tidligere hadde tatt med fra nedslagsfeltet. Dagen etter plukket de to offiserene opp mer vrakgods fra selve krasjstedet og tok dette med seg tilbake til militærbasen. Kort tid etter stengte forsvaret av området rundt funnstedet og hentet ut det resterende vrakgodset.

Pressemelding # 1

Den 8. juli sendte sjefen for flybasen - oberst William Blanchard, via presseoffiser løytnant Walter Haut - ut en pressemelding hvor det ble framsatt at vrakgodset av en «krasjet skive» nettopp var funnet og innsamlet. Meldingen ble sendt ut over hele landet, tidsnok til at over 30 amerikanske kvelds-

aviser samme dag bragte nyheten videre. I tillegg ble hendelsene slått opp i media over store deler av verden løpet av det neste døgnet. Oppslaget i den lokale avisen, *Roswell Daily Record*, ble imidlertid i ettertid mest berømt. På den nevnte dato, 8. juli kunne man lese følgende overskrift på førstesiden: «RAAF CAPTURES FLYING SAUCER ON RANCH IN ROSWELL REGION» («RAAF har fått tak i flygende tallerken på en gård i Roswell-regionen»).

Pressemelding # 2

Så, mindre enn fire timer etter at Blanchard hadde sendt ut den første pressemeldingen, ble det sendt en pressemelding nummer to i saken, denne gang fra kontoret til brigadegeneral Roger Ramey. Ramey var leder for «8th Air Force» og hadde hovedkvarter på Fort Worth Army Air Field i Texas, nesten 650 kilometer fra krasjstedet. Den nye meldingen hevdet at den første meldingen var feil. Det som egentlig var funnet var bare en krasjet værballong med tilhørende radarreflektor. Dagen etter bragte media dette videre. I *Roswell Daily Record* for 9. juli kunne man på førstesiden lese overskriften: «GEN. RAMEY EMPTIES ROSWELL SAUCER» («General Ramey «avliver» Roswell tallerken»). I tillegg kom en underoverskrift: «Ramey sier skiven er en værballong». Under fulgte en Associated Press artikkel som blant annet opplyste at det mystiske objektet viste seg å bare være en værballong, som antydte i overskriften.

30 år senere

Oppstyret la seg gradvis, og historien ble lagt mer eller mindre død inntil 1978. Da hadde den mindre seriøse amerikanske tabloidavisen *National Enquirer* et oppslag om saken. På samme tid fattet UFO-etterforskeren Stanton Friedman interesse for saken og begynte å undersøke den. Blant annet intervjuet han den da pensjonerte offiseren Jesse Marcel. Også de to forfatterne William Moore og Charles Berlitz (sistnevnte er forfatteren av boken *Bermudatriangelet*) gravde frem detaljer om hendelsene, noe som ledet til at de i 1980 ga ut boken *The Roswell Incident* (forøvrig i stor grad bygget på Friedmans undersøkelser). Senere har mange andre studert og skrevet om saken. Blant de mest kjente på 90-tallet er Donald Schmitt og Kevin Randle som med sine to bøker *UFO Crash at Roswell* (1991) og *The*

Truth About the UFO Crash at Roswell (1994) kanskje har gjort det mest omfattende arbeidet. En lang rekke bøker, artikler, radio- og TV programmer og til og med spillefilmer er laget, basert på hendelsene.

Forklaringen

Et høydepunkt i saken fant sted i 1994, da U.S. Air Force - delvis etter press fra General Accounting Office og kongressmedlem Steven A. Schiff (se omtale i *UFO* nr. 3-4/95), foretok en del interne undersøkelser og ga ut en rapport hvor de bekreftet at pressemeldingen fra brigadegeneral Roger Ramey i 1947 egentlig var løgn. Den var en dekkhistorie for å skjule hva som virkelig hadde funnet sted. Det som krasjet i 1947 var ifølge USAF-rapporten (offentliggjort i september 1994) et «ballongtog» fra det den gang topphemmelige ballongpro-

sjektet MOGUL. Våren og sommeren dette året sendte man opp flere ballonger med en spesiell nyttelast som også inkluderte en ny type radarreflektor. Formålet med prosjektet var, ved hjelp av dertil egnede instrumenter, å registrere eventuelle sovjetiske atomprøvesprengninger.

Enkelte hevder at også dette bare er en dekkhistorie for å skjule den virkelige sannheten, som er at vrakgodset var fra en krasjet utenomjordisk farkost med humanoider ombord. Ray Santillias berømmelige film, som det ble vist deler av på TV 2 i august 1995, skulle i følge påstandene blant annet vise obduksjonen av en humanoid fra et fartøy som angivelig skulle ha krasjet et sted ikke så langt fra Roswell i slutten av mai 1947. Filmen, og en rekke omstendigheter rundt denne, er grundig omtalt i bladet tidligere (se *UFO* nr. 2 og 3/4-95, nr. 1 og 2 -96).

NY RAPPORT FRA U.S. AIR FORCE

Den siste utviklingen i Roswell-saken er at det amerikanske luftforsvaret (U.S. Air Force) - den 24. juni 1997, nøyaktig på 50 års dagen for Kenneth Arnolds berømte observasjon - ga ut en ny rapport angående Roswell-hendelsen. Den nye rapporten har tittelen *Roswell Report: Case Closed* og er skrevet av kaptein James McAndrew. I det 231 siders dokumentet presenteres blant annet en mulig forklaring på de såkalte «aliens» (humanoider) som flere vitner har fortalt om, relatert til Roswell-hendelsen i 1947. Den første USAF-rapporten, utgitt i september 1994, tok ikke opp spørsmålet om observasjoner av «aliens» i Roswell-saken. I denne siste rapporten hevdes det at vitnene har forvekslet humanoidene med «dummies» - dukker - som U.S. Air Force slapp ned fra ballonger, i en eksperimentserie gjennomført i perioden 1954-59. Man skulle prøve å finne frem til sikre metoder for at piloter skulle kunne skyte seg ut fra fly i stor høyde. Beskrivelser som vitner har gitt av humanoidene - mellom 3 1/2 og 4 fot høye, blålig hud og uten hår, øyebryn, øyelokk og ører - samsvarer ifølge rapporten ganske godt med utseendet til dukkene. Disse forsøkene pågikk i New Mexico, ofte i områder nær Roswell. Militære enheter som var ute for å hente inn dukkene var i tillegg ofte utstyrt med noe som lignet «body-bags»; pose- eller sekkelignende oppbevaringsenheter som til forveksling lignet likposer. Både de militære enhetene, samt «likposene» (med dummies) skulle i følge rapporten ha blitt forvekslet av vitner som døde, innpakkete «aliens» hentet av militære spesialstyrker. Det er flere grunner til at dette virker som en noe underlig forklaring, blant annet fordi slike «crash-test dummies» ikke ble benyttet før et stykke ut på femtitallet. Rapporten forklarer dette med at det har gått så lang tid siden hendelsene at vitner som har stått fram etter at saken ble aktuell igjen for snart 20 år siden (i 1978 og senere), forveksler tidspunktene for hendelsene. Rapporten hevder også at påstandene om at kroppene til utenomjordiske vesener først ble fraktet til Roswell Army Air Field er en forveksling med to andre hendelser: En ulykke i 1956 der et militært KC-97 fly styrtet og 11 personer fra luftforsvaret omkom, og en ulykke i 1959 med en ballong der to piloter ble skadet. Her gjelder egentlig det samme som for «dukke-forklaringen» - det virker underlig at representanter for U.S. Air Force prøver å (bort)forklare hendelser i 1947 med noen mindre betydelige hendelser henholdsvis ni og tolv år senere. Flere UFO-etterforskere - deriblant Dennis Balthaser ved The International UFO Museum and Research Center i Roswell - har allerede påpekt dette. Karl T. Pflock, som blant annet har skrevet boken *Roswell in Perspective* (1994) og som ellers stiller seg meget kritisk til en ET-forklaring på Roswell-hendelsen karakteriserer de nevnte USAF forklaringene som lattervekkende. Jerome Clark ved Center for UFO Studies har stilt spørsmålsteget ved hvorfor USAF syntes det var nødvendig å komme med noen forklaring angående «aliens» i det hele tatt, hvis det er så at det bare er en konvensjonell forklaring på saken. Forfatteren Kevin Randle klager over at USAF bare siterer kilder som kan diskrediteres. Han hevder også at USAF fortsatt har grunner til å drive med «cover-up» angående Roswell-hendelsen.

Vi vil helt sikkert komme tilbake til denne rapporten og diskusjonen rundt den i et senere nummer, sammen med eventuelle nye fakta og pussigheter angående Roswell-hendelsen.

- John-Erik Hove & Mentz Kaarbø

Fire forskjellige landingssteder

Det som etterhvert er blitt et problem for pro-ET etterforskerne er at man i de senere år har kommet frem til hele fire mulige landings- eller krasjsteder. Dette på bakgrunn av vitneutsagn fra forskjellige personer som har stått frem

og ofte hevdet at nettopp deres versjon er den riktige. At noen av disse vitnene i etterkant har mistet noe av sin troverdighet gjør bare sitt til å øke forvirringen og frustrasjonen. (Se også tekstboks om Kent Jeffrey på side 16.)

For det første har man det klassiske

stedet ved Foster ranchen, ikke langt fra den lille byen Corona, 137 kilometer nordvest for Roswell hvor Brazel fant de berømmelige vrakrestene 3. juli. Krasjsted nr. 2 ligger på slettene

Fortsettelse på side 17

THE DAY AFTER ROSWELL - NY SENSASJONELL BOK

Kanskje ikke så forbausende utgis det en rekke bøker om både om Roswell-hendelsen og UFO-fenomenet generelt i anledning 50-års jubileet. Den kanskje mest omdiskuterte og - for noen - beryktede av disse er *The Day After Roswell*, skrevet av Philip J. Corso, utgitt i USA i slutten av juni. Ryktene om boken har versert i UFO-miljøet det siste halve året og store forventninger har vært knyttet til den. Det mest spesielle med denne boken er kanskje ikke emnet, men derimot personen som har skrevet den. Philip J. Corso er en pensjonert, høyt dekorert militær etterretningsoffiser fra den amerikanske hæren (U.S. Army) med oberstløytnants grad. Han startet sin militære karriere i 1942 og arbeidet innen militær etterretning i Europa under og etter den Anden verdenskrig. Under Korea krigen var han medlem av general Douglas McArthurs etterretningsteam og senere tjenestegjorde han i fire år i president Eisenhowers nasjonale sikkerhets stab. Mot slutten av sin militære karriere ble han tilsluttet Foreign Technology Division i Washington under kommando av general Arthur Trudeau. Det var også i denne perioden, mellom 1961 og -63 at han (etter eget utsagn) utførte det mest interessante arbeidet med hensyn til UFO-saken generelt og Roswell-hendelsen spesielt. Etter at han avsluttet sin militære karriere mot slutten av 1963, gikk han over til å fungere som spesialrådgiver for den konservative senatoren Strom Thurmond.

I boken hevder Corso blant annet at det som krasjet ved Roswell ikke var noen ballong - hverken værballong eller Mogul-ballong - men derimot et utenomjordisk fartøy. Han er dermed en av de personer med høyest militær grad som går åpent ut med slike påstander. Corso hevder også at han i ettertid både har studert hemmelige Pentagon dokumenter om Roswell-hendelsen og at han ved en tilfældighet fikk se et utenomjordisk vesen fra dette krasjet. Vesenet lå i en av flere kister som Corso kom over i et lagerrom (på et såkalt «secure area») på Fort Riley i Kansas i juli 1947. I sin nysgjerrighet åpnet Corso kisten og fikk se en merkelig skapning, om lag 4 fot høy og menneskelignende. Vesenet hadde hender med bare 4 fingrer (han så ikke noen tommel), tynne ben og føtter, et stort «lyspære-formet» hode og enten en blek gråaktig hud eller en svært tetsittende drakt i denne fargen. Med andre ord ikke helt ulikt andre beskrivelser av «Roswell-aliens». Han gikk så langt at han tok bort i dette vesenet, uten å kunne avgjøre hvorvidt det var hud eller noe slags syntetisk materiale han berørte.

Han skriver i boken at Pentagon senere fraktet kroppene til de utenomjordiske til Walter Reed sykehuset i Washington, der det ble foretatt obduksjoner. Av andre interessante detaljer i boken vedrørende Roswell-hendelsen kan nevnes at han hevder major Jesse Marcel var tilstede den natten et utenomjordisk fartøy krasjet og at han fulgte med på operasjonen med å berge den krasjede farkosten og de døde «aliens» som var ombord. Videre skal en av de utenomjordiske ha overlevd krasjet, bare for å bli skutt av soldater da det prøvde å flykte. Lenger ute i boken hevder Corso at man etterhvert fant ut at de utenomjordiske vesenene var fiendtlig innstilte og at de var genetisk konstruerte, optimalisert for romreiser Corso fortsatte sin karriere og kom som tidligere nevnt inn under Foreign Technology Division ved Washington i 1961 under ledelse av general Arthur Trudeau. Her ble han til sin store forskrekkelse umiddelbart presentert for deler av vrakrestene fra krasjet i 1947 og fikk jobben med å administrere utdelingen av vrakrestene (i små porsjoner) til fremragende enkeltforskere, forskningsinstitusjoner og industrielle foretak «man visste man kunne stole på». I denne forbindelse må det fremheves at overalt i boken påpeker Corso (som både var og er sterkt politisk høyreorientert) at man i hele etterkrigstiden måtte vokte seg vel for spioner og påvirkning fra Sovjetunionen. Ikke minst gjaldt dette innenfor det amerikanske forsvar, i tillegg ble CIA oppfattet (av Corso og hans politiske meningsfeller inne forsvaret) som selve arnestedet for sovjetisk påvirkning - en direkte forbindelse til Moskva. Etter Roswell fikk man en tredje fiende - de utenomjordiske - som man etterhvert måtte prøve å matche med hensyn til våpenteknologi. Dette resulterte i det såkalte Strategic Defence Initiative - «Star Wars» - på midten av 1980-tallet. En del av de forskjellige våpentyper som ble designet her (blant annet partikkelstrålevåpen) var utviklet på bakgrunn av den forskningen på vrakrestene fra Roswell som ble påbegynt i 1961.

Meningen med å utporsjonere utenomjordiske artifakter på denne måten var å «seede» forskningsmiljøene med fragmenter av superteknologi slik at denne etterhvert kunne få anvendelse i konvensjonelle, jordiske applikasjoner. Det var hele tiden påkrevet at ingen skulle spore noen forbindelse til deres utenomjordiske opphav. Corso nevner en rekke typer teknologier utviklet i etterkrigstiden og som altså skal være direkte inspirert av utenomjordisk teknologi, så som oppfinnelsen av integrerte kretser, laseren, fiberoptikk, partikkelstrålevåpen, infrarøde nattekikker etc. Den krasjede utenomjordiske farkosten skal ellers ha forbløffet Pentagons beste vitenskapsfolk.

Fortsettelse på neste side

THE DAY AFTER ROSWELL - Fortsatt fra forrige side

Den massive hemmeligholdelsen omkring Roswell-hendelsen var ifølge Corso ikke så mye på grunn av at en ønsket å skjule sannheten for det amerikanske folk, men for å gi forsvarskontraktørene muligheter til å utvikle ny teknologi uten at den skulle havne i hendene på russerne. Ironisk nok ble kontraktørene fortalt at materialet var stjålet fra Sovjetunionen.

Corso har også med stoff i boken som ikke er direkte relatert til UFO-hendelser, blant annet skriver han om Koreakrigen, nedskytingen av U-2 flyet over Sovjet i 1961, Cuba-krisen, samt drapet på president Kennedy. Også her avviker det han meddeler leserne sterkt fra den offisielle historieoppfatningen. Flere anmeldere (som ikke er faghistorikere) har allerede påpekt dette og mener at Corsos påstander - og fremhevelse av egen betydning i sentrale politiske begivenheter i vår tid - vanskelig kan tas seriøst.

Mottakelsen av boken så langt har vært heller negativ. Etterforsker Karl T. Pflock synes at Corsos bok er en blanding mellom en 40-talls kiosk thriller og en nåtids pop science fiction. Han sier blant annet at det er en stor og nærmest hårreisende vits at en pensjonert offiser kan stå frem med en bok som dette: Corso kommer ikke med noen som helst beviser, ingen støtte med hensyn til etablerte fakta og ingen dokumentasjon. Bob Shell (kjent fra diskusjonen rundt Santilli-filmen) mener boken er fascinerende, men skrevet som en svært dårlig science fiction roman. Spesielt når det gjelder Corsos påstander om at store deler av vår moderne teknologi er fremkommet som et resultat av det man fant ombord i en krasjet utenomjordisk farkost, så er det svært mye - for å si det mildt - som taler i mot dette. Dette er imidlertid forhold som garantert vil danne grunnlag for opphetede debatter i UFO-miljøet de nærmeste årene. Vi vil bringe nyheter herfra med jevne mellomrom.

-John-Erik Hove & Mentz Kaarbø

NY BIT FRA ROSWELL-KRASJET

Fredag 4. juli i år ble det i et fullsatt auditorium ved New Mexico Military Institute lagt frem opplysninger om funnet av en ny påstått bit fra krasjet i Roswell i 1947. Tre personer, en kjemiker, en filmprodusent og en hypnoterapeut presenterte foreløpige resultater fra kjemiske analyser av en mulig vrakdel fra denne hendelsen.

Kjemikeren Russel VernonClarke (som sa at han har en doktorgrad i kjemi fra University of California, San Diego), påsto at testene viser at den atomære isotopsammensetningen i biten var helt forskjellig fra tilsvarende grunnstoffer på Jorden. - Dette tilsier at den umulig kan komme herfra, sa han. Biten består av 99% rent silisium, med spormengder av nikkel germanium og sink. Forholdet mellom elementærpartiklene i kjemene - protoner og nøytroner - er altså helt forskjellig fra de tilsvarende jordiske elementer.

Etter kort å ha presentert disse analysene, forsvant VernonClarke ut av auditoriet, uten å besvare noen av de mange spørsmål som øyeblikkelig ble stilt fra publikum.

UFO-etterforskeren Michael Lindeman, grunnlegger av Institute for the Study of Contact with Non-human Intelligence («Institutt for Studiet av Kontakt med Ikke-menneskelige Intelligenser») betegnet funnet som «ekstraordinært, hvis det medfører riktighet». «Faktum er at det er teknisk mulig å endre isotopsammensetningen i grunnstoffer. Det kan være at noen i dette tilfellet har gjort store anstrengelser for å lage et avansert svindelnummer».

Filmprodusenten Paul Davids, som blant annet har produsert «Roswell - the Movie» og som fungerer som talsmann for denne gruppen, ble etter presentasjonen omringet av en horde av fotografer og journalister. Han kunne imidlertid ikke gi særlig mange flere opplysninger. Den påståtte biten fra Roswell-krasjet ble kun vist på et videopptak, og det var ikke anledning til å ta den nærmere i øyesyn i auditoriet. Objektet lignet (sett på en noe uklar TV-skjerm) på en skinnende kullbrikke. «Dere har nå sett hva vi har presentert», sa Davids. «Vennligst aksepter dette». Årsaken til at objektet ikke kunne vises frem i auditoriet var sikkerhetsproblemene knyttet til dette. Objektet var så unikt og sjeldent at det måtte behandles som de første månesteinene. Davids ville ikke navngi andre forskningsinstitusjoner som hadde vært med å utføre analysene, da saken var så kontroversiell at de involverte forskerne ikke ville risikere sin karriere ved å gå offentlig ut med analyseresultatene.

Biten var opprinnelig gitt til Derrel Simms, hypnoterapeut og «alien-hunter» (se omtale i tidligere numre av UFO) av en ikke navngitt person som påsto at det virkelig dreide seg om vrakgods fra Roswell-krasjet. Forbindelsen til Roswell kunne imidlertid ikke dokumenteres.

Dr. Jesse Marcel Jr., som hadde sett de opprinnelige bitene fra krasjet som 11-åring i 1947, var også blitt forevist denne biten via slides og video. Han mente at den var svært lik dem faren (etterretningsoffiseren på Roswell Army Air Field, Jesse Marcel) hadde vist hjemme på kjøkkenbordet den dagen vrakrestene ble funnet.

Dette til tross, det er en del ting som kan tyde på at ikke alt er som det skal være når det gjelder omstendighetene rundt denne saken. Den bortimot totale mangel på vital informasjon - analysemetoder, navn, referanser, historikk etc. gjør at vi foreløpig stiller oss noe skeptisk og avventer den videre utviklingen.

-Mentz Kaarbø

KENT JEFFREY TROR IKKE Lenger på TALLERKEN-KRASJ I ROSWELL

UFO-etterforskeren Kent Jeffrey, som i de senere årene er blitt kjent for sitt sterke engasjement for å få frem sannheten om hva som fant sted nær Roswell sommeren 1947, har nå snudd fra å være en ivrig Roswell entusiast - og svært åpen for en ET-forklaring - til å være meget skeptisk til en slik forklaring på hendelsene. Han er nå definitivt overbevist om at det ikke krasjet noen «flygende tallerken» ved Roswell. Jeffrey sto sammen med de to tyske UFO-etterforskerne Joachim Koch og Hans-Jürgen Kyborg bak det såkalte «International Roswell Initiative» som ble initiert i mai 1994. (Koch og Kyborg er kanskje best kjent for våre lesere som forfatterne av heftet *Nye oppdagelser på Betty Hills stjernekart*; oversatt til norsk og utgitt av UFO-NORGE i 1994.) De tre har siden den gang til sammen samlet inn over 20 000 underskrifter som sammen med den såkalte «Roswell Declaration» skulle overrekkes president Bill Clinton i begynnelsen av juli i år. Dette skulle forhåpentligvis få de amerikanske myndigheter til å frigi all klassifisert informasjon angående denne og andre UFO-tildragelser med ønsket om at den egentlige sannheten bak dem kunne bli kjent. Jeffrey, som forøvrig er senior pilot i det store amerikanske flyselskapet Delta Air Lines, fattet opprinnelig interesse for saken siden hans far hadde kjent oberst William Blanchard, i 1947 øverstkommanderende for 509th Bomb Group som holdt til på Roswell Army Air Field og den som sto bak den berømmelige pressemeldingen om funnet av en flygende tallerken, den 8. juli 1947. Jeffrey stilte seg altså opprinnelig svært åpen for muligheten av et krasj av et utenomjordisk fartøy med humanoider, men som et resultat av sin egen etterforskning er han nå definitivt overbevist om at det ikke var utenomjordiske farkoster involvert i hendelsene i New Mexico denne sommeren. Omstendighetene rundt sitt endrete syn på denne saken har han lagt frem i et 17 siders dokument med tittelen *Roswell - Anatomy of a Myth* («Roswell - anatomi av en myte»). Dette dokumentet ble lagt ut på Internett allerede i slutten av mai og senere gjengitt i juni nummeret av *MUFON UFO Journal*.

Ett et av momentene som har endret Jeffreys syn på Roswell-saken er at en samling dokumenter fra luftforsvaret som omhandler UFOer nylig er blitt offentliggjort under den såkalte Freedom of Information Act (FOIA). På forespørsel fikk etterforskeren William LaParl denne dokumentsamlingen (på 289 sider) frigitt i mars 1996. Dokumentene er tidligere klassifisert som «Secret» og «Top Secret» og skrevet i 1947-48 av ledende offiserer i U.S. Air Force; offiserer som skulle ha visst om eventuelle UFO-vrakrester hvis de hadde eksistert. Blant de mange brev og memoranda i samlingen som bekrefter at forsvaret overhodet ikke var i besittelse av slike vrakrester på dette tidspunkt var det spesielt ett brev fra oberst Howard McCoy, Chief of Intelligence for USAFs Air Material Command ved Wright Patterson AFB til generalmajor C.P. Cabell, USAFs Director of Intelligence, som har påvirket Jeffreys holdning. I brevet skriver McCoy at «de eksakte egenskapene til disse objektene [UFOer] kan ikke fastslås før fysiske bevis, slik som fra et krasj, er blitt funnet» (ref. P. Klass, *Skeptical UFO Newsletter*, juli 1997) En annen viktig årsak til at Jeffrey har endret syn er at han etter mye arbeid kom i kontakt med totalt 15 piloter og to navigatører som var stasjonert ved 509th Bomb Group ved Roswell medio 1947. Foruts for dette var han med på en tilstelning («reunion») for 509th Bomb Group i september i 1996 i Tucson, Arizona. Der traff han flere piloter som var stasjonert ved Roswell Army Air Field i 1947. De aller fleste av dem hadde overhodet ikke hørt om noen «krasjet tallerken» før mange år senere, etter at all publisiteten hadde startet. Etter å ha sporet opp andre kilder (blant annet dem nevnt først i avsnittet) som bare kunne bekrefte den gjengse oppfatning om at UFO-krasjet kun var løse rykter, ble Jeffrey enda mer overbevist.

Et tredje punkt som var med på å gi dødsstøtet til denne saken er at Kent Jeffrey en i periode de siste par år har samarbeidet nært med Jesse Marcells sønn. Etterretningsoffiser ved 509th Bomb Group, major Jesse Marcel var som kjent sammen med gårdsbestyreren William «Mac» Brazel og plukket opp vrakrester 6.-7. juli 1947. Marcel jr. (den gang bare 11 år gammel) fikk se noe av vrakgodset noen timer hjemme på kjøkkenbordet hos faren, før denne tok dem med seg igjen. Marcel sr. var så lenge han levde (han døde i 1986) helt sikker på at det han så i 1947 ikke var konvensjonelle vrakrester, hverken etter værballonger eller Mogulballonger. Han har sagt at det han så «ikke var av denne verden». Den samme oppfatning har også sønnen, Marcel jr. hele tiden hatt. Vrakrestene kunne - i følge Marcel jr.s hukommelse - best beskrives som stykker av metallfolie, en kort bjelke eller «stav», samt noen deler av plast eller bakelitt-lignende materiale I dagene 10.-12. januar i år gjennomgikk han totalt tre hypnotiske regresjoner i Washington DC hos dr. Neal Hibler (Ph.D.), en klinisk psykolog som også er kjent som en svært kompetent hypnoterapeut (benyttet av både FBI, NSA samt kriminaletterforskere over hele verden). Jeffrey bekostet både Marcel jr.s reise til og fra Washington i tillegg til Hibleers honorar. På tross av disse regresjonene (som var svært omfattende og grundige) var det likevel ikke mulig for Marcel jr. å komme frem med flere detaljer vedrørende materialet fra 1947 enn det han husket i våken tilstand. Det kan legges til at Marcel jr.s tegninger av det han mente å ha sett av vrakrestene, ikke skiller seg særlig ut fra det en annen aktør, Irving Newton er sikker på at han observerte inne på brigadegeneral Roger Rameys kontor da restene av «værballongen» ble vist for pressen. Det er også sterke indisier (omtalt av Jeffrey) som tilsier at disse vrakrestene virkelig var de som ble funnet av «Mac» Brazel, og at det ikke hadde foregått noen forbytning mellom ET- og ballongsrap i timene før dette, slik de fleste UFO-etterforskerne hittil har ment.

Fortsettelse på neste side

KENT JEFFREY - Fortsatt fra forrige side

De ovenfor nevnte ankepunkter har, sammen med flere andre medført at Kent Jeffrey altså er kommet til at hele Roswell-hendelsen (i alle fall den «klassiske» historien) må ha en konvensjonell forklaring, det vil si at det virkelig var restene av en Mogul-ballong med en ny og ukjent type radarreflektor som far og sønn Marcel så. I sin redegjørelse forteller Jeffrey blant annet at meningen med Roswell initiativet hele tiden var å finne sannheten - ikke å definere den. «Uheldigvis viste sannheten seg å være annerledes enn hva jeg trodde den ville være, eller håpet den ville være», skriver han. Han skriver også at nå som han er absolutt sikker på at vrakgodset fra Roswell ikke stammet fra noe utenomjordisk fartøy, følte han seg forpliktet til å formidle denne informasjonen, selv om den for mange kan synes ubehagelig. I en sluttkommentar skriver Jeffrey: «In essence the 1947 Roswell case has turned out to be a red herring, diverting time and resources away from research into the real UFO-phenomenon» («I sum har det vist seg at Roswell-hendelsen fra 1947 er som røyk uten ild, en sak som stjeler tid og ressurser fra etterforskningen av det virkelige UFO-fenomenet.»)

Også i juli 1997-utgaven av *Skeptics UFO Newsletter* - som redigeres av skeptikeren Philip Klass - presenteres (ganske sikkert med stor fornøyelse) en artikkel om Kent Jeffreys nye overbevisning. Mange UFO-entusiaster er forøvrig - som vanlig er i slike sammenhenger - overbevist om at Jeffrey er kjøpt og betalt av myndighetene i et forsøk på et «cover-up» av hva som virkelig fant sted.

Det hører med til historien at Koch og Kyborg fremdeles er overbeviste om at Roswell-saken har en ET-komponent. I den forbindelse har de initiert noe som kalles «The Berlin Memorandum», en deklarasjon som ble lagt ut på Internett i begynnelsen av mai. Her tar de avstand fra Jeffreys (for dem) uforståelige endring av standpunkt og oppfordrer folk til å komme med fortsatte støtteerklæringer, både til det opprinnelige «Roswell Initiative» samt det nye «Berlin Memorandum». Pr. medio juli var det flere prominente UFO-etterforskere, blant andre Stanton Friedman og Kevin Randle som hadde skrevet seg på denne listen.

- John-Erik Hove & Mentz Kaarbø

ved San Augustin ca. 350 kilometer vest-nordvest for Roswell, i følge noe tvilsomme utsagn fra blant andre Grady («Barney») Barnett og Gerald Anderson. Sistnevnte er forøvrig diskreditert av de fleste etterforskere, med unntak av Stanton Friedman. Krasjsted nr. 3 er Hub Corn ranchen (ifølge enda et tvilsomt vitne, Frank Kaufmann) ca. 70 kilometer nord for Roswell. Sist, men ikke minst har vi krasjsted nr. 4, nær en campingplass ved El Capitan fjellene omtrent 100 kilometer vest for Roswell. Her skal (nylig avdøde) Jim Ragsdale og hans venninne ha sett et romskip krasje like ved bilen deres, ved midnatt i løpet av weekenden 4. juli. Han skal også vært inne i det og observert flere døde humanoider. Noen timer senere, tidlig den påfølgende morgenen så de at en større militærkolonne nærmet seg og valgte å flykte fra stedet.

Storstilt 50-års fest

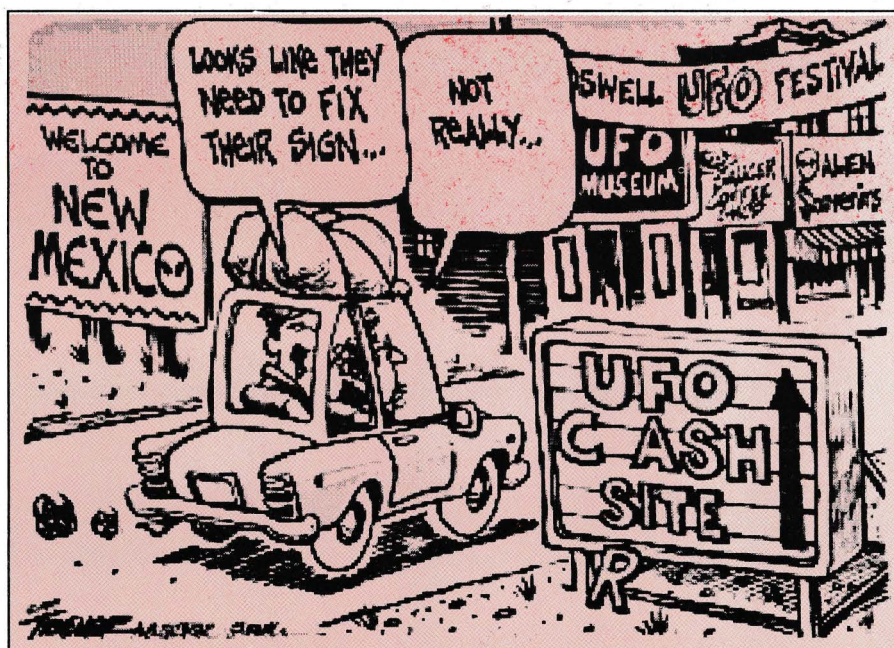
For Roswell-entusiastene var det på tross av en smule forvirring om detaljer rundt hendelsen(e), en enestående anledning til å delta på en ukes heidundrende feiring av 50-årsjubileet: Driftige initiativtakere - blant dem innehaverne av The International UFO Museum and Research Center i Roswell, samt turistsjefen i byen - arrangerte i perioden 1. til 6. juli en stor «festival» nær det antatte åstedet for Roswell-krasjet. Billettprisen pr.

natt var satt til 90 dollar og det var i utgangspunktet satt et tak på maksimum 2000 personer. Avisen *Albuquerque Journal* meldte imidlertid den 8. juli om at ca. 40 000 mennesker (taket ble tydeligvis blåst av for lenge siden!) hadde vært innom Roswell i det aktuelle tidsrom. I det omfattende programmet som skulle underholde folket inngikk blant annet en rockekonsert - et slags ufologisk kontrapunkt til Woodstock kan man kanskje kalle det.

Det kan ellers nevnes at det i de siste ukene før jubileet var det mye omtale i media om Roswell-saken spesielt og

UFO-fenomenet generelt. Selv større respekterte tidsskrift (inklusive *Time Magazine*) presenterte ofte såkalte cover stories hvor man gikk grundig igjennom materialet; som regel med en heller skeptisk innstilling til en ET-forklaring på hendelsene.

Ellers kan man si at på tross av all forvirring og ikke minst høylytte diskusjoner enkelte UFO-etterforskere i mellom, så er det helt sikkert at Roswell-saken fortsatt vil bli diskutert opp og ned i mente i lang tid framover. □

ØNSKEDRØM, MARERITT OG DET GLADE VANVIDD!

San Diego, California 26.mars 1997. 39 mennesker mister livet i det som later til å være en kollektiv selvmordsaksjon. De første rapportene går ut på at det er en høyteknologisk ungdomskult der medlemmene er mellom 18 og 24 år i alder. Nyhetsrapportene omtaler dem som dataeksperter og viser bilder fra websidene deres mellom videoklipp av likene som bæres ut av villaen de har hatt opphold i. De ventet visst på at de skulle hentes ut av verden av en UFO skjult i halen på Hale-Bopp-kometen. De så seg selv som åndelige vesener som skulle hjem til en annen sfære - utsagn som kunne komme fra tusen ulike nye og gamle religioner

Så har det altså hendt, det første masseselv mordet utført på grunnlag av ekstrem UFO-fundamentalisme. En sekt i USA flyktet fra det jordiske til oppstandelse i et romskip som - i følge hardnakkede rykter også i andre deler av UFO-bevegelsen - gjemte seg i halen på komet Hale-Bopp. Man kan spørre seg: Har det blitt så dårlig stelt på planeten vår at vi lar oss lokke til kollektivt selvmord, eller er noen av oss så uheldige å havne i klørne på fanatikere som har satt til livs nok piller og stoff til å være overbevist om at dette er paradiset?

New Age gruppe

Sekten det er snakk om, Heaven's Gate, med dens - for noen - karismatiske leder Marshall Herff Applewhite var egentlig kjent siden begynnelsen av 70-tallet. Rundt 1970 gjennomgikk Applewhite (opprinnelig professor i musikk) en personlig krise, og fikk etterhvert psykiske problemer. Under et opphold på et mentalsykehus i 1972 traff han sykepleieren Bonnie Lu Nettles. Hun var teosof og tilhørte blant annet en meditasjonsgruppe som kanaliserte budskap fra åndelige vesener. Nettles fikk ganske snart velket Applewhites interesse for det metafysiske. Fra 1973 og utover utviklet de sin lære, som etterhvert absorberte elementer fra teosofi, allmenn nyåndelighet (New Age), ufologi og store mengder kristen tenkning. De to begynte å kalle seg «Bo» og «Peep» og fikk sine første tilhengere rundt 1975. Sektens videre gang er som en berg og dalbane, med hensyn til antall tilhengere, «formålsparagraf» og stedstilhørighet.

På 90-tallet øker antallet disipler og gruppen får sitt berømmelige navn, Heaven's Gate. Budskapet fra Applewhite («Peep» døde av kreft i 1985) blir stadig mer ekstremt, og 25. mars 1997 - én uke før komet Hale-Bopp passerer nærmest Solen, den 1. april - blir teori satt ut i praksis. 39 mennesker begår kollektivt selvmord ved å innta en grøt tilsatt sterke barbiturater og svelge det ned med brennevin. Vanviddet er et faktum.

-Mentz Kaarbø & Odd-Gunnar Røed

RAPPORTNYTT

Fortsatt fra side 10

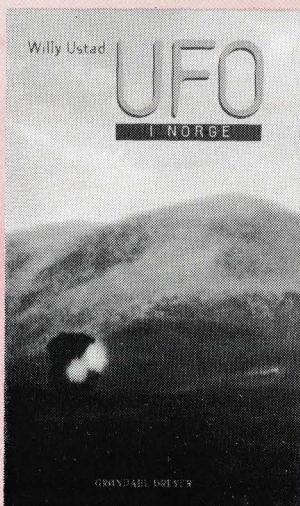
Observatøren sier videre at hun befant seg ca. 600 meter over havet, og at fenomenet tilsynelatende ikke var særlig høyt over bakken. Hunden hun hadde med seg reagerte spontant på lyden i samme øyeblikk hun hørte den, og den pep og sprang inn igjen!

Siste rapport fra denne lørdagskvelden fikk jeg fra Ken Roger Stø fra Brekka ved Vinstra. Jeg lar ham selv fortelle:

«Jeg satt og så på TV. Klokken var ca. 00.15. Jeg skulle stille inn parabolen ved hjelp av fjernstyringen, og mens jeg drev med dette kastet jeg et blikk ut av vinduet. Da så jeg et hvitt, lysende ovalt legeme over åskanten. Månen, tenkte jeg, og fortsatte med innstillingen. Jeg kikket deretter ut igjen, men da var objektet borte. Imidlertid var hele åskammen opplyst! Det var da svært så fort Månen gikk ned i kveld, tenkte jeg. Men jeg fant ut at dette måtte skyldes noe annet, for Månen var i en helt annen posisjon. Hele observasjonen varte ca. 2 minutter, men det tok mindre enn ett minutt fra jeg så objektet og til det hadde forsvunnet bak åskammen». □

ABONNER PÅ UFO!

BØKER TIL SALGS!

UFO I NORGE

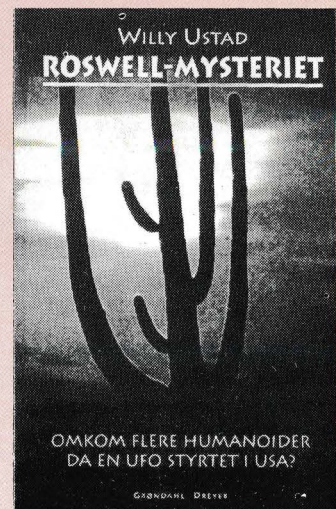
Av Willy Ustad

Willy Ustads siste bok handler om UFO-fenomenet i Norge. Den tar for seg mange norske observasjoner fra 1563 og frem til i dag. Samtidig presenteres arbeidet som norske UFO-etterforskere har gjort over flere tiår. Boken er skrevet i nært samarbeid med UFO-NORGE.

ROSWELL-MYSTERIET

Av Willy Ustad

Vi har fått inn et parti av denne boken som presenterer Roswell saken i et bredt perspektiv. Den kom ut i 1996, men gir likevel et dekkende og oppdatert bilde av hva som kan ha foregått i New Mexico sommeren 1947.

OMKOM FLERE HUMANOIDER
DA EN UFO STYRTET I USA?

Begge bøkene kan bestilles fra UFO-NORGE. Prisen er kr. 268,- og 248,- for henholdsvis *UFO i Norge* og *Roswell-mysteriet*. Postoppkrav kommer i tillegg. Ved å betale beløpet direkte inn på postgirokonto nr. 08026 0505050 unngår man oppkravgebyr. Skriv, ring, faks eller «mail» din bestilling til:

UFO-NORGE, postboks 124, 3140 Borgheim Tlf.: 33 38 65 00 Faks: 33 38 33 68 E-post: unroed@online.no

Støtt UFO-NORGE ved å kjøpe bøkene hos oss, overskudd av salget går direkte til Støttefondet.

LESERBREV

SKRIV TIL: UFO-NORGE, postboks 124, 3140 Borgheim. Merk konvolutten «Leserbrev».
Benyttede innlegg kan bli redigert.

UFO og «besøks-hypotesen»

I det følgende vil jeg dele noen tanker om den såkalte «besøks-hypotesen» innen ufologien. Før jeg går løs på dette vil jeg skrive noen punkter angående bruken av betegnelsen «UFO». Jeg vet at ledelsen i UFO-NORGE til enhver tid har dette klart for seg, men er usikker på hva andre tenker på når de hører betegnelsen. Fakta: Betegnelsen er nærmere 50 år gammel (muligens konstruert av en ukjent medarbeider i «Project Grudge» - forgjengeren til «Blue Book» - i 1949) og den er en forkortelse for Uidentifiserte Flygende Objekter. Den betegner med andre ord noe ukjent, noe vi ikke vet hva er. Hvis vi visste hva vi hadde å gjøre med, for eksempel utenomjordiske farkoster, ville det vært identifisert. Det ville da kanskje være mer naturlig å bruke betegnelsen IFO. Mange bruker betegnelsen UFO som et synonym for utenomjordiske farkoster. Det gjelder for eksempel new age ufoisten og forfatteren Rauni-Leena Luukanen. Hun bruker konsekvent og bevisst betegnelsen slik, til tross for at hun utmerket godt vet hva betegnelsen står for. Hvorfor hun gjør dette har jeg en idé om, men lar det ligge her og nå. Vanligvis brukes betegnelsen slik av de som ikke har satt seg noe videre inn i emnet. Jeg har også lagt merke til at media - aviser, ukeblader, radio og TV - stadig begår samme feilen. Snakker man om UFO så er det ensbetydende med at man snakker om utenomjordiske farkoster. UFO-betegnelsen er etter hvert ganske belastet. Kanskje er det på tide å innføre noen nye begreper og betegnelser? Her mener jeg UFO-NORGE har en jobb å gjøre med å klargjøre, informere og opplyse. At noen UFOer kan være utenomjordiske

farkoster er kanskje ikke aldeles utenkelig. Men det er tross alt bare *en* blant mange hypoteser for å forklare hva om lag 5-10% av de observasjoner som forblir i kategorien UFO etter undersøkelser *kanskje* kan være for noe. Det er vel dog den utvilsomt mest populære hypotesen. Jeg har også lagt merke til at det er mest stoff relatert til denne hypotesen - sammenlignet med andre hypoteser - i det meste av UFO-litteraturen. Jeg bidrar også med mitt i det nedenstående. Det er kanskje tross alt ikke rart mange sitter igjen med en følelse av at «utenomjordiske besøks-hypotesen» - eller ET-hypotesen - i realiteten er den vi bør fokusere mest mot når det gjelder de uløste UFO-sakene?

Så over til noen tanker relatert til ET-hypotesen. Da vil jeg først av alt si at jeg i utgangspunktet er skeptisk til idéen om at vi får besøk fra andre steder i rommet. Jeg tror det finnes ikke bare liv, men også høyt utviklede, teknisk avanserte sivilisasjoner «der ute». Det er en tro som delvis er basert på fakta og kunnskap, men også delvis på en klar følelse av at det er absurd at Jorden er det eneste stedet i vårt enorme univers der høyerestående former for liv har utviklet seg. For meg virker en slik forestilling nesten like egosentrisk og selvsentrert som da man fremdeles opererte med det geosentriske, ptolemaiske bildet med Jorden som universets midtpunkt. Men når det gjelder eventuelt besøk fra sivilisasjoner der ute - hva med avstandsproblematikken? Hvordan komme seg «derfra» og hit? Og hvorfor komme akkurat hit? Hvordan kan noen finne fram til vårt vesle støvkorn av en planet i universet? Og hvorfor vet ikke alle om det hvis noen har kommet hit? Vil de ikke drive med kulturimperialisme? Har de bare begrenset kontakt - med utvalgte men-

nesker her hos oss? Vi har under alle omstendigheter ingen bevis for at vi har fått slikt besøk. I beste fall har vi kun indikasjoner.

De fleste vitenskapsfolk som har forutsetninger for å vurdere slike ting mener at det er utenkelig at Jorden er det eneste stedet i universet det finnes liv. Hva kan vi si med sikkerhet? Vi vet at livets byggesteiner finnes overalt i universet. Livet oppstod forbausende raskt på Jorden etter at den ble dannet for ca 4,6 milliarder år siden. Bare etter om lag 500 millioner år fantes det enkle livsformer. I fjor høst var det svære oppslag i media om Mars-meteoritten ALH84001 som muligens inneholdt mikrofossiler. Dette ga en indikasjon på at det kan ha eksistert enklere former for liv på Mars. Kanskje eksisterer det ennå? Muligens får vi svar på det senere i år når Mars Pathfinder og Global Surveyor fartøyene når Mars. Det har lenge vært diskutert om det kan finnes liv på Jupiter-månen Europa. Det er flere tegn som tyder på at Europa er en geologisk levende verden i stadig endring. For ikke lenge siden ble det offentliggjort bilder fra Galileo-sonden - tatt i februar 1997 - som indikerer at det er et hav på månen, under isen. Muligheten for at det i dette havet finnes mikrober, plankton eller annet småkryp - kanskje også fiskelignende liv - er absolutt til stede.

Dersom enkle former for liv har oppstått andre steder i vårt solsystem styrkes teorien om at liv er et vanlig fenomen i universet. Den kanskje vesentligste betingelsen for at liv kan oppstå og utvikle seg er at det finnes noenlunde gjestmilde verdener der dette er mulig. Siden oktober 1995 er det oppdaget minst ni planeter i bane rundt andre solliknende stjerner. Alle disse er antagelig enorme, Jupiter-lignende gasskjemper, altså ganske annerledes

enn vår planet. Finnes det liv på noen av disse er det antagelig enklere livsformer. Funnene bekrefter under alle omstendigheter at andre solliknende stjerner har planeter i bane rundt seg. Om få år kan vi oppdage planeter av Jordens størrelse i bane rundt andre stjerner (jfr. artikkel om Origins og Darwin prosjektene annet steds i dette nummer). På slike planeter kan det, dersom en rekke betingelser er oppfylt, ha utviklet seg liv, også høyerestående former for liv. Via de nevnte prosjektene vil vi kunne oppdage spor av liv på slike planeter. Finnes det høytstående sivilisasjoner andre steder i vår galakse, i rimelig nærhet av vårt solsystem, kan disse - via lignende teknologi som våre Origins eller Darwin prosjekter (eller ennå mer avansert teknologi) - ha oppdaget at vår planet har liv, og at Jorden er et interessant sted å avlegge en visitt. Dette gir da svar på spørsmålet om hvordan «de» velger ut reisemål.

Et annet spørsmål er hvordan tilba-kelegge så enorme avstander som det er snakk om. Dette ble diskutert en del i artikkelen «UFO og besøkshypotesen» i *UFO* nr. 3 og 4 1996. Når det gjelder tradisjonell tankegang om reiser i det Einsteinske tid-rommet har vi lyshastigheten som begrensning. Det vil si at man ikke kan reise raskere gjennom rommet enn en hastighet tilnærmet opp i mot lyshastigheten. Spekulasjoner med hensyn til å reise med så stor hastighet, blir bare teori i henhold til tradisjonelle tanker om å reise gjennom tid-rommet fra A til B. For at et romfartøy skulle kunne nå tilnærmet lyshastighet vil det kreves ufattelige mengder energi. Energiforbruket nærmer seg uendelig når man nærmer seg lyshastigheten. En rakett som fungerer etter reaksjonsprinsippet måtte hatt med noe i størrelsesorden 10^{97600} [et 1-tall med 97600 nuller etter, red. anm.] tonn brennstoff for å akselerere en farkost med 1 tonns vekt opp i 0,995C (tilnærmet lyshastighet). Dette innebærer at det trengs mer (mye mer) rakettbrennstoff enn hva som finnes av masse i hele det kjente univers. Med andre ord ikke særlig realistisk. Selv med en optimal teknologi der alt brennstoff omdannes til ren fremdriftsenergi (der det ikke dannes forbrenningsgasser, men all energien i brennstoffet omdannes til stråling i én retning, som så driver farkosten fram i motsatt retning) måtte en hatt i størrel-

sesordenen $2 \cdot 10^{17}$ tonn brennstoff for å få en 1 tonns kapsel opp i 0,995C og deretter bremse den ned igjen. Dette er heller ikke spesielt realistisk, for å si det mildt. I praksis må en ha en helt ny og radikalt annerledes teknologi eller måte å «lure» tid-rommet på enn hva vi her på støvkornet Tellus behersker pr. i dag. Kanskje det på en eller annen måte er mulig å kontrollere og utnytte en annihilasjonsprosess mellom materie og antimaterie? En slik prosess vil kunne gi enormt store mengder energi, som så kan utnyttes på en eller annen måte for å drive farkosten framover.

Ellers ble noen fascinerende tanker tatt opp i artikkelen «Romfartøyer med større hastigheter enn lysets?» i *UFO* nr. 4 1996 (s. 27). Her omtales blant andre den engelske astronomen Ian Crawford, som mener man kan omgå begrensningene som Einsteins relativitetsteori tilsier (og dermed reise hurtigere enn lyset); samt forskningsprogrammet «Breakthrough Propulsion Physics» i USA. Dette programmet, med forskere blant annet fra Jet Propulsion Laboratory og Goddard Space Flight Center, skal blant annet studere mulighetene for å manipulere med gravitasjon med henblikk på å ta «snarveier» gjennom rommet, samt ut fra dette konstruere romfartøyer som går raskere enn lyset. Artikkelen tar også for seg en såpass eksotisk løsning som reiser gjennom «ormehull», noe som også virker ganske så fascinerende. Om dette virkelig er mulig gjenstår å se. Jeg henviser forøvrig til nevnte artikkel. Det er antagelig teknologi av denne typen (noe av det kan til forveksling minne om Bob Lazars fantastiske påstander angående framdriftssystemer fra Area 51) eller andre for oss ganske eksotiske løsninger, som må til for å foreta interstellare reiser.

Ingen av oss har svar på - eller bevis for (og det er det viktigste ankepunktet mitt angående eventuelle ET-besøk) - om det finnes andre, tilstrekkelig tekniske avanserte, romfarende sivilisasjoner i rimelig nærhet som er i stand til å komme hit til oss på besøk. Meningen min var ikke å komme med noen bombastisk konklusjon eller påstand om hvorvidt sivilisasjoner andre steder «der ute» har kommet hit på besøk. Hensikten var å komme med litt «høyt-tenking» rundt spørsmålet, og eventuelt få kommentarer fra andre. Det kan være sunt og interessant å

utveksle meninger, kunnskap, tanker og ideer. Selv om en i UFO-spørsmål som i andre sammenhenger bør prøve å være til en viss grad nøkterne og holde beina på jorden, kan det være både morsomt og nyttig med litt «tankespinn» en gang i blant. Jeg vil ellers takke UFO-NORGE for et bra, og stort sett kritisk blad, som jeg vet blir til med knappe ressurser.

JOHN-ERIK HOVE

E-post: jeh@bgnett.no

URL: <http://www.bgnett.no/~jeh>

Svar:

Vi takker for et informativt og tankevekkende leserbrev fra John-Erik Hove. Redaksjonen oppfordrer herved de av våre lesere som ønsker å komme med sine kommentarer til de emnene som er tatt opp her (samt eventuelt andre tema) til å skrive inn til bladet.

RED

Historien om det rare lyset

En mann som i dag er 74 år, opplevde noe rart i sin ungdomstid. Han var sammen med to venner en regnfull høstdag, da det plutselig åpenbarte seg en lysende gjenstand som svedde i luften. Gjenstanden beveget seg mot de tre karene; etter noen sekunder splittet den seg opp i flere mindre deler. Minst en av «delene» tok turen mot den ene kameratens mage-region, ned i vedkommendes bukse, og ut gjennom buksebenet. Det gikk noen sekunder, så forsvant de lysende gjenstandene opp i luften. Vår hjemmelsmann er ganske sikker på at det de så var kulelyn.

En statistikk anslår sannsynligheten for at man skal få se et kulelyn som 1 til 10 000. Mannen som fortalte historien ovenfor er velutdannet og har opparbeidet seg en formue gjennom et langt og hektisk arbeidsliv, og er ellers nøktern og høyt respektert. Han kommer med et godslig flir når folk snakker om «grønne menn». I Mosjøen verserte det for mange år siden en historie om to søstre som møtte en rar mann i et luftskip; vår mann er en av de mange som flirer av denne historien, overbevist om at det var et amerikansk helikopter. [Det siktes her til den såkalte Mosjøen saken fra 1954, red. anm.]

Min personlige oppfatning er at mannen har rett angående sin kulelynteori. Et paradoks dukker imidlertid opp; det

er noe som virker litt ulogisk. Det er at sjansen for å se kulelyn er 1 til 10 000, samtidig som en norsk meningsmåling viste at kanskje rundt 3% av nordmenn mener å ha observert UFO. Det må da være større sjanse for få se kulelyn enn å se et fremmed antigravitasjonsfartøy? Men kanskje er ikke dette tilsynelatende misforholdet så merkelig likevel. I følge dagens statistikk er kun 5-10% av UFO-observasjonene uten naturlig forklaring etter å ha blitt gransket i detalj. Min egen personlige mening er at kanskje minst 90% av de 5-10% er ukjente naturfenomener, slik som for eksempel lysfenomenene i Hessdalen. Kanskje er det så at det i den lille kjernen av saker som gjenstår [det vil si ca. 0,5-1% av det totale antall observasjoner, red. anm.] virkelig kan være snakk om ukjente fartøyer med intelligente vesener som kommer ute fra det uendelige universet.

Etter disse betraktningene blir jo sjansen for å oppleve kulelyn større enn å få se et utenomjordisk fartøy. Men er det ikke heller naivt å tro at noen ukjente vesener kan sende fartøyer til Jorden? I følge de kjente fysiske lover, samt vår nåværende viten om sannsynligheten for slike besøk virker det hele umulig, men vi kan ikke stikke under en stol at det finnes indisier som gir sterke indikasjoner på at slike besøk forekommer. Det er bare å ramse opp noen få stikkord som gir slike assosiasjoner:

- Roswell
- Rendlesham Forest
- Washington 1952
- Bildene tatt av Paul Trent i Oregon (med mange flere)
- Papua på Ny Guinea i 1959

Carl Sagan var blant verdens ledende eksobiologer (nå dessverre avdød), og han gav allerede for mange år tilbake et estimat på at det kunne eksistere ca. en million tekniske sivilisasjoner i Melkeveien. Ut fra min personlige oppfatning mener jeg at dette tallet ligger langt over det som virker sannsynlig. Mitt tips er at antallet ligger nærmere noen tusen, kanskje til og med så lavt som noen hundre. Etter at vi stadig får nye data om universet, vil vi kunne sette inn verdier på parametrene i Frank Drakes berømte ligning som angir antall tekniske sivilisasjoner i Melkeveien. Pr. dags dato kan vi med rimelig grad av sikkerhet anslå antallet stjerner i Melkeveien til mellom 100 og

200 milliarder. I dag er vi rimelig sikre på at ca. 10% av alle stjernene er av samme type som vår egen stjerne. Vi kan også fastslå med nærmest hundre prosent sikkerhet at vår sol er ikke den eneste som er omgitt av planeter. Det siste halvannet år har vi oppdaget minst et halvt dusin ulike stjerner som ligner Solen og som er omgitt av planeter. Dette ble oppdaget ved å analysere lyset fra disse stjernene ved hjelp av spektrografer. Man fant vekselvise rød- og blåforskyvninger i spekteret, noe som benevnes dopplereffekten.

Men temperaturforholdene for planeter i disse solsystemene er sannsynligvis av en slik karakter at det enten er for kaldt eller for varmt til å kunne gi opphav til høyerestående liv slik som vi kjenner det på Jorden. Siden vi i dag ikke er i besittelse av en teknologi som muliggjør direkte observasjon av andre solsystemer utgjør trolig de planetene vi i dag har observert et svært skjevt utvalg i forhold til det som er representativt for Melkeveien. Det vi i dag har oppdaget er planeter med størrelse og masse som Jupiter [og større, red. anm.], ofte med svært eksentriske baner. Vi må anta at en teknisk sivilisasjon har størst sjanse for å oppstå på kloder som ligner Jorden, og som går i baner rundt stjerner som ligner Solen.

Et interessant spørsmål dukker opp i denne sammenheng: Hvor avgjørende er Månen for livet på Jorden? Vi har i dag sterke indisier på at Månen virker stabiliserende på Jordens rotasjon og helningsvinkel. Forholdsvis små endringer her

kan få dramatiske konsekvenser for klimaet på Jorden. I dag tror vitenskapsmenn at Månen ble til ved at en planet på Mars' størrelse krasjet med Jorden i dens tidlige periode. Fragmentene som ble til overs samlet seg til Jordens måne. Vi må ha i mente at vår måne er den 5. største i solsystemet og pleier ikke å ledsage så små planeter som Jorden [størrelsesforholdet er uvanlig, red. anm.]. Det at to store planeter kolliderer er kanskje like sannsynlig som å vinne 7 rette i Lotto. Hvis videre vitenskapelige studier tilsier at vår Måne har slik avgjørende stabiliseringseffekt for klimaet på Jorden, er jeg redd at antall tekniske sivilisasjoner i Melkeveien ikke er overveldende stort.

RUNE RENBJØR

Svar:

Dette brevet blir innledet med en uvanlig historie om kulelyn. Videre følger en del interessante kommentarer med hensyn til mulighetene for besøk av intelligente vesener til Jorden. Uten å gå i dybden her, vil jeg si at jeg i det store og hele deler brevskriverens oppfatning av disse tingene.

Hans uttalelse med hensyn til Månens stabiliserende effekt på Jordens bane (det vil si rotasjonshastighet) og dermed på klimaet, er momenter som bare i liten grad er trukket frem i de siste par års diskusjon vedrørende planeter med liv utenfor vårt solsystem.

RED

□

DANSK UFO-KONFERANSE 1. NOV. 1997

I anledning Skandinavisk UFO Informations 40 års jubileum innbys det til en stor kongress i Lyngby Storcenter i København lørdag 1. november i år.

Følgende gjester står på listen over foredragsholdere:

Per Andersen - SUFOI - innleder
 Clas Svahn - UFO-Sverige
 Peder Nørgård - SUFOI
 Torben Birkeholm - SUFOI
 Ole Henningsen - SUFOI
 Mikael Rothstein - Universitetet i København
 John Spencer - BUFORA/England
 Jenny Randles - England
 Richard F. Haines - USA

Det vil kun bli utbudt 250 billetter til konferansen. Men man kan allerede nå bestille plass ved å innbetale Dkr. 190,00 pr. billett til: **SUFOI, Postboks 6, DK-2820 Gentofte, Danmark**. Skriv «kongress» på mottagerdelen og du vil bli tilsendt det bestilte antall billetter, et fullstendig program, samt alle praktiske detaljer.

BOKANMELDELSER

Man-Made UFOs 1944-1994.

50 Years of Suppression

Renato Vesco og David Hatcher

Childress

Adventures Unlimited Press, 407 sider, kr. 120,-.

For de av UFOs lesere som tidvis leser annen alternativ litteratur vil den ene av forfatterne, David Hatcher Childress muligens være kjent. En oversikt over tidligere utgitte bøker av denne forfatteren, samt adresse til forlaget er oppgitt nedenfor.

Man-Made UFOs 1944-1994. 50 Years of Suppression har en tiltalende forside med fire bilder: En Adamski-lignende farkost, en tegning av en Schauburger-flygende skive bygget for nazi-Tyskland, utdrag fra et patent som beskriver et VTOL fartøy konstruert av Nathan Price, og til slutt en kunstnerisk illustrasjon av et bombefly med foo-fighters ved siden av.

Alt dette og mengder av annen informasjon finnes i boken, som er rikt illustrert. Av de 407 sidene er 121 sider bilder eller illustrasjoner, kopier av patenter, bilder av testfartøyer i luften, kopier av dokumenter og bilder av personer omtalt i teksten.

Boken går nøye gjennom Det tredje rikes utvikling av hemmelige våpen, og undersøker også det mystiske Thule-samfunnets rolle i utviklingen. Forfatterne har også inkludert relatert teknologi fra Den andre verdenskrig og frem til i dag. Boken gir derfor også utbytte som historisk gjennomgang av en av de store konfliktene i vår nære fortid, og beskriver hvordan den førte til at denne teknologien skjøt fart.

Dette er ikke noen «vanlig» UFO-bok, dersom det finnes noe slikt. Den inneholder ingen rapporter, historier eller øyenvitne-beretninger. Forfatterens hovedidé er at en stor andel av observerte UFOer representerer hemmelig eller lite kjent spissteknologi fra de ledende industrinasjonene, og spesielt de store supermaktene.

Forfatteren forutser ett av leserens spørsmål: Hvordan er det mulig å hemmeligholde slik teknologi, og hvilken fordel har en nasjon av slik hemmeligholdelse?

Vi skal overlate til leseren å finne svaret blant de vel 400 sidene. For min egen del kan jeg ikke annet enn å bli imponert over den reflekterte argumentasjonen og den veloverveide behandlingen av materialet, og over de mengder med stoff disse to forfatterne har satt sammen til støtte for sin teori.

Det utvalgte materialet tar selvfølgelig for seg bare en liten del av det observasjonsmaterialet vi har i dag, og diskuterer i hovedsak bare én av mange teorier om UFO-fenomenet. Dette betyr ikke at forfatterne går i skyttergraven for sin teori. I siste kapittel i boken, i en slags sammenfatning av de velfylte 360 sidene foran, trekker forfatterne inn observasjoner og materiale som går ut over teorien om jordisk teknologi. Her nevner de Area 51, Groom Lake og Bob Lazar. Et kart over denne basen (som offisielt ikke eksisterer) og rettleiding for å reise til basen med bil er presentert.

Denne boken inneholder altså en mengde forskjellig materiale fra hele perioden 1944 til 1994. Jeg synes den totalt sett gav rikt og spennende lesestoff.

Til slutt kan vi sitere siste avsnitt i boken: «En sak er helt sikker når vi snakker om teorien om jordisk UFO-teknologi: Den amerikanske regjeringen, og sannsynligvis også alle andre land, lyver for sin befolkning. De har løyet om hendelser under siste verdenskrig og fører oss bak lyset angående hemmelige prosjekter etter krigen. Den amerikanske regjering, Hollywood og massemedia har påtvunget oss den holdningen at høyt utviklet teknologi bare kan stamme fra utenomjordiske sivilisasjoner som besøker vår planet. Dette er i beste fall bare en delvis forklaring. Den skremmende realiteten av

tidligere tiders nazi UFO-teknologi kan vi ikke lenger ignorere. Derfor vil jeg si til de vitenskapsfilosofer som søker kunnskap innen ufologien - noen ganger er virkeligheten mer merkelig enn fantasien».

Forlaget som gir ut denne boken er Adventures Unlimited Press (AUP). Den ene av forfatterne, David Childress har også andre titler hos forlaget: *Fantastic Inventions of Nicola Tesla, Anti-Gravity & The World Grid, Anti-Gravity & The Unified Field, The Anti-Gravity Handbook, Extra-Terrestrial Archaeology.*

Forlagets adresse er:

AUP - Adventures Unlimited Press
Publishers Network
Post Office Box 74, 303 Main Street
Kempton, IL 60946-0074

FRODE G. OLSEN

The Oz Files

Bill Chalker.

1996, Duffy & Snellgrove, 246 sider.

Bill Chalker er en av de gamle traverne i australsk UFO-forskning og har holdt på i over 30 år. Han er utdannet kjemiker og har også selv observert UFO-fenomener.

I denne boken gir han en mer eller mindre kronologisk oversikt over de viktigste hendelsene og rapportene i Australia og omegn. En stor del av innholdet er basert på det materialet forfatteren fikk tilgang til i 1982, da han som første og eneste sivile etterforsker fikk tilgang til RAAFs (Royal Australian Air Force) UFO-arkiv.

Kapitlene er stort sett delt opp i tiårsperioder fra 1945 og fremover. Han tar også spesielt for seg saker fra før 1947, inkludert legender og historier fra urinnvånerne. Spesielt behandlet blir enkeltsaker forfatteren mener er meget sterke indisier på at noe ukjent foregår – slik som New Guinea saken fra 1959 og Frederick Valentich saken fra 1978. Vi får også et innblikk i hvordan ufologien i Australia har artet seg. Siden

en stor del av innholdet baserer seg på RAAF-materialet får vi et grundig innblikk i hvordan de australske myndighetene har håndtert UFO-etterforskningen opp gjennom årene.

Boken er en absolutt nødvendighet for de som vil være oppdatert med hensyn til hva som har foregått i Australia.

OLE JONNY BRÆNNE

MUFON 1996 International UFO Symposium Proceedings

Walter H. Andrus Jr. (red.)

1996, Mutual UFO Network, 308 sider. Denne gangen er heftet (eller boken) utstyrt med undertittelen «Ufology: A Scientific Enigma», og inneholder 14 foredrag.

Først ut er Kevin D. Randle, kjent som en av hovedetterforskerne i Roswell-saken de senere årene. Han snakket imidlertid ikke om Roswell denne gang. Tvertimot gjorde han seg noen tanker rundt de problemene etterforskere av CE-4 saker har. Finnes forestillingene rundt de klassiske kidnappingshistoriene allerede i samfunnet vårt? Hvis de gjør det – og det ser det jo ut til – så kan hvem som helst klappe sammen en klassisk CE-4 historie på rappen. Alle elementer i en slik rapport har blitt post ut i årevis via filmer og bøker innen science fiction og senere dokumentar-genren. Og dette skjedde til og med lenge før de første CE-4 rapportene faktisk dukket opp! Men Kevin Randle advarer samtidig med dermed å avfeie alle CE-4 rapporter som oppspinn – han understreker bare at etterforskerne hele tiden må være oppmerksomme på denne faktoren og en mulig smitteeffekt av dette.

Chris Styles omtaler sin etterforskning av Shag Harbour saken – et mulig UFO-krasj i Nova Scotia, Canada, 4. oktober 1967. UFO-etterforskerne er, nærmest selvsagt, svært uenige om hva forklaringen kan være. Enkelte heller til et krasj av et utenomjordisk romskip eller noe lignende, mens andre anser saken for å være en sovjetisk satellitt. Uansett har vi her kanskje Canadas svar på Roswell.

John W. White omtaler forskjellige hypoteser og teorier omkring UFO-fenomenet. Hans innlegg virker litt for amerikansk på meg, men det er alltid forfriskende med litt spekulering. I alle fall så lenge man ikke glemmer at det er spekulasjoner.

Carlos A. Guzman Rojas gir oss en sammenfatning av UFO-fenomenet slik det er blitt oppfattet i Mexico.

Philip Mantle omtaler (selvfølgelig) Santilli-filmen, og bringer også et intervju med Ray Santilli. Gammelt stoff som leserne av dette tidsskriftet allerede har tatt del i.

Budd Hopkins holdt igjen et foredrag om den etterhvert svært så beryktede Linda Cortile saken, der en bortførelse av en kvinne i 1989 – midt på Manhattan, New York – etter sigende skal ha blitt observert av flere andre personer. Problemet er bare (blant annet) at de andre vitnene er anonyme. Det er egentlig sørgelig å se hvor blind og naiv en etterforsker som Budd Hopkins kan bli, dessverre.

John S. Carpenter konsentrerte seg om CE-4 rapporter der flere personer er bortført. Han tar først for seg mulige psykologiske forklaringer på denne typen saker, deretter refererer han til seks saker der to og to personer har vært involvert. Innlegget var interessant og tankevekkende.

A.J. Gevaerd informerte tilhørerne om bølgen av UFO-observasjoner som har pågått i Brasil de siste årene. Dessverre får ikke leserne av *Proceedings* ta del i annet enn 2-3 sider om Varginha-saken (omtalt i *UFO* nr. 3 1996).

John E. Mack omtalte også CE-4 saker i sitt foredrag; hovedsakelig om hvordan vi kan finne ut mer om fenomenet.

Dr. Roger K. Leir holdt foredrag om sitt og Derrel Sims' arbeid med å fjerne og analysere implantater fra personer som har vært involvert i påståtte bortførelser (omtalt blant annet i *UFO* nr. 2 1996. Se også artikkel i dette nummer).

Jeffrey W. Sainio oppdaterte publikum om sine analyser av diverse videoopptak av UFOer.

Fysikeren og fotoeksperten Bruce S. Maccabee holdt foredrag om UFO-fenomeners akselerasjon og hvordan vi kan kvantifisere disse. Dessverre fortsetter han å bruke Ed Walters berømt (eller beryktede) fotografier fra Gulf Breeze, Florida, som underlagsmateriale selv om mange av disse er av en svært tvilsom karakter.

Vincent F. DiPietro holdt foredrag om bevisene for at det er liv på Mars. I tillegg til «ansiktet på Mars» viste han bilder av blant annet pyramidelignende strukturer, uttørrede elveleier, smelting

fra områder med permafrost, samt vannfontener.

J. Antonio Huneeus holdt foredrag om andre lands UFO-dokumenter og (i noen tilfeller) offentlige etterforskning. Han tok for seg land som USA, Argentina, Australia, Belgia, Brasil, Chile, Costa Rica, Frankrike, Italia, Russland, og England.

OLE JONNY BRÆNNE

Forbidden Science – Journals 1957-1969

Jacques Vallée

1996, Marlowe, 473 sider.

Jacques Vallée skulle det ikke være nødvendig å introdusere nærmere her. De fleste kjenner ham kanskje som J. Allen Hyneks kollega og medforfatter av flere bøker på slutten av 60-tallet. Best kjent her hjemme er han likevel som forfatteren av boken *Det Usynlige Kollegium* som kom på norsk i 1977. Han har i tillegg hatt en jevn produksjon av andre bøker og skrifter om UFO-fenomenet de siste 30 år.

I denne boken, som egentlig er utdrag fra dagbøkene hans fra 1957 til 1969, følger vi den unge Vallée som grubler over sin observasjon av et UFO-fenomen i 1954 og som bestemmer seg for å finne løsningen på fenomenet. Siden Vallée ble en nær samarbeidspartner til Allen Hynek, får vi også ta del i unike innblikk i hva som virkelig foregikk i forbindelse med Project Blue Book; i tillegg til UFO-personlighetene Donald Menzel, Edward Condon, og Allen Hynek selv. Gang på gang var det ting som tydet på at Project Blue Book bare var en «public front» for flyvåpenet slik at et virkelig etterforskningsprosjekt kunne foregå i all hemmelighet. Det er også tydelig at ingen av de offisielle amerikanske prosjektene (Project Sign, Grudge og til slutt Blue Book) hadde tilgang til alle relevante data.

Til slutt i boken summerer Vallée opp sin holdning med hensyn til UFO-fenomenet i dag. Og det er vanskelig å ikke være enig med ham i mye av det han sier. Vi vet fremdeles ikke hva UFOer er, men at det sannsynligvis er et fysisk fenomen. Han mener at den utenomjordiske hypotesen er altfor enkel (uten å totalt forkaste den) og at vi må se på UFO-fenomenet som et slags kontrollsystem. Uansett forklaringsmodell har UFO-fenomenet de siste 50 år påvirket kultur og sam-

funnsliv over hele verden på flere områder. Boken er meget bra, Vallée skriver godt, og innimellom vil du finne enkelte gullkorn.

OLE JONNY BRÆNNE

Sfinksens Hemmelighet

Ivan Troëng

Ivan Troëng har vært interessert i historien (eller myten) om de sunkne kontinentene Atlantis og Mu i flere årtier. På 1960-tallet var han dessuten formann i «Ifologiska Sällskapet» i Sverige som arbeidet for å informere offentligheten om at de flygende tallerkenene var besøkende fra Venus. Begge disse interessene veves sammen i *Sfinksens Hemmelighet*; en tynn bok med fantastiske påstander. En stor del av boken omhandler den såkalte Akas-hakroniken; en tenkt hukommelsesbank der hele universets samlede viten ligger lagret og er tilgjengelig for enkelte opplyste personer. Ut fra denne kilden henter forfatteren «fakta» til støtte for sin hypotese om at alt liv på Jorden ble plantet her av utenomjordiske besøkende. For 11800 år siden kolliderte Jorden med en småplanet, noe som forårsaket at Månen ble til, jordaksen tippet over og Atlantis ble utslettet.

Boken er en oppsummering av forfatterens tanker omkring disse emnene, men grunnlagsmaterialet er svakt og fakta blandes med spekulasjon og legender på en måte som gjør det vanskelig for leseren å skille dette fra hverandre. Kapitlene om UFO-fenomenet omhandler kontaktpersonen George Adamski og refererer til notorisk upålitelige kilder som blant andre Rauni-Leena Luukanen.

CLAS SVAHN

TAKK FOR KLIPP!

Rapportsentralen takker nok en gang de av våre abonnenter som sender inn presseklipp. Dette er en meget viktig service, da vi som tidligere nevnt ikke har anledning til å abonnere på utklippssbyråer med sine skyhøye priser.

Vi oppfordrer derfor fortsatt abonnentene til å gjøre sitt for at organisasjonen får innblikk i lokalpressens omtale av UFO-fenomenet rundt omkring i Norge. Send klippene til Rapport-sentralen som vanlig. Adresse på side 2.

UFO-NORGE HAR FÅTT EGET DOMENE PÅ INTERNETT

I slutten av august fikk UFO-NORGE endelig sitt eget domene på Internett/World Wide Web. Det vil si at man nå kan gå inn «i rot» på Web og finne organisasjonen presentert på følgende URL: <http://www.ufo.no>. Tidligere kunne man finne informasjon om UFO-NORGE på flere forskjellige adresser; først og fremst på Ole Jonny Brønnes personlige hjemmesider (URL: <http://home.sn.no/~obrenne/norsk/ufo/ufo-norge.html>). Disse sidene har vært på nettet i to år.

I tillegg var det lagt ut tilsvarende info på Mentz Kaarbøs hjemmesider (<http://www.bgnett.no/~mentz/ufonorge.htm>), samt John-Erik Hoves d.o. på <http://www.bgnett.no/~jeh/ufo.htm>. Flere andre abonnenters personlige hjemmesider har også inneholdt relevant informasjon om organisasjonen.

Imidlertid ble det etterhvert nødvendig for UFO-NORGE å profilere seg sterkere og mer samordnet på nettet. Komitéen besluttet derfor før sommeren å ta kostnadene og arbeidet ved å få opprettet eget domene for organisasjonen. Dette innebar blant annet registrering i Organisasjonsregisteret i Brønnøysund, samt en anbudsrunde til forskjellige Internett leverandører. Vi har nå fått serverplass på Norges Nett i Skien.

Vi vil med det første starte en såkalt mailingliste, det vil si en diskusjonsgruppe hvor innleggene fra hver enkelt vil bli spredd til de adresser (e-post) som til enhver tid står på denne listen. Dette kan etterhvert også fungere som en nyhetstjeneste, hvor UFO-NORGE (og andre) kan bidra med fersk info.

-Mentz Kaarbø

KORNSIRKLER AVSLØRT

Fredag 22. august kunne TV 2 nyhetene melde at de merkelige kornsirklene som har oppstått ved Elton Gård ved Raufoss de siste to år nå var avslørt som svindel. Det viste seg - som blant andre vi i UFO-NORGE har antatt og offentlig gått ut med tidligere - at det var noen spøkefugler som hadde laget de avanserte «avtrykkene» i åkeren, i løpet av natten til den 22. august. Denne årvisse foreteelsen er omtalt tidlige i *UFO*, blant annet i Presseklipp.

Innslaget ble introdusert med at «ufologene tok feil [...], da kornsirklene nå er avslørt». De ufologene det ble henvist til, kan i alle fall ikke ha vært representanter for UFO-NORGE. Undertegnede skjerpet nå sansene og fulgte nøye med:

TV 2 hadde vært til stede på Elton gård den forgående natt og opplyste at hundrevis av nysgjerrige mennesker hadde møtt opp i håp om å kunne få oppleve UFOen(e) som hadde laget sporene årene før. Reportasjen viste at det hersket ren karnevalsstemning ute i åkeren, da svært mange av de fremmøtte hadde utstyrt seg med futuristiske, «alien»-liknende klær og hodeplagg (hvor i inkludert tentakler og briller med lyskastere for å lette kommunikasjonen når de fremmede dukket opp). Flere av disse ble intervjuet og tilkjennegav et oppriktig håp om at nettopp deres utstyr og tilstedeværelse nå endelig skulle avsløre UFOene og de små grønne - alt uttalt med et snev av underfundig humor.

Neste sekvens viste den «ufologen» som TV 2s ankermann åpenbart hadde referert til i introduksjonen. Knut Aasheim, som var blant de fremmøtte uttalte at han fremdeles var ganske sikker på at «kornsirklene de to forgående år [i 1995 og 96'] var avsatt av UFOer...». Kommentarer er overflødige.

I neste scene, som var filmet langt over midnatt fikk man se to personer som kom løpende inn i åkeren, utkledd som «aliens». Dette var alt som viste seg av UFO-karakter den natten og noen kornsirklene oppstod selvfølgelig ikke.

Siste sekvens viste endelig de to skyldige: Et navngitt yngre ektepar som den påfølgende morgen sto frem for TV 2s reportasjeteam og viste hvordan kompliserte «avtrykk» kunne lages med enkle midler. En gardinstang, et tau og et langt målebånd, parret med tålmodighet og en smule kreativitet er alt som skal til. De to uttalte at såkalte ufologer burde være en smule mer skeptisk til slike fenomener, samt at folk flest er for lett lurte.

-Mentz Kaarbø

PÅ LETING ETTER JORDLIGNENDE PLANETER - OG LIV

Av John-Erik Hove

Denne artikkelen tar for seg status med hensyn til antallet planeter som til nå er oppdaget rundt fremmede stjerner. Den beskriver også noen av de prosjekter som er planlagt for den nære fremtid der man ytterligere skal intensivere utforskningen av solsystemer utenfor vårt eget.

Siden oktober 1995 er det oppdaget det man mener er planeter ved flere solliknende stjerner. I skrivende stund (mai 97) er det funnet ni objekter med masse innenfor rammen hva som pr. i dag defineres som planeter. Det er fremdeles noe skepsis til oppdagelsene, blant annet diskuteres det for tiden om måledataene for 51 Pegasi er riktig tolket og om det virkelig finnes en planet ved denne stjernen (jfr. f.eks. *Sky & Telescope* mai 1997), men oppdagelsene er ellers stort sett akseptert i vitenskapelige miljøer. I tillegg til de nevnte ni planetene er det indikasjoner på at det er planeter ved tre andre stjerner, det er oppdaget planeter rundt fire pulsarstjerner, det går rykter om ytterligere planetoppdagelser og det er funnet minst 12 "brune dverger" - "mislykkede stjerner". En oversikt over oppdagelsene frem til da sto i *UFO* nr. 4 1996 (ss. 11-12). Etter den tid er det funnet indikasjon blant annet på et objekt man er ganske sikker på er en Jupiterlignende planet ved Rho Coronae Borealis (ca. 50 lysår fra oss), en "protoplanetarisk skive" (et solsystem under dannelse) i M8 (Lagoon Nebula), et objekt med ca. 11 gangers Jupiters masse ved Alpha Tau (HD 29139) og en brun dverg på om lag 50 ganger Jupiters masse i Pleiadene, døpt PIZ 1.

Planetene som er oppdaget til nå er svært store og er sannsynligvis Jupiterlignende gassplaneter. Hvilket begrep som brukes for å kategorisere objektene - om det er en planet eller en brun dverg - er blant annet avhengig av massen. Et vanlig brukt skille mellom planeter og brune dverger er 13 ganger Jupiters masse. Et annet skille går på hvordan himmellegemet er dannet. I alle fall er nettopp størrelsen på objektene årsaken til at de i det hele tatt er indirekte oppdaget (se *UFO* nr. 2 1996,

ss. 25-26). Men selv om oppdagelsen av alle disse planetene er fascinerende, ville det naturligvis vært ennå mer fascinerende å finne jordlignende planeter. Det er nå igang flere prosjekter som blant annet tar sikte mot akkurat dette. Et av disse er Origins programmet i regi av NASA (se også *UFO* nr. 4 1996, s. 18), et annet er det europeiske Darwin-prosjektet. Et av målene for begge disse er å finne, studere og også ta bilder av jordlignende planeter utenfor vårt eget solsystem. Begge prosjektene vil også kunne finne ut om det kan være liv på disse planetene.

Origins

Origins programmet ble startet opp blant annet som et resultat av et prosjekt med tittel "The exploration of neighboring solar systems" ("Utforskning av nabo-solsystemer"). I 1995 ga NASA Jet Propulsion Laboratory i oppdrag å utarbeide en langtidsplan som skulle oppdage og studere nærliggende planetsystemer, samt karakterisere og ta bilder av individuelle planeter i disse systemene. I arbeidet med denne planen var 135 forskere fra 53 universiteter, firma og forskningsinstitusjoner involvert. Dette prosjektet var så et av flere studier og prosjekter som førte til dannelsen av Origins programmet. Blant initiativtakere til Origins programmet er NASAs leder Daniel Goldin og NASA veteranen Edward Weiler (blant annet vitenskapelig leder for Hubble teleskopet). Origins er et stort prosjekt som omfatter vitenskapelig forskning rundt opprinnelsen (derav navnet Origins) til universet, stjerner og planeter og liv. Et viktig spørsmål som man ønsker å få svar på er om det fins andre verdener i universet som har liv. Prosjektet

vil gå gjennom mange år og vil omfatte en rekke ulike delprosjekter og studier - deriblant letingen etter planeter i andre solsystem. Også denne delen av Origins programmet vil gå gjennom en rekke faser og delprosjekter. Et delprosjekt vil bruke de to store Keck teleskopene på Hawai - Keck 1 og Keck 2. NASA har skutt inn adskillige titalls millioner i et prosjekt hvor man sammenkobler disse to til et optisk interferometer (hovedsakelig går pengene til adaptiv optikk som gjør at man får bedre utsyn gjennom jordatmosfæren). Et optisk interferometer består av to eller flere teleskoper som simulerer et mye større teleskop. Lyset fra teleskopene samles elektronisk og man kan studere interferensmønstre som dannes når lyset fra hvert enkeltteleskop overlapper hverandre. Forskningen ved hjelp av Keck teleskopene vil gå over to faser. I den første fasen kobles de to 10 meters teleskopene sammen til et interferometer som man kan optisk direkte se objekter på størrelse med 51 Pegasi B. I den neste fasen vil man koble inn ytterligere fire 1,5 til 2 meters teleskoper som skal plasseres like ved Keck teleskopene, kobles sammen med disse og danne et større interferometer. I denne fasen skal man kunne oppdage planeter med masse om lag som Uranus i vårt solsystem. Man skal også kunne ta bilder av protoplanetriske skiver. Via senere prosjekter med jordbaserte interferometre (planlagt igangsatt innen ca. 3 år) skal man kunne direkte optisk se objekter på Neptuns størrelse i bane rundt andre relativt nærliggende stjerner. Ytterligere noen år frem i tid, tidligst i år 2005, planlegger man å sende "Planet Finder" ut i rommet. Planet Finder er et optisk interferometer som skal bestå av fire eller fem 1 til 2 meters teleskoper,

som skal stasjoneres et sted mellom Mars og Jupiter. Med Planet Finder skal man direkte optisk kunne oppdage og studere planeter helt ned i Jordens størrelse i bane rundt andre stjerner, og også finne signaturen til liv på disse planetene.

Darwin

Darwin er et europeisk prosjekt i regi av ESA. Prosjektet er valgt av ESA som en av to kandidater for "Horizons 2000 Cornerstone interferometry mission". Et valg mellom disse to vil bli gjort om 2-3 år. Darwin skal undersøke og karakterisere planetsystemer rundt andre nærliggende stjerner, søke etter spor av liv på evt. jordlignende planeter som blir funnet og i tillegg brukes til div. forskning innen astrofysikk. På samme måte som i Origins programmet planlegger en her å sende opp et optisk interferometer som skal gå i bane mellom Mars og Jupiter. Hvis man bestemmer seg for å gå i gang med Darwin-prosjektet vil det bli aktuelt å sende opp teleskopene en gang mellom år 2010 og 2020. Prosjektet skal undersøke ca. 300 sol-liknende stjerner i en avstand mindre enn 50 lysår fra Jorden. Darwin er planlagt å bestå av 6 teleskoper som skal befinne seg i en avstand av ca. 50 meter fra hverandre. Lyset fra hvert teleskop sendes til en sentral mottakstasjon og vil simulere et enkeltteleskop med en diameter på 100 meter. De seks teleskopene skal enten kobles sammen fysisk via lange "armer", eller de skal være montert på frittstående fartøyer.

Hvordan se planetene?

Et stort problem når en skal oppdage og studere planeter helt ned i Jordas størrelse i bane rundt andre stjerner, er at disse planetene gir fra seg et uhyre svakt lys sammenlignet med lyset fra moderstjernen. Planetene er relativt sett svært nært moderstjernen og lyset fra planetene (som jo bare er et svakt gjenskinn av lyset fra moderstjernen) kan være flere milliarder ganger svakere enn lyset fra moderstjernen. Lyset fra planetene vil derfor "drukne" i lyset fra moderstjernen. Størrelsen på Planet Finder og Darwin, kombinert med at de er lokalisert utenfor Jordatmosfæren, er viktige faktorer for å kunne skille lyset fra planetene fra moderstjernens lys. En annen viktig faktor er at interferometrene skal stasjoneres et

sted mellom Mars og Jupiter - noe som gjør at de stort sett unngår støvpartikler som fins en hel del av i den indre delen av solsystemet. Disse partiklene hindrer et tilstrekkelig godt utsyn utover i rommet. I tillegg vil både Planet Finder og Darwin studere infrarødt lys i stedet for lys i den synlige del av spekteret. Når det gjelder lys ved infrarøde bølgelengder vil en typisk stjerne gi fra seg et lys "bare" en million ganger kraftigere enn en jordlignende planet. Dette gjør det lett å oppdage og studere evt. planeter på Jordens størrelse.

Liv?

Vi vil i teorien faktisk også kunne finne ut om det er liv på evt. planeter som oppdages med disse interferometrene. Spor av større mengder vann i atmosfæren på en Jordlignende planet kan detekteres, og dette vil indikere at planeten har hav som på Jorden. Man vil også kunne finne spor etter karbon-dioksid. En annen spennende mulighet er om man kan fastslå at det er store mengder oson. Dette vil bare kunne produseres dersom det er store mengder oksygen, som i sin tur bare kan bli produsert dersom det er liv på planeten. Oppdagelsen av både vann og oson ville bety at det er en vesentlig mengde liv på planeten. Dette livet ville være karbon-basert oksygen-produserende liv, som algene i havene på Jorden eller vegetasjonen på landjorden. □

Kilder:

Blant annet:

1. "Darwin to hunt for life on Extrasolar Planets", *Royal Astronomical Society Press Notice*, 07.04.97.
2. "Darwin - space infrared interferometer project" - Internett:
<http://ast.star.rl.ac.uk/darwin/>
3. ESAs "Horizons" programmer - Internett:
<http://www.estec.esa.nl/spdwww/h2000/html/index.html>
4. "ExNPS" - Internett:
<http://techinfo.jpl.nasa.gov/WWW/ExNPS/HomePage.html>
5. Keck Interferometer Study - Internett:
<http://huey.jpl.nasa.gov/palomar/keck.html>
6. "Is anyone out there?", *Time Magazine*, 05.02.96, Cover story (ss. 42-49).

51 PEGASI: INGEN PLANET LIKEVEL?

Dette spørsmålet ble reist for et snaut halvår siden, da en forsker publiserte en artikkel hvor man betvilte påstanden om at det gikk en planet i bane rundt stjernen 51 Pegasi (omtalt i blant annet *UFO* nr. 2 1996).

51 Pegasi var den første stjernen utenfor vårt solsystem hvor man oppdaget at det gikk en planet i bane. Denne oppdagelsen ble annonsert i oktober 1995 av de to astronomene Michel Mayor og Didier Queloz. Funnet ble bekreftet kort tid etter av blant andre Paul Butler og Geoffrey Marcy. Den skulle snart følges av en serie med tilsvarende funn gjort av både disse og andre astronomer og som etter hvert tydelig indikerte at forekomsten av planeter rundt fremmede stjerner var ganske vanlig.

51 Pegasis status som «den førstefødte» i denne sammenheng var lenge uforandret inntil astrofysikeren David Gray (University of Western Ontario) publiserte en artikkel i tidsskriftet *Nature* i februar i år som altså satte spørsmålstegn ved blant andre Marcy og Butlers konklusjon.

Gray hadde nøye analysert det samme datasettet som Marcy og Butler hadde benyttet. I tillegg er han en av verdens ledende forskere innen stellar spektroskopi og hadde observert denne stjernen før. Han fant at de periodiske forskyvningene i 51 Pegasis spektrum (henholdsvis rød- og blåforskyvninger, den såkalte Dopplereffekten) ikke kunne skyldes gravitasjonsmessig påvirkning fra et annet nært himmellegeme (en planet), men tvert i mot pulsasjoner i stjernen selv.

Imidlertid finnes det detaljer i dataene slik at Grays fortolkning ikke nødvendigvis er den rette. Debatten blant astronomene går fremdeles høyt angående 51 Pegasi. Når det gjelder alle de andre planetoppdagelsene de siste par år, er man enige at disse fremdeles er å betrakte som *bona fide*, det vil si at de fortsatt er gyldige inntil det motsatte skulle bli bevist.

—Mentz Kaarbø

PRESSEKLIPP

Ved Mentz Kaarbø

Januar 1997

Hamar Dagblad 29.01.

- Garantert ikke fly eller helikopter. Dette uttaler Stig Haave, til daglig garantert edruelig og oppegående på alle måter, det kan kollegene på Arki-tekstudio i Hamar skrive under på.

Haave blir intervjuet i forbindelse med sin UFO-observasjon som han hadde fredag 24. januar (se Rapport-nytt på side 7 for detaljer).

Journalisten Håvard Lillebo innleder med denne artikkelen en serie med artikler om UFO-observasjoner gjort rundt i Hamar-distriktet de siste årene. Leserne oppfordres til å ringe inn til avisen og fortelle om sine opplevelser. Lillebo gjør en god jobb med hensyn til å avdekke mange hendelser som ellers

ikke ville ha kommet frem. Vår representant Arnulf Løken i Levanger har også vært sterkt medvirkende til at også UFO-NORGE har fått inn flere rapporter fra dette distriktet.

Ringsaker Blad 30.01.

Stig Haave blir intervjuet også i denne avisen om sin observasjon 24. januar.

Februar

Hamar Dagblad 13.02.

- Gjenstanden utstrålte et «skremmende skarpt lys», forteller Torild Glad Iversen (42) fra Furnes som fredag ettermiddag 24. januar så en lysende gjenstand i lav høyde over Furnes.

Tidspunkt og beskrivelse av fenomenet stemmer overens med hamarman-

nen Stig Haaves observasjoner som ble gjengitt i HD 29. januar.

Fenomenet ble oppdaget i det observatøren kom kjørende på E6 over Ankerkvernbroen, kl. 15.51. Hun oppdaget da et veldig skarpt lys gjennom frontruten, i retning nordover. Hun kunne se det i anslagsvis to til tre sekunder, før det tilsynelatende delte seg i to kuler før det ble borte.

Det viste seg også at Torild Glad Iversens datter hadde sett det samme lyset, i bil fra Brumunddal på vei mot Hamar.

Iversen snakket senere med Stig Haave og mente at det ikke kunne være tvil om at de så det samme.

Hamar Dagblad 14.02.

«Kolliderte nesten med en UFO på

Oversikt over presseklipp i perioden januar - juli 1997

Kilde	Dato	Kommentar
Hamar Dagblad	29.01.97	Stig Haave intervjuet ang. observasjon ved Fure
Ringsaker Blad	30.01.97	D.o.
Hamar Dagblad	13.02.97	Intervju med observatør av et «skremmende skarpt lys» over Furnes ved Hamar
Hamar Dagblad	14.02.97	Intervju med UFO-observatør Olaus Røhne
Hamar Dagblad	18.02.97	Omtale av nærkontakt i Ringsaker på slutten av 70-tallet
Hamar Dagblad	22.02.97	Nærkontakt med en «dampende ting» ved Grønli i 1994
Søndag Søndag	02.03.97	Artikkel i anledning 50-års jubileum for UFO-fenomenet
Hamar Dagblad	04.03.97	Intervju med UFO-observatør Gunnar Mørk
Hamar Dagblad	08.03.97	Intervju med observatør av «kjempstor flygende farkost»
Nordlands Framtid	10.03.97	Omtale av foredrag ved O-G Røed i Studentersamfunnet ved Høgskolen i Bodø
Gudbrandsdølen Lillehammer Tilskuer (GLT)	17.03.97	Leteaksjon etter merkelige lys på Heimdalshø.
GLT	18.03.97	Intervju med Per Ottesen ang. UFO-observasjoner over Gudbrandsdalen
Dagningen	18.03.97	Observasjoner av lysende kuler over Gudbrandsdalen
GLT	19.03.97	Intervju med Per Ottesen
Hjemmet	06.05.97	«Reddet av UFO?» Intervju med observatør Trygve Opsahl
Trønder-Avisa	06.05.97	Mystisk lys sett i Verdal
Trønder-Avisa	06.05.97	Mystisk lys sett igjen
Verdens Gang	Dato ukjent	Intervju med Stephen Hawking ang. «Independence Day»
Dagbladet	16.06.97	Artikkel om de «UFO-troende» som skal jubilere ved Roswell
Bergens Avisen	21.06.97	Stor artikkel i forbindelse med 50-årsjubileet for UFO-fenomenet
Bergens Tidende	23.07.97	«Avsløring» av Espevær mysteriet v/Eddi Eidsvåg

spark». -Hvis jeg ikke hadde stanset, ja da hadde jeg sparket rett inn i det store, lysende zeppelin-formede luftskipet som passerte like over veien rett foran meg. Jeg er ikke i tvil, dette var en UFO, en farkost fra en annen planet.

Olaug Røhne (88) står i dag frem og forteller om en spennende opplevelse i Løten på begynnelsen av 1960-tallet.

Håvard Lillebo fortsetter sin serie om personer i Hamar-distriktet som har observert UFO. Denne gang er det en årgangsobservasjon som omtales i intervjuet med Olaug Røhne.

Observatøren var på vei hjem på spark til Kjørstad i Løten en vinterkveld ved 21-tiden. Plutselig ble hun blendet av et voldsomt lys noen hundre meter fra innkjøringen foran huset hennes. Hun måtte bråstoppe fordi hun mistet synet en kort stund, og fikk det inntrykket at hvis hun hadde fortsatt ville hun ha sparket rett inn i gjenstanden som passerte over veien.

Gjenstanden blir beskrevet som zeppelin-formet, «kølsvart» med små, runde vinduer i en jevn rekke bakover. Ut av disse vinduene kom det et intenst, hvitt lys. Gjenstanden smalnet av mot akterenden som kanskje var en meter bred. Ut av bakenden kom det stråler av grønt, hvitt og rødt lys, samtidig som observatøren kunne høre et svakt sus.

Gjenstanden syntes å sveve bare halvannen meter over veien foran henne, nesten lydløs mens den beveget seg sakte avsted. Olaug Røhne vet ikke hvor lenge hun observerte gjenstanden, men mener at den forsvant like brått som den dukket opp. Hun vet heller ikke hvor den ble av, men da hun konstaterte at den var borte, kikket hun opp og fikk se et underlig lys mot himmelen. Hun antok at dette lyset måtte ha noe med «zeppelineren» å gjøre.

Olaug Røhne er forøvrig overbevist om at det hun observerte må ha vært et romskip fra en annen planet. Den gang hadde hun aldri hørt om UFOer, men i ettertid har hun lest alt hun har kommet over av litteratur omkring UFO-fenomenet - blant annet alle bøkene til Erich von Däniken - samt om andre merkelige ting vi ikke kan forklare.

Hamar Dagblad 18.02.

Erna Jevne var sammen med sin datter, Anne Kari, tett innpå en ukjent flygende gjenstand i Ringsaker en høstkveld

på slutten av 1970-tallet.

- Jeg så konturene av to vesener der inne i den runde, flygende «hatten» som sto bom stille i luften like ved siden av oss. Vi hørte ikke en lyd, men gjenstanden utstrålte et intenst lys. Dette synet glemmer jeg aldri, forteller hun.

Det var på høsten like ved Moelv i 1979 eller 1980, klokken 20.30 om kvelden at mor og datter hadde denne spektakulære observasjonen. I ettertid viste det seg at det var Erna Jevne som husket mesteparten av detaljene ved hendelsen, og de to vesenene var det bare hun som så. Datteren Anne Kari, som var 14-15 år den gangen, forteller at hun i første omgang bare registrerte at «noe rart» fløy forbi. For å berolige datteren, sa Erna like etter observasjonen at det nok bare var et fly.

Etter noen måneder spurte datteren om hva de egentlig hadde sett. - Det var en UFO, sa moren. Hun hadde skjont med en gang at det ikke dreide seg om noen jordisk flymaskin. Varigheten av observasjonen ble - med en del usikkerhet - anslått til sekunder eller minutter.

I en avsluttende kommentar sier Erna at hun vet ikke hva de to så den gangen, men de må i hvert fall ha lov til å tro på det de ser med sine egne øyne.

Kommentar: Denne observasjonen minner svært om den Gry Jannicke Jarlum og hennes venninne hadde ved Mjøsa i mars 1992. Selv om Erna Jevne ikke fikk noe inntrykk av vesenene inne i gjenstanden, var deres antall, utseendet til objektet, samt det faktum at det også her var to personer som opplevde noe spektakulært, synes disse omstendighetene å danne en merkelig parallell med den mer berømte Hamar-observasjonen et drøyt tiår senere.

Hamar Dagblad 22.02.

Serien om UFO-observasjoner i Hamar-distriktet fortsetter. Denne gang er Liv Andersen (64) intervjuet.

En kveld i romjulen 1994 gikk hun ut for å besøke kjente på gården Skjeråsen. Det var kaldt, fullmåne og tindrende klart. Det var ingen hjemme på gården, derfor returnerte hun med en gang og ruslet hjemover. Like etterpå ble hun oppmerksom på et skarpt, intenst hvitt lys i det fjerne. Etter noen sekunder oppfattet hun flere detaljer ved fenomenet: To kraftige lyskjegler gikk ned på begge sider av en gjenstand, rødt lys til venstre og grønt lys til

høyre. Fenomenet fulgte henne deretter i 8-10 minutter, ganske nært og i lav høyde. - Jeg følte sterkt at det var kontakt mellom meg og dem som styrte denne lyskulen, sier hun. Plutselig begynte det å «koke» rundt lyset, som om man slipper damp fra en trykkoker ut i kald luft, og så var lyset borte.

I samme artikkel intervjues også Asbjørn Risbakken (43), som har hatt to observasjoner av uforklarlige fenomener på himmelen. Den første var i midten av 60-årene, da han observerte en sigarformet flygende gjenstand som svevde lavt over Femunden. Fargen var brunaktig og sylindren hadde en litt oval form med den tjukkeste enden foran. Risbakken var usikker på avstanden, men han så den klart i flere minutter.

Hans andre observasjon skjedde i begynnelsen av 80-årene. En vinterkveld han kjørte bil fra Elverum mot Hamar, fikk han se fem skarpe lys over Stange. Til å begynne med sto de helt stille, men etter en stund (mange minutter) begynte lysene å bevege seg opp og ned, uavhengig av hverandre. Det viste seg siden at også flere andre hadde sett dette fenomenet til samme tid. Arild Risbakken avslutter intervjuet med å si at det aldri fremkom noen tilfredsstillende forklaring på hva fenomenet kunne ha vært.

Mars

Søndag Søndag 02.03

Under overskriften «Romvesenet fyller 50 år» bringer avisen en oversikt over utviklingen av romvesenets utseende - slik den er blitt rapportert via utallige observatører - gjennom det nevnte antall år. Artikkelen har en litt humoristisk vinkling på stoffet og er ganske opplysende for folk utenfor ufologenes begrensede sfære. Det er likevel tydelig at journalisten lider av begrepsforvirring når det påstås at «det var i 1947 romvesenet viste seg for første gang. Amerikaneren Kenneth Arnold fikk øye på noe merkelig [«flygende tallerkener»] som svevde over Cascade Mountains like ved Washington. Sammenblandingen av romskip og vesener er uheldig, men ellers er artikkelen leseverdig.

Odd-Gunnar Røed blir intervjuet og sier at UFO-NORGE gjerne skulle ha feiret 50-års jubileet med brask og bram, men i mangel av ressurser kan det kun markeres gjennom tidsskriftet *UFO*.

Hamar Dagblad 04.03.

Gunnar Mørk i Hamar blir intervjuet av Håvard Lillebo i artikkelserien «UFOklarlige opplevelser». Fredag ettermiddag 24. januar observerte han tre lysende gjenstander i stor fart og med konstant avstand passere over Stange, Hamar og Furnes. - Etter 20 år i Luftforsvaret vet jeg hvordan et jagerfly ser ut. Dette var definitivt ikke tre jagerfly.

Også en annen person presenteres i artikkelen, en som observerte noe merkelig på himmelen denne januardagen. - Jeg kjørte bil mellom Bergkrysset og Løten sentrum fredag ettermiddag 24. januar, da jeg så over mot Løiten Brænderi og oppdaget et kraftig lys på himmelen, forteller skogbrukssjef Erik Holmen. Han tror han kan ha sett det samme lysfenomenet som Stig Haave og Torild Glad Iversen tidligere har fortalt til Hamar Dagblad.

Hamar Dagblad 08.03.

Serien fortsetter, denne gang med presentasjon av to UFO-observatører: Åse Enger så, sammen med ektemannen Kjell, en kjempestor flygende farkost, lydløs og med fire skarpe lys som pekte ned mot bakken. Fenomenet ble observert på Ridabu en kveld i november 1995. Hendelsen gjorde et uutslettelig inntrykk på dem begge, og både Åse Enger og mannen er overbeviste om at de så en UFO, en farkost fra en annen verden.

Den andre observatøren som intervjues heter Odd Nysæter (69). Han forteller om en «snodig» flygende gjenstand som passerte gjennom Grøndalen en høstkveld ved åtte-ni tiden i 1961. Størrelsen var omtrent som et stort fly, uten vinger. Lyset var fryktelig skarpt, farkosten gikk lavt langs bakken og jeg hørte ikke en lyd.

Nysæter leste om Olaus Røhnes observasjon fra 60-tallet (jfr. Hamar Dagblad 14.02. på side 27) og mente at hennes beskrivelser stemmer helt overens med den flygende farkosten han så.

Nysæter har også sett et annet merkelig fenomen over Grøndalen som han ikke har fått noen forklaring på. - En kveld midt på 60-tallet var jeg på besøk hos naboen. Vi satt tre personer inne i stuen, da rommet plutselig ble opplyst av et lys som kom utenfra. Da vi kikket ut fikk vi se et veldig sterkt lys som kom over Grøndalen i reining fra Elverum. Omtrent rett over oss delte lyset seg i to. Fremdeles aner vi ikke hva

dette kan ha vært, men det ble lyst som dagen da dette fenomenet passerte lydløst over oss, forteller han.

Kommentar: Når det gjelder sistnevnte observasjon er det forholdsvis enkelt å antyde en konvensjonell forklaring. Fenomenet synes å ha vært en bolid (kraftig meteor) som har passert over dem i relativt stor høyde.

Nordlands Framtid 10.03.

Avisen bringer en (kort) reportasje fra en «UFO-happening» arrangert i «Samfunnet» [det antas å være Studentersamfunnet ved Høyskolen i Bodø, red. anm.]. I forbindelse med et foredrag holdt av Odd-Gunnar Røed var det tydeligvis gjort heller fåfengte forsøk fra arrangørens side på å skape en mystisk og spennende stemning omkring evenementet - ved hjelp av musikk, lyseffekter etc. - avholdt fredag 7. mars. Avisens medarbeider kunne melde om heller laber suksess, selv om foredraget isolert sett var greit nok.

Gudbrandsdølen Lillehammer Tilskuer (GLT) 17.03.

Det meldes om at flere personer har sett merkelige lys på Heimdalshø i Jotunheimen, lørdag 15. mars. Tre scooterpatruljer fra Vågå Røde Kors Hjelpekorps og Maurvangen Camping ble sendt innover på leteaksjon, men fant ingenting.

Vi viser ellers til nærmere omtale i Rapportnytt på side 9 og 10 i dette nummer.

GLT 18.03.

Vår mann på Vinstra, Per Ottesen er intervjuet i anledning av lysfenomene sett på Heimdalshø i Jotunheimen forgående lørdag.

GLT 19.03.

Observasjonene av de merkelige lysfenomene blir omtalt også her. Meldinger fra stadig flere observatører strømmer fortsatt inn til Per Ottesen.

Mai

Hjemmet nr. 19, 06.05.

Trygve Opsahl (55) blir intervjuet av Ottar Berget i anledning av en merkelig og skremmende opplevelse han hadde ved Hjerkin, den 18. juli 1990. Han var på vei nordover fjellet med bil og skulle ta inn på Hjerkin Fjellstue for å overnatte. Da han og passasjerer

nærmet seg Hjerkin begynte de begge å føle seg uvel. Like etter stanset motoren og armbåndsuret hans samtidig, av uforklarlige årsaker. Deretter fikk de begge se et utrolig sterkt lys oppe på nordhimmelen. Observatørene hørte ingen lyd og vet heller ikke hvor lenge de så fenomenet, men ble temmelig skjelven. I baksetet var en katt i bur som skrek som et vilt dyr.

Både bilen og klokken startet igjen, men Trygve Opsahl fikk seg ikke til å kjøre til Fjellstuen. Tvertimot snudde han og kjørte en liten mil tilbake og tok inn på en campingplass. De prøvde å slappe av med en kopp kaffe, men ble alarmert på nytt da de fikk vite av innehaveren at Hjerkin Fjellstue nettopp hadde gått opp i flammer!

Den dag i dag lurer Trygve Opsahl på hva det var for slags merkelig kraft som fikk ham til å snu og på den måten reddet dem fra brannen på Hjerkin.

Trønder-Avisa 06.05.

En rekke mennesker så natt til 1. mai et mystisk lys over Hallbakkan i Vinne. Lyset var så kraftig at det ble oppfattet som å komme fra et helikopter eller et annet luftfartøy. Imidlertid sto det kraftige lyset bom stille utover natten, slik at enkelte begynte å bruke ordet UFO om det.

Det lokale lensmannskontoret opplyste at det ikke var meldt om helikopteraktivitet eller annen bruk av høye lys. Mysteriet er derfor uløst.

Trønder-Avisa 06.05.

Mandag 5. mai kan avisen igjen melde om observasjon av det mystiske lyset over Vinne. Einar og Oddvar Haugan, som bor på Stiklestad, så ved 23.00-tiden et sterkt lys i åsen over Ravloberget.

Kommentar: Saken viste seg ganske snart å ha en naturlig forklaring. Ved nærmere undersøkelse foretatt av vår representant i Trøndelag, Arnulf Løken, kom det frem at det hele dreide seg om en hogstmaskin på nattarbeid. Den var plassert på toppen av en fjellknaus og utstyrt med en rekke kraftige lyskastere for å kunne drive hogstarbeid også om natten. Både lokalitet og lysstyrke tilsa at den var svært godt synlig fra bygda.

Verdens Gang (dato ukjent)

Under overskriften «Romvesener vil angripe» siteres den kjente britiske

matematiker og astrofysiker Stephen Hawking. Han mener at det ikke er noen grunn til *ikke* å ta storfilmen «Independence Day» på alvor. Filmens budskap var korrekt: Jorden kommer til å bli angrepet av utenomjordiske vesener. Hawking, som er overbevist at vi ikke er alene i universet, tror at menneskehetens møte med en fremmed sivilisasjon vil kunne sammenlignes med det som skjedde da Columbus møtte den amerikanske urbefolkningen.

Juni

Dagbladet 16.06.

Vi er nå kommet inn i sesongen for diverse 50-års jubileer for UFO-fenomenet. Avisen bringer en artikkel hvor Roswell-hendelsen blir omtalt i heller ironiske vendinger. Uttrykk som «de UFO-troende» og «de som er faste i UFO-troen» blir hyppig benyttet, og journalisten levner ikke mye ære til dem som mener at det virkelig styrtet en flygende tallerken med romvesener i New Mexico for 50 år siden. Det meldes om at mer enn 100 000 konspirasjonstilhengere og UFO-overbeviste mennesker er ventet til Roswell den første uken i juli.

Ellers presenteres en del in-begreper i ufologien: Area 51 i Nevada, nærkontaktsberetninger med deres faste advokat, psykiatriprofessoren John Mack, Philip Corsos bok *The Day after Roswell* etc. Turistsjefen i Roswell, John Garcia blir spurt (i et intervju med avisen *New York Times*) om hvorvidt han personlig tror på historien om tallerkenstyrtet i 1947: - Tror? Ja visst. Hele veien til banken.

Det er et faktum at for Roswell og omegn har UFO-hysteriet de senere år gitt klingende mynt i kassen i form av sterkt økte inntekter fra turistnæringen.

Bergens Avisen 21.06.

I et stort oppslag på fire av midtsidene (!) presenterer journalist Bent Are Sigvaldsen en meget fyldig redegjørelse for UFO-fenomenet de siste 50 år. Det tas som forventet utgangspunkt i Roswell-hendelsen, men også mange andre aspekter ved UFO-saken blir berørt. Artikkelen er balansert i det den presenterer momenter som fungerer som henholdsvis pro og kontra i den debatten som går på en eventuell ET-forklaring på UFO-fenomenet.

Redaktøren av dette tidsskrift blir intervjuet og får brakt sine noe skeptiske synspunkter til torvs. Ellers blir tre kjente bergensere (hva ellers?) stilt det gamle (og totalt misvisende) spørsmålet: Tror du på UFO?

Naturvernrabulisten Kurt Oddekalv er for en gangs skyld overraskende spak og stiller seg veldig ydmyk til fenomenet. Popartisten Torhild Sivertsen er mer skeptisk, mens krimforfatter Gunnar Staalesen inntar en noe avventende, men grunnleggende positiv holdning

Juli

Dagbladet 08.07.

I den faste spalten «Dagbladet for 50 år siden ... og 25 år siden» presenteres et litt kuriøst oppslag i avisen fra den 8. juli 1947:

Et metallstykke som sies å stamme fra en av de «flygende tallerkener» som nå er sett i 38 amerikanske delstater, ble mandag mottatt av Chicago Universitet sammen med den mest detaljerte beskrivelsen som hittil er kommet av «tallerkenflyene». Avsenderen sier at metallstykket falt ned fra ett av seks uhyre store sirkelrunde fly som lignet sølvglinsende «smultringer». Sammen med to kamerater så han fem av de uhyre store smultringene rotere om den sjette. De var alle omkring 60 meter i diameter.

Bergens Tidende 23.07.

«UFO-agurk fra klovn Eddi». Under denne overskriften omtales klovn og stå-opp komediant Eddi Eidsvågs (bror av Saudas store sønn Torbjørn) forsøk på å tilrane seg oppmerksomhet i en opphetet agurktid. Eddi sto frem dagen før, sammen med det lokale bygdegeni på Espevær, dr. philos Kåre Larssen og påsto at det var de to som hadde laget det berømmelige Espeværavtrykket en fuktig høstkveld i 1975.

Våre lesere har vært orientert om denne saken både i dette tidsskrift og andre media de siste 21 år. Hypotesene vedrørende årsaken til dette sporet, som ble oppdaget (eller i alle fall gjort kjent utenfor Espevær) i april 1976 har som vært mange og vidløftige. Likevel må vel disse påstandene fra Juksemarker Pipelort m. assistent ta kaka.

Forklaringen lyder som følger: Under et belivet familiebesøk på Espevær i oktober 1975 med mye mat og drikke, ble Eddien så sørpe full at han knapt

klarte å gå. Etter å ha blitt tatt med på en luftetur ut i terrenget [på Åkerkvesletta, stedet for avtrykket, red. anm.] av sin våpendrager Kåre Larssen, orket ikke Eddien mer og la seg ned. Han nektet å gå videre. Larssen kunne ikke forlate ham der i kulden og begynte å dra den tunge kroppen hans i ring for å ham edru. Om han lå på rygg eller mage, og om det var Eidsvågs store vom eller strie hår på ryggen som forårsaket sporet i bakken er noe uklart. Men med en kroppsvekt på nesten 100 kilo ble resultatet etterhvert slik som vi alle kjenner det.

På tross av denne noe usannsynlige forklaringen, forventer de to kanaljene tydeligvis å bli trodd, ikke minst fordi det er agurktid i mediene. Det siste kunne blant annet merkes på det store og imponerende presse- og medicoppbudet (deriblant TV 2) som nysgjerrig hadde fartet til Espevær i håp om å få vite svaret på det snart 22 år gamle UFO-mysteriet. TV 2 bragte forøvrig nyheten i 21-sendingen samme kveld, den 22. juli.

Kommentar: Noen syrlige bemerkninger er her på sin plass. For å ta de tekniske data ved sporet først: Lengde og bredde var henholdsvis 27 og 13 meter, omkretsen 63 meter og bredden på selve sporet (fordypningen i gresset) var på 40 cm Dybden var her 7 cm og hele formasjonen var eggformet. De første 10 årene ville ikke gresset gro i sporet. I løpet av de siste 5-6 årene er det kommet frem opplysninger (blant annet omtalt i *UFO* nr. 3 1992) om at sporet nå «holdes vedlike» av lokalungdommen som har gjort det til en sport å ta seg en runde i ringen etter som behovet melder seg.

Å lage et slikt avtrykk etter Eddie-metoden under de aktuelle forhold ville vært bortimot en umulighet. Uten å gå i søvndyssende detaljer må Kåre Larssen ha utført et formidabelt presisjonsarbeid for at resultatet ble som det ble.

Graden av troverdighet i de to skrotskallenes utspill gjenspeiles også i det faktum at både fastboende og turister på Espevær stiller seg (nesten) utelukkende negative til denne forklaringen og mener at det hele må være sommerens skøyerpåfunn fra Eddi Eidsvåg. At den samme skulle ha et eget show på Espevær påfølgende helg hvor resten av historien (som ennå ikke er fortalt) ville bli presentert, styrker bare teorien om et sært, men virkningsfullt PR-stunt. □

ASTRONOMI

Ved Jan Qvam

Stjernehimmelen i oktober og november

Vi har på denne årstiden et rikelig utvalg objekter på himmelen, observasjonssesongen er med andre ord i gang. Den velkjente Karlsvognen står på denne tiden lavt på nordhimmelen om kvelden. Polarstjernen kan lokaliseres ved å tenke seg en trukket linje mellom Karlsvognens to fremste stjerner og følge dem opp mot zenith.

Melkeveien strekker seg tvers over himmelen og langs denne finner vi stjernebildene fra øst: Auriga (Kusken), Perseus, Cassiopeia, Svanen, lavest i vest står Aquila (Ørnen).

Planetene

Saturn: Den vil på høstkveldene stå i syd i stjernebildet Fiskene. Dens plassering på himmelen er såpass høyt at vi kan få gode observasjoner av den. Ringene vil nå og i årene fremover bli

stadig bedre synlig da helningsvinkelen mot Jorden er i ferd med å øke.

Jupiter: Planeten har hele sommeren vært se i syd, klar og lyssterk. Utover høsten vil planeten være synlig noen timer etter solnedgang i sydvest, dessverre såpass lavt ned mot horisonten at man ofte får problemer med å observere planeten skarpt pga. urolig luft. Men en dag med ekstra god sikt kan jo forekomme.

Stjerneskuddsvermer

Orionidene kan man se i dagene rundt 21. oktober om man er ute ved midnatt eller helst enda senere da Orion står lavt i sørøst og vil stige i løpet av natten.

Tauridene vil i dagene rundt 5. november stråle ut fra Tyren (Taurus) som står noe høyere på himmelen enn Orion; sent på kvelden/natten.

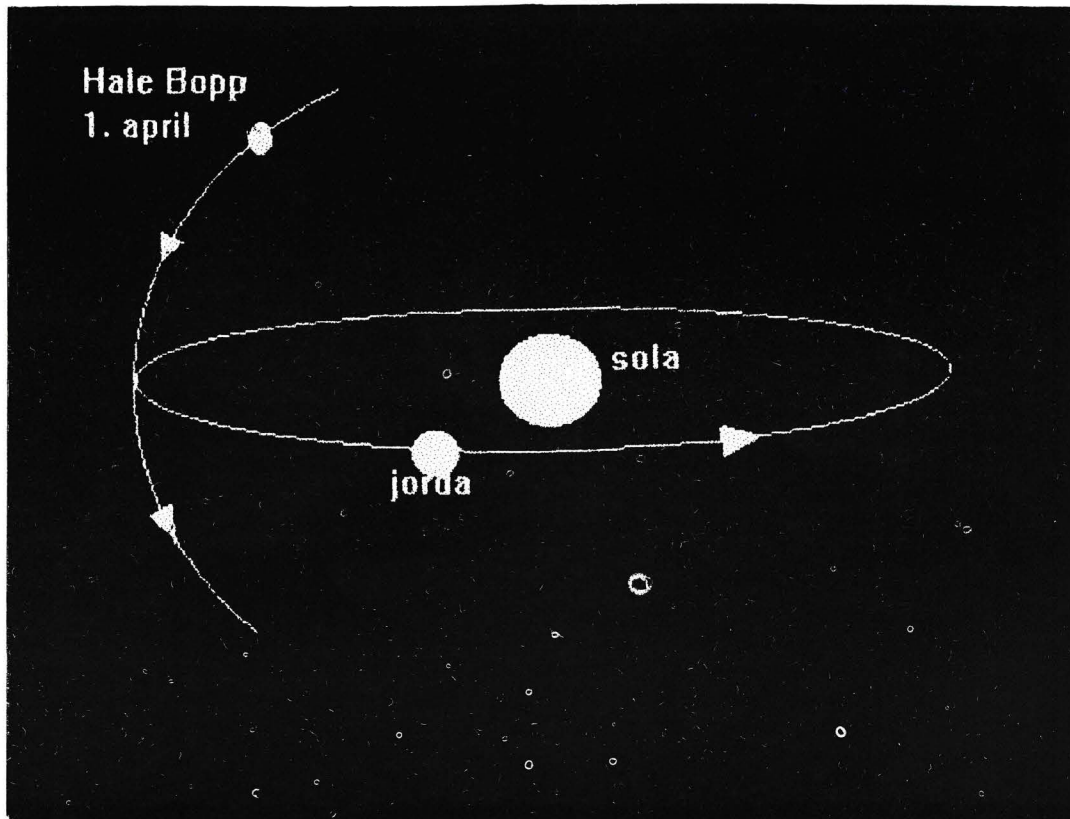
Komet Hale-Bopp

Kometen passerte nærmest Solen 1. april

og hadde da en lysstyrke som var noe lavere enn antatt. Lysstyrken (magnitudo -0,5) var litt sterkere enn Vegas, en av himmelens sterkeste stjerner (se over). På tross av dette hører kometen til en av de best synlige i dette århundret, siden lyset var konsentrert på et forholdsvis lite område på himmelen. Sammenlignet med Komet Hyakutake i fjor vinter var Hale-Bopp mye lettere både å få øye på og studere i kikkert.

De som observerte kometen fra et sted uten sjenerende lys fra tettbygde strøk, la kanskje merke til at den hadde to haler. Dette fenomenet hadde sin årsak i at kometen består av både gass og støv. Gassen (som består av en del ioniserte atomer og molekyler med lav masse) dannet én hale som pekte rett vekk fra solen, mens støvhale som bestod av tyngre og tregere materiale ble «hengende etter» i rommet. Da halene ikke hadde samme retning ut

Tegning som viser banen til komet Hale-Bopp gjennom solsystemet.

Th.: Foto av komet Hale-Bopp tatt 14. mars i år. Eksponeringstid 90 sekunder gjennom et 80 mm apokromatisk objektiv, f. 4.0; Tmax 400 diafilm.

fra kometen ble de synlige hver for seg. For dem som hadde muligheter for å observere Hale-Bopp gjennom teleskop var lyset fra den roterende kometkjernen et flott skue. Gass og støv ble slynget ut særlig fra ett aktivt område i kjernen; under rotasjonen ble materien slynget ut og dannet spiraler utover i rommet.

Kometen hadde før dens passering nærmest Solen og Jorden en bane som nærmet seg ovenfra solsystemets plan (ekliptikken); etter passering fortsatte den ned og under denne. Se figur på forrige side.

På grunn av kometens store høyde «over» solsystemet (det vil si mot nord) ble dens plassering på stjernehimmelen slik at den fra Norge kunne observeres hele natten. Dette innebar at kometen

var synlig om kvelden i nordvest til nordøst på morgenen uten at den for-

svant under horisonten i løpet av natten. □

MARS PATHFINDER OG MARS GLOBAL SURVEYOR FREMME VED MÅLET

De to romsondene Mars Pathfinder (MP) og Mars Global Surveyor (MGP) er i skrivende stund (13. september) begge ankommet sitt felles bestemmelsessted, planeten Mars. Førstnevnte landet på overflaten fredag 4. juli, på den amerikanske nasjonaldagen nøyaktig som planlagt. Den ble skutt opp 4. desember 1996, og brukte 7 måneder på ferden. MGP ble skutt opp 7. november samme år og gikk inn i bane rundt Mars 11. september. Det var (og er) knyttet svært store forventninger til begge sondene som i utgangspunktet skulle gi vitenskapen et vell av ny viten om planeten, hver på sin måte.

MP landet altså på Mars' overflate, i Ares Vallis regionen, nokså nøyaktig kl. 19.05 norsk tid. Den hadde da foretatt en direkte innflyging og landing uten først å gå inn i bane rundt planeten, noe som aldri har vært gjort før. Ved hjelp av atmosfærisk friksjon, fallskjerm, bremsraketter og til slutt oppblåsbare ballonger ble farten redusert i løpet av bare fem minutter fra 7,5 km/s ved inngang i Marsatmosfæren til 14 meter pr. sekund i landingsøyeblikket. Kort tid etter fartøyet var falt til ro - etter et dusin hopp grunnet landingsballongenes støtdempende effekt - «brettet» det seg ut ved hjelp av noe som lignet støtteben. Med et stereo TV-kamera begynte det å overføre de første bildene fra overflaten noen timer senere. Kort tid etter dette ble fartøyet medbrakte lille kjøretøy - Sojourner - aktivert og kunne etter ett døgn plunder sakte, men sikkert kjøre ned fra MP og ut på overflaten. Sojourner, på størrelse med en mikrobølgeovn og vekt på 11,5 kg, var selve rosinen i pølsen på denne ferden. Det er utstyrt med seks hjul, solcellepanel og batterier for energiforsyning, et lasernavigeringssystem, samt et såkalt alfa proton røntgenstråle spektrometer som kan foreta kvalitative elementanalyser av utvalgte objekter på overflaten.

Etter at både Pathfinder og Sojourner har vært i drift i mer enn ni uker - mot planlagte henholdsvis fire og én uke - er de innkomne datamengdene overveldende. Totalt er det overført flere hundre bilder, mange i farger, inklusive panoramabilder. I hovedtrekk har man funnet ut at grunnstoffsammensetningen av overflatematerialet er ganske likt Jordens, i større grad enn for Månens vedkommende. Det er nå bortimot bevist at store deler av Marsoverflaten har vært dekket av flytende vann for anslagsvis 1-2 milliarder år siden, da atmosfæretrykket var betydelig høyere enn nå. Atmosfæren har, grunnet den lave gravitasjonen på Mars, sakte diffundert ut i rommet og etterhvert gjort eksistensen av vann i flytende form umulig på overflaten. Det er imidlertid sterke indisier på at det kan finnes vann i fast og/eller flytende form under denne. Det er også her man har visse forhåpninger om å finne rester av fossile mikroorganismer på lignende måte som den berømmelige meteoritten ALH 84001 i fjor sommer; selv om funnene i sistnevnte fremdeles er kontroversielle. MP var forøvrig ikke konstruert for å kunne finne mulige (fossile) livsformer, kun for fotografisk dokumentasjon av geologiske formasjoner samt grunnstoffanalyser av overflaten. Det kan ellers nevnes at et døgn etter landing ble fartøyet omdøpt til «Carl Sagan Memorial Station» for å hedre nylig avdøde Carl Sagan, som jo var spesialist på planetarisk astronomi.

Mars Global Surveyor som nettopp er gått inn i bane rundt Mars skal i løpet av en to års periode foreta en grundig, høyoppløselig fotografisk kartlegging av overflaten. I tillegg er sonden blant annet utstyrt med en laserhøydemåler som kan gi høydedata av overflatetrekk. I oktober i fjor ble det dessuten uttalt fra NASA at man skulle forsøke å fotografere Cydonia området, inklusive det såkalte «Marsansiktet» som i de siste 20 år har vært gjenstand for adskillige kontroverser, ikke minst fra Richard Hoagland sin side.

-Mentz Kaarbø

ANALYSE AV IMPLANTATER

Av Mentz Kaarbo

Vi bringer her et utdrag av en rapport som presenterer en analyse av såkalte implantater. Implantatene ble operert ut av to personer i august 1995 av dr. Roger K. Leir i samarbeid med CE-4 etterforskeren Derrel Sims. Denne operasjonen er beskrevet i en artikkel i *UFO* nr. 2 1996. Artikler om Derrel Sims (også kalt «alien hunter») har vært presentert i dette tidsskrift i flere sammenhenger det siste året.

Denne artikkelen er forøvrig av noe teknisk karakter; vi håper våre lesere ikke går glipp av vesentlig informasjon på grunn av dette.

Analyse av metallprøver

Den 19. august 1995 fjernet dr. Roger K. Leir (podiatr eller «fotlege») objekter fra to forskjellige personer under kontrollerte forhold. Disse objektene ble rapportert å ha ukjent opprinnelse. [Operasjonene foregikk i California, USA, red. anm.]

Innledningsvis ble det utført en svært grundig laser spektroskopi analyse av objektenes overflate og ytre strukturer på oppdrag for The National Institute of Discovery Science (NIDS) ved et statlig laboratorium. Disse testene gav ikke entydige svar. For å skaffe flere data om objektenes struktur og sammensetning besluttet representanter for

NIDS å sørge for midler til en mer fullstendig metallurgisk testing ved New Mexico Institute of Mining and Technology (også kjent som New Mexico Tech) i Socorro, New Mexico.

For å sikre en mest mulig sikker behandling av prøvene og konsistente prosedyrer for analysene var det viktig å bestemme hvem som skulle være i besittelse av objektene. I dette tilfellet hadde dr. Leir gjort en utmerket jobb for å dokumentere fjerningen av objektene, blant annet ved å videofilme operasjonene. Likeledes ble det utvist aktsomhet i alle ledd av håndteringen av objektene, både under transport, testing og retur fra laboratoriene.

Hensikten med NIDS' engasjement var å etablere standarder for innledende testing av materialprøvene. Flere eksperter ble rådspurt om hvilke ikke-destruktive tester som var passende på dette stadiet av undersøkelsene. Listen over anbefalte og utførte tester for strukturelle, kjemiske, mekaniske og elektromagnetiske egenskaper omfattet:

1. Tetthetsmålinger
2. Analyse av mekaniske egenskaper, herunder hardhet og elastisitet
3. Røntgen-spektroskopi
4. Elektronmikroskopi
5. Analyse av røntgen diffraksjonsmønster
6. Undersøkelser av elektromagnetiske egenskaper

Alle analyser ble utført som såkalte doble blindtester; i tidsrommet juni-juli 1996. Det følgende er utdrag av rapporten som er lagt ut på Internett på URL: <http://www.accessnv.com/nids/analysis.html> 19. september 1996. Ingen endelige konklusjoner er trukket av NIDS.

Beskrivelse av prøvene

Det var totalt fire objekter, benevnt henholdsvis T1,2-A; T1,2-B; T3-A; T3-B.

Objekt T1,2-A var omtrent 4,4 mm langt og 0,6 mm i diameter. Objekt T1,2-B var omtrent 5,75 mm langt og 0,6 mm i diameter. Disse to objektene viste seg å være sterkt magnetisert i lengderetningen. De to objektene så ut som to ørsmå stav- eller lamellformede stykker, hovedsakelig gråsort av farge, med noen brunhvite avleiringer flere steder på overflaten.

Objekt T3-A var langt (omtrent 4,1 mm) og tynt med en irregulær geometri, mens T3-B i hovedsak var symmet-

The National Institute for Discovery Science

The National Institute for Discovery Science (NIDS) er en nydannet, privatfinansiert forskningsorganisasjon, hvor man fokuserer på utforskningen av nye og av og til ukonvensjonelle observasjoner og teorier. NIDS benytter kun aksepterte vitenskapelige metoder i sin forskning, og vil opprettholde høy kvalitet og etisk standard i denne.

Instituttet konsentrerer seg om å utforske fundamentale spørsmål med hensyn til utviklingen av liv og bevissthet i universet, samt deres måter å vekselvirke på. Man er spesielt interessert i spørsmål relatert til indisier for den menneskelige bevissthets overlevelse etter døden, ukonvensjonelle fenomener observert i atmosfæren, samt tilknyttede emner.

Et faglig høyt kompetent vitenskapelig råd assisterer instituttet med å utforme og gjennomgå spesielle prosjekter. Offentliggjøring av forskningsresultater fra NIDS vil bare finne sted etter at nøye evaluering av andre forskere i internasjonale fagmiljø («peer review») er foretatt. Slik informasjon vil bli offentliggjort gjennom publisering i vitenskapelige tidsskrift, via NIDS' hjemmesider på Internett eller i andre passende media som er akseptert i vitenskapelige miljøer.

National Institute for Discovery Science, Inc.

1515 E. Tropicana Suite 400

Las Vegas, NV 89119

USA

Internett: <http://www.accessnv.com/nids/index.html>

E-post: discsci@anv.net

risk med en diameter på omtrent 3 mm. T3-A hadde mange interessante trekk som var synlige under en 4X stereolupe. En substans av gulhvite flak fantes på overflaten. I «nakke»-regionen av prøven syntes det å være en høy konsentrasjon av små reflekterende oppsamlinger med en kobber eller gullignende farge. T3-B hadde flere gulbrune flekker på overflaten. T3-A viste seg å være magnetisert, mens T3-B ikke var det.

Alle prøver viste seg å være ikke-ledende [av elektrisk strøm, red. anm.].

FYSISKE EGENSKAPER

1. Tetthet

Prøvenes tetthet ble målt med en nedsenkings teknikk, basert på Archimedes' lov. Ved å veie prøvene, både tørre og nedsenket i en væske med kjent egenvekt kan man beregne egenvekten av prøvene. I dette tilfellet ble løsemiddelet toluene benyttet i stedet for vann for å unngå elektrolytiske eller oksiderende reaksjoner med prøven. En Sartorius presisjonsvekt ble benyttet for målinger nøyaktig til nærmeste 0,00001 (1/100 000) gram. Masse og egenvekt finnes i tabellen under:

MASSE OG EGENVEKT FOR FIRE «IMPLANTATER»				
Objekt	T1,2-A	T1,2-B	T3-A	T3-B
Masse (g)	0,01070	0,01395	0,00657	0,00404
Egenvekt (g/cm ³)	5,65	5,81	4,95	2,70

2. Hardhet

To prøver ble valgt for hardhetstest: T1,2-B og T3-B. Omtrent 1/3 av lengden av T1,2-B ble brutt av og montert i en holder for sliping og polering ved bruk av standard metallografiske teknikker. Den polerte overflaten av kjerne materialet var høy-reflekterende og gråhvit på farge, klart metallisk av natur. Under sliping av prøve T3-B var en matt, sort farge alt som ble observert, noe som indikerer en ikke-metallisk kerne, noe som er i overensstemmelse med den svært lave egenvekten som ble målt.

Straks prøvene var polert til en svært flat og glatt overflate ble den såkalte Vickers hardhetsgrad målt med en Leco Tester med diamant spiss. Fem merker ble laget i hver prøve. Størrelsen av merkene ble målt under et mi-

kroskop og et gjennomsnitt ble regnet ut. Denne gjennomsnittsverdien sammen med den kjente belastningen som ble brukt ved å sette merkene gir Vickers hardhetsgrad. Hardhetsgradene er gitt i tabellen under:

Hardhetsskala-> Prøve	Vickers	Knoop	Mohs	Tilsvarende hardhet for:
T1,2-B	821	821	7	SiO ₂ (kvarts)
T3-B	136	136	3	CaCO ₃ (kalk)

Vickers korresponderer med Knoop hardhetsskala. Mohs hardhetsskala (1-10) er vist for sammenligning. Det ble observert en kraftig forskjell i hardhet. Objekt T1,2B viste seg å være svært hardt, omtrent som kvarts eller herdet verktøystål. T3-B var relativt bløtt, omtrent som kalk.

ELEKTRONMIKROSKOPI OG KJEMISK ANALYSE

Grunnet små prøvestørrelser ble den kjemiske analysen av objektene begrenset til en kvalitativ analyse ved bruk av røntgen spektroskopi (såkalt X-ray Energy-Dispersive Spectroscopy (EDS), det vil si analyse av grunnstoffer ved hjelp av røntgenstråler). Dette analyseverktøyet ble brukt som til-

re enderegionen kraftig kunne man avsløre en mikrostruktur lik den på objekt T1,2-B; tett med sprekker over en ganske glatt overflate. Dette området hadde også kjemiske likheter, med større forekomster av blant annet jern

og kalsium, men mindre forekomster av klor. Det ble dessuten funnet mindre forekomster av kobber og aluminium. Et mørkt og klumpete område nær sentrum av prøven ble funnet å være nesten identisk.

Selve sentrumsregionen på T3-A hadde en svært annerledes sammensetning og fase. Den ble funnet å inneholde en del mindre mengde jern, med store mengder silisium, fosfor, molybden, klor, natrium, kalsium og spor av kobber. Materialet kunne muligens også inneholde et antall elementer innimellom, siden toppene på spektraene (det resulterende bildet på en fargemonitor som viste grunnstoff fordelingen i prøven ved røntgenanalysen (EDS)), var brede og overlappende. Mikrostrukturen som fremkom ved å benytte den høyeste forstørrelsen (på SEM) var svært interessant. De flaklignende egenskapene indikerer kanskje en lagdelt platestruktur av silikater.

«Hals»-regionen på T3-A så ut til å være svært metallisk. EDS-analysen avslørte en hel rekke metaller i tillegg til jern: Kobber, aluminium, tinn og nikkel. Noen kulelignende formasjoner som kunne sees ved en høyere forstørrelse på SEM samsvarer med de gull/kobber fargede sammenklumpningene som ble observert under den optiske stereolupen.

FASE IDENTIFIKASJON - PÅVISNING AV KRYSTALLINSK STRUKTUR

Røntgenstråle-diffraksjonseksperimenter

Forsøk på å oppnå et røntgenstrålediffraksjonsmønster fra prøvene ved å bruke vårt Philips diffraktometer var ikke vellykket. Å måle refleksjoner fra slike små prøver (uten å male dem til pulver) krever spesiell instrumentering og spesielle forhold. Derfor ble prøvene tatt til et sted med røntgenstråleapparat utstyrt med et hypermoderne

Siemens D-5000 diffraktometer. Begge prøvene T1,2-A og T1,2-B ble montert og skannet separat. Som det senere gikk frem av målingene var de to prøvene forholdsvis like med hensyn til detekterte krystallinske strukturer.

Til tross for visse vanskeligheter i analysene ble noen rimelig gode likheter funnet for en blanding av tre eller fire faser (krystallformer med forskjellig geometri):

1. Anapathitt, $\text{Ca}_2\text{Fe}(\text{PO}_4) \cdot 24\text{H}_2\text{O}$
2. Goethitt, $\text{FeO}(\text{OH})$
3. Fosforoksyd, P_2O_5
4. Gamma-jernfosfid, FeP_4

Siden den effektive inntrengningsdybden til røntgenstrålene antagelig er i størrelsesorden 25 mikrometer (25/1000 mm), skyldes det meste av det reflekterte signalet det omgivende materialet (hylsen) heller enn kjernen, noe som forklarer hvorfor det ikke er noe sterkt utslag for jern.

Metallografi

I et forsøk på å lære mer om jernet (Fe), eller kjernen i disse prøvene bestående av en mulig jernlegering, ble det brukt tradisjonell metallografi sammen med et optisk mikroskop.

Innledende kjemisk behandling bekreftet tilstedeværelsen av en jernrik legering. Det ble dessuten oppdaget et svært fint labyrinth-lignende mønster av lyse og mørke områder. Det antas videre at de jernholdige områdene inneholdt jernkarbon, der en mørk fase kanskje var cemenitt (Fe_3C) i en matrise av ferritt (såkalt alfa-Fe). En høy prosentandel av fint spredt karbon kan være årsak til den svært høye hardheten (821 på Vickers' skala) som rapportert tidligere. Prøvens kjerne så dessuten ut til å være ferromagnetisk.

Oppsummering

Objekt T1,2 kan beskrives som nåle- eller lamellformet, med en kjerne hovedsakelig av jern og et ikke-ledende, gråsvart belegg. Dette belegget eller overflatelaget bestod av jern, kalsium, klor og muligens noen lettere stoffer (f.eks. karbon og oksygen).

Krystallanalysen ved bruk av røntgenstrålediffraksjon syntes å indikere forekomsten av følgende mineraler: Anapathitt ($\text{Ca}_2\text{Fe}(\text{PO}_4) \cdot 24\text{H}_2\text{O}$), goethitt ($\text{FeO}(\text{OH})$), jernfosfid (FeP_4) og fosforoksyd (P_2O_5) som de mest sannsynlige. Mikrostrukturen av kjernen

(polert og etset) ved observasjon under et optisk mikroskop ligner en jernrik legering med store mengder karbon, antagelig i form av jernkarbid. Jernet er antakelig alfa-Fe med en såkalt bcc-struktur («body-centered» kubisk pakning) siden prøvene var magnetiske. Hardheten i dette kjernematerialet var svært høy, tilsvarende verktøystål med et stort innhold av karbon.

Prøve T3-A var en svært kompleks blanding av materialer. Mens den indre kjernen var antatt å ligne T1,2, bestod den ytre delen av ulike kombinasjoner av mange forskjellige stoffer og faser, avhengig av hvor på objektet det var snakk om. En hoveddel av hylsteret var det samme som T1,2. Imidlertid er en flaklignende substans avleiret på en del av prøven sammensatt av jern, silisium, fosfor, molybden og kalsium. Dette kan være et komplekst silikat mineral. «Hals»-regionen av denne prøven kan faktisk gi en representasjon av kjernens metalliske bestanddeler: Jern, kopper, nikkel, aluminium og tinn. Denne legeringen kan ha blitt oksydert på grunn av manglende beskyttende fosfidbelegg. I prøve T3-B var tydeligvis et stykke av det amorfe mineralhylsteret uten metallisk kjerne, som antydte på grunn av den svært lave tetheten og manglende magnetisme.

Returnerte prøver

Prøvene T1,2-A og T3-A ble i sin helhet returnert til NIDS. Om lag 2/3 av prøve T1,2-B er returnert. Intet av T3-B ble returnert. Disse prøvene var slipt og polert for å kunne analysere hardhet og mikrostruktur.

Konklusjon

Dette gjelder prøvene T1,2 og T3. Den første teorien angående opprinnelsen til disse prøvene ble ansporet som følge av den relativt høye hardhetsverdien som man fant for jernkjernen i

prøve T1,2. Det er velkjent at svært harde jernlegeringer kan finnes naturlig i prøver av meteoritter. Det er faktisk flere kjennetegn ved prøvene som ligner på bestemte typer av meteoritter. Meteoritter kan ha en kompleks kombinasjon av mange forskjellige grunnstoffer. Dette gjelder særlig for prøve T3, som inneholder i alle fall 11 grunnstoffer: Natrium, aluminium, silisium, fosfor, klor, kalsium, jern, nikkel, kopper, molybden og tinn.

Typisk for jern og jern-stein meteoritter er de klassiske såkalte «Widmanstatten-strukturene», som består av lameller (plate- eller nålformede krystaller) av kamacitt (alfa-jern) og/eller taenitt (gamma-jern), formet under den sakte nedkjølingen av meteoriter. Innimellom metallkornene er det andre mineraler som er rik på jern og/eller nikkel, slik som troilitt (FeS), og schreibersitt ($\text{Fe,Ni}_3\text{P}$). Basert på mine undersøkelser kan de aktuelle prøvene passe inn i disse rammene. Elementanalyser gjort med røntgenstråle spektroskopi (EDS) indikerte jern og fosfor som hovedbestanddeler i det hylstermaterialet som omgir jernkjernen. Mønstrene ligner de som nylig ble rapportert for såkalte jernendritter (spesielle strukturer) funnet i lommer og årer i Yanshuang H6 meteoritten. I tillegg identifiserte jeg et mineral muligens bestående av kalsiumfosfat innenfor hylsteret i begge prøvene. Interessant var det at klorapatitt ($\text{Ca}_5(\text{PO}_4)_3\text{Cl}$) hører til blant de mer vanlige meteorittmineralene. Dette vil kunne forklare tilstedeværelsen av den større mengden kalsium og de mindre mengder av klor som ble funnet. Et problem med denne teorien er imidlertid at nikkel ikke ble funnet i T1,2 og bare en svært liten mengde i T3. Det har blitt slått fast at «de fleste meteoritter inneholder mellom 6 og 10 prosent nikkel» ... og at «ingen jernmeteoritter inneholder mindre enn fem pro-

KUVERTSERVICE

Vi har tidligere tilbudt kuvertservice til de abonnenter som ønsket det; det medførte at man fikk bladet tilsendt i konvolutt. I og med at alle bladene nå er emballert i plast har denne ordningen falt bort. Siden en del hadde betalt for denne tjenesten i fjor lot vi konvoluttene bli sendt året ut. Også i år er det noen få som har betalt inn 30 kroner ekstra og disse vil, dersom de ønsker, få disse pengene refundert. Imidlertid, hvis vi ikke hører fra vedkommende abonnenter innen UFO nr. 2 gis ut, vil pengene bli overført til UFO-NORGES Støttefond (se omtale annet sted i bladet).

sent nikkel.» Dette behøver likevel ikke være noe problem siden prøvene kan være bare en liten del av en større meteoritt.

En helt annen hypotese kan formuleres basert på det faktum at disse prøvene ble tatt ut fra en menneskekropp. En jernsplint omgitt av menneskelig kroppsvev kan muligens forårsake en forkalkningsreaksjon. Dette ville forklare tilstedeværelsen av kalsium og fosfor på overflaten av prøvene. Klorapatitt og andre kalsium-fosfor mineraler utgjør hovedbestanddelen i hardt vev (bein, tenner) sammen med collagen. Faktisk har keramikk bestående av kalsiumfosfat vært benyttet innen medisin og av tannleger i nær 20 år på grunn av deres såkalte bioaktive natur. I lys av dette (selv om den omgivende hylsen på objektene ikke var dannet inne i kroppen, men heller gikk inn i vevet i sin helhet som en splint fra en stein), er det ikke overraskende at kroppen ikke hadde startet en immunologisk reaksjon eller avstøtning mot det fremmede objektet.

Det må framheves at dette bare er teorier angående opprinnelsen til de aktuelle prøvene, basert på foreløpige data og informasjon. Mer inngående studier er nødvendige for å kunne bevise noen av disse teoriene. □

Referanser:

1. Brooks, C.R., N.E Biery, L. Zhao-hui, X. Xiande, og Z. Datong: «Surface Morphology of Iron Dendrites in the Yanzhuang H6 Meteorite», *Mat. Character.*, vol. 35 s. 165 (1995).
2. Budka, P.Z., J.R.M. Viertl, og S.V. Thamboo: «Meteorites and the Iron-Nickel Phase Diagram», *Adv. Mat. & Processes*, s. 27 (juli 1996).

3. Hench, L.L., «Biocheramics: from Concept to Clinic», *Amer. Ceram. Soc. Bull.* 72 [4] s. 93 (1993).

4. McSeen, H.Y.: *Meteorites and their parent Planets*, Cambridge Univ. Press (1987).

5. Wasson, J.T.: *Meteorites, Classification and Properties*, red. P.J. Wyllie, Springer-Verlag, (1974).

Kilde:

Dokument lagt ut på Internett, URL: <http://www.accessnv.com/nids/analysis.html>, datert 19. september 1996; gjen-gitt i e-post fra P. Mantle, England, 6. oktober 1996 til Odd-Gunnar Røed.

Oversettelse:

Therry Bertelsen, John-Erik Hove og Mentz Kaarbø.

SPAR PENGER VED BETALING AV ABONNEMENT

Beklageligvis har Posten i de senere år valgt å heve prisene radikalt på en del tjenester. Det synes blant annet som om de helst vil kvitte seg med skrankeskundene. Hva skal man si til at det nå koster kr.16,- for å betale en giroblankett, eller det er et tillegg på kr. 31,- for sendinger i oppkrav? Oppkravsendinger kommer vi dessverre ikke utenom ved en del utsendelser, men blankettavgiften kan unngås.

De nye blankettene som UFO-NORGE har tatt i bruk i det siste året, kan benyttes i både bank og på Posten, derfor kan man velge billigste alternativ. Putter man i tillegg blanketten i konvolutt og lar Posten ordne resten er prisen plutselig nede i kr. 4,00. Det finnes også andre former for autogirering og da er det viktig å skrive på mottagerdelen hva beløpet gjelder. Det holder med abonnementsnummeret (dette står på vedlagte giro).

BETALING FRA UTLANDET

Husk at alle utenlandske abonnenter eller nordmenn bosatt i andre land må beregne et tillegg på kr.15,- ved bestilling av abonnement samt andre Dette er et såkalt eurogirogebyr, som er den billigste måten å betale på. I tillegg må de som bor utenfor Norden betale ekstra porto for bladet. Dette innebærer B-post utsendelser som koster kr. 50,- og 65,- ekstra pr. år for henholdsvis Europa og andre verdensdeler).

GENERELT OM PRISER VED BETALING FRA UTLANDET:

Eurogiro kr. 15,-

Swift kr. 40,-

Utenlandssjekk kr. 50,-

Sending av penger uten kontonummer kr. 70,-

Som man ser koster det litt forskjellig å sende penger land i mellom. Snakk med bank eller Posten dersom dere skal sende penger til Norge fra utlandet, slik at ikke disse gebyrene belastes UFO-NORGE.

UFO-NORGE TAKKER

UFO-NORGE vil med dette takke alle de av leserne som har gitt en ekstra skjerv i tillegg til abonnementsprisen. Per juni hadde vi fått inn mer enn 11 000 kroner i gavepenger. Disse pengene overføres kontinuerlig til vårt støttefond, hvor det innestående er øremerket forskning. Dette innebærer at midlene kun vil benyttes ved helt spesielle anledninger hvor akutt og rask innsats kreves, eller i direkte forskningsøyemed der vi må betale for analyser e.l. som bedømmes viktige nok i en gitt situasjon.

I mellomtiden vil pengene forrentes på best og sikrest mulig måte og de vil til enhver tid følge UFO-NORGE som organisasjon og ingen enkeltpersoner.

De av dere som har betalt kr. 500 eller mer ved innbetaling av abonnementet vil motta et eget takkebrev som en ekstra takk for innsatsen.

HJERTELIG TAKK

HILSEN UFO-NORGES KOMITÉ

«THE SUMMONING»

- En samling foran skjerm og lerret

Av Odd-Gunnar Røed

Vår medarbeider var til stede på Norges første «X-files kongress».

Fint tiltak, men...

Helgen 11., 12. og 13. april i år arrangerte The Shadowcon Project, eller TREX-files som gruppen også kaller seg, et evenement ved navn The Summoning. Dette skulle være Norges første «kongress» med fokus på emner omhandlet i serien X-files, deriblant UFO-fenomenet og diverse konspirasjonsteorier. Så vidt vites består arrangementskomiteén hovedsakelig av studenter ved Blindern

Eneste foredragsholder ved kongressen var undertegnede fra UFO-NORGE. Ellers besto hele programmet av filmer som ble vist i tre auditorier og hele fem videorom på Universitetet i Oslo, Blindern, nærmere bestemt i Helga Engs hus. Man kunne svippe innom X-files, Babylon 5, Star Trek, diverse science fiction filmer og UFO-relaterte d.o., alt i skjønn forening.

Mye film og video på en gang, altså. Kanskje for mye? Jeg tror at kvalitetsnivået på kongressen (hvis man i det hele tatt kan kalle arrangementet noe slikt) hadde hevet seg betydelig dersom arrangørene hadde hentet inn flere krefter til å holde foredrag. Tross alt synes de fleste mennesker det er mer interessant å motta direkte «sanntids» inntrykk, enn å passivt stirre på en skjerm hvor det såpeglatte produktet som regel er regissert og forfattet av amerikanske underholdere med kreativ sans for inntjening av dollar. Men for all del, det er positivt at noen tør og vil satse på å lage arrangementer av denne typen og vi håper ikke at de ble skremt fra å prøve igjen.

Foredraget

Som nevnt var jeg eneste foredragsholder og den noe svulstige introduksjonen lød som følger:

Odd Gunnar Røed fra UFO-Norge er vår talsmann på denne kongressen. Han kjenner til informasjon gjemt bort i arkiver et fåtall mennesker vet en gang eksisterer, han er en direkte

trussel for norske myndigheter, han vet. Og etter denne kongressen vil du også vite.

Dette var ikke småtteri akkurat. Foredraget gikk imidlertid greit nok, og det virket som om publikum var

meget interessert. De viktigste trekkene innen ufologien samt noen av de nyere sakene fra Norge ble omtalt. Publikum fikk også en innføring i klassifiseringen

Fortsettelse på neste side

UFO-KRATER I TAFJORD?

Tirsdag 2. september kunne Dagsrevyen på NRK 1 bringe en heller uvanlig melding. I løpet av den siste tiden var det nemlig oppdaget et merkelig spor i terrenget nær Tafjord på Sunnmøre, og foreløpig kunne man ikke finne noen fornuftig årsak til hvordan det var oppstått. Innslaget ble introdusert av ankermann Einar Lunde i en lett spøkefull tone, med antydning av at et mulig UFO hadde landet.

I reportasjen som fulgte fikk man se to personer på vei ut i terrenget til et sted som tydeligvis lå langt fra vanlig ferdsel. Like etterpå kom de frem til et langstrakt spor eller krater i skogbunnen hvor et objekt tilsynelatende hadde kommet ned i lav vinkel og truffet bakken. Selve sporet syntes å være seks-åtte meter langt, noen desimeter dypt og fylt av gjørme. Det siste sannsynligvis på grunn av at det hadde falt en del nedbør i dagene før. I tillegg viste det seg at mange meter ut fra den ene siden av sporet (i langsgående retning) var trærne avkuttet i varierende høyde; nærmest sporet var stammer og greiner kuttet av nesten ned til bakken. Det ble også foretatt målinger av radioaktivitet både i og utenfor sporet. Interessant nok viste målingene at den var ca. tre ganger sterkere i sporet enn utenfor (den såkalte bakgrunnsstrålingen). I tillegg ble det sagt at jordprøver allerede var tatt og sendt til analyse. Resultatene herfra ville foreligge innen relativt kort tid.

Mellom innslagene fra sporlokaliteten, var det et kort intervju med geologen Johannes G. Heim. Han (og et par andre navngitte geologer) var i villrede med hensyn til hva som kan ha forårsaket krateret. Så langt kunne det være minst to muligheter: Det kan enten ha vært en stein eller en isblokk som på et noe forunderlig vis hadde ramlet ned fra nærmeste fjell, rast ned mot skogbunnen i lav vinkel mens det kuttet greiner og trær som sto i veien. Deretter traff det bakken, rikosjeterte opp igjen og forsvant utover fjorden. Den andre muligheten er at det kan ha vært en såkalt ismeteoritt, som ifølge litteraturen kan oppføre seg litt annerledes enn hva som er vanlig. Uansett, begge disse forsøkene på forklaring ble ansett som heller tvilsomme av Heim selv. Som foreløpig konklusjon var det klart at saken så absolutt trengte nærmere etterforskning.

I følge opplysninger fra Odd-Gunnar Røed 4. september skal sporet ha blitt oppdaget to til tre uker før innslaget i Dagsrevyen, det vil si i første halvdel av august. Det er også ting på funnstedet som tyder på at objektet som forårsaket sporet fremdeles befinner seg der. I skrivende stund er det meningen at forfatteren Willy Ustad og vår medarbeider i Levanger, Arnulf Løken, skal besøke Tafjord i løpet av helgen 13. og 14. september. De skal prøve å få med seg en metalldetektor samt en geigerteller.

Vi vil følge denne saken og selvsagt komme tilbake med nye opplysninger når disse foreligger.

- Mentz Kaarbø

av rapporter og en presentasjon av PROJECT HESSDALEN, organisasjonen UFO-NORGE, samt vårt arbeid. Spesielt virket det som om visningen av Santilli-filmen vakte stor interesse blant deltakerne.

Militant dørvakt

I tillegg til kanskje å øke antall foredragsholdere på neste kongress, kan det være lurt med et par justeringer også på et par andre områder. Jeg la spesielt merke til en usedvanlig militant «dørvakt» ved inngangsdøren som til tider virket mer enn komisk. Kanskje han skulle være stevnets klown? Dessverre oppfattet nok ikke alle ham dithen og jeg tror nok stevnets organisator, Vidar Nilsen, burde holdt ham vekke fra synsfeltet til oss andre.

Noe som også kunne forbedres neverdig var serveringen av forfriskninger og mat, som var under enhver kritikk. Her kunne man med fordel hatt voksne personer med erfaring. I tillegg

"De" lander på Blindern
11-13 april 97:
The Summoning

*«Klaatu barada nikto»
 (Kom på The Summoning eller bli utryddet...)*

En kongress arrangert av The Shadowcon Project (TSP), arrangert av Shadowcon 97, og andre science fiction kongresser.

Da tror det ikke lenger du deltar på den. Det er vel egentlig ganske tydelig hva som er temaet på denne meget spesielle, men underholdende kongressen: UFOer, 3-filer, konspirasjoner og uten-

kompetidse vesener er alle slag. I tillegg slenger vi på en god dose klassiske SF-filmer, og spenner de livsvid og ikke minst dokumentarfilmer som vil sette tittelen ved det meste du tror på. All dette vil utgjøre en meget spennende og interessant kongress!

Men har du ikke noe til overs for konspirasjoner, er du da ikke å bære om gjenstander fra mars, vil du rett og slett ikke vite hva som kanskje foregår i de mørkeste hjørner av verdensrommet? Da er dette løst! En kongress for deg! Som et meget eksklusivt tilbud vil vi sende hele 2. og 3. sesong med Babylon 5, samt de 4 første episodene i sesong 4 (fortsettelsen fra der vi stoppet forrige Shadowcon). De to Babylon 5-programmene vil, som sagt dekke hele 2. og hele 3. sesong, men vil løpe samtidig, så du kan dessverre bare få med deg ett av programmene. Men siden disse løper over tre dager er det god plass til pauser, og til det å få med seg andre programmatikere også. I tillegg til dette igjen vil vi sende en god del klassiske og kvalitetsrike filmer som ikke faller i kvalitets- eller SF-filmer. Flere de jeg kan nevne er "The

Day, the Earth Stood Still", "War of the Worlds", "The Thing", "The Line" og ikke minst "Independence Day". (For de av dere som gikk glipp av den på kino). I tillegg kommer de virkelig klassiske filmene, som "Plan 9 From Outer Space" og "Dark Star". Og hvis ikke det var nok så har vi også et eget Anime-program. Anime er som kjent japansk tegnerkunst, som har oppnådd en meget høy kvalitet på den kunstneriske siden. Absolutt verdt å få med seg hvis du ikke kjenner til sjangeren fra før.

Hovedinnslag

Som nevnt ovenfor så har vi ikke bare film- og serienett. Vi har fått Odd Cunnor Reed fra UFO Norge til å holde et meget interessant foredrag om forskjellige UFO-relaterte spørsmål. Odd Cunnor Reed er en formidlig foredragsholder, og dette foredraget burde være et must enten du er skeptiker eller "true believer".

Videre har vi igjen eksklusivt fått tak i 4. kan-ske 6. episode av den utrolig populære serien X-Files.

Lokaler

Kongressen lokaler er de samme som under forrige Shadowcon forrige høst, nemlig Høga Eng-hus på Blindern (180). Vi disponerer der 3 auditorier med utmerkede lyd- og lysanlegg. De 3 mindre auditorier tar 150-200 mennesker, mens hovedauditoriet tar opp til 300. Alle tre er utstyrt med stereolarm, dette er definitivt så nær kinosom man kan komme.

I tillegg til de tre auditoriene, vil vi også ha pos-

The Summoning

kunne man gjerne tilby *varm* mat. Kalde pølser og klønete, uhygienisk opptreden uten pølseklype og papir trakk utvilsomt ned.

Kommer sterkere igjen

Men som sagt, Vidar Nilsen og hans våpendragere kommer nok sterkere

igjen. Jeg fikk inntrykk av at de ville prøve seg med en ny samling allerede i inneværende år og da ha flere foredragsholdere og «live»-innslag. Kom igjen gutter og jenter, vi ser fram til neste kapittel. Ta gjerne kontakt, kanskje vi kan dele av vår erfaring? □

MASSEOBSERVASJONER AV UFO OVER ARIZONA

Av Mentz Kaarbo

I dagene rundt 18.-20. juni i år kom det plutselig frem opplysninger om masseobservasjoner av UFOer over Phoenix, Arizona. Nyheten ble presentert samtidig av flere av de store amerikanske og internasjonale TV-selskapene, deriblant CNN og Sky News. På samme tidspunkt ble Internett oversvømt med informasjon om denne saken, og både World Wide Web og mangfoldige nyhets- og diskusjonsgrupper formelig glødet av opphissede innlegg. I tillegg ble bilder, videosekvenser og øyenvitenbeskrivelser (i audioformat) lagt ut på nettet i dagene etterpå, klare for nedlasting.

Hendelsen fant egentlig sted så tidlig som 13. mars i år. Rundt kl. 20.30 lokal tid kunne hundrevis av personer observere et V-formet mørkt objekt som sakte og lydløst svedde inn fra nord over byene Phoenix, Glendale og Scottsdale i svært lav høyde. Objektet, som av noen observatører også ble beskrevet som triangelformet, var utstyrt med fem tydelige lys som anga størrelsen og formen. Dimensjonene på gjenstanden skal ha vært enorme, anslagene varierer fra «større enn en jumbojet» opp til ca. 1 mile (1,6 kilometer) i lengde.

En av observatørene som sto frem var Tim Ley med familie som bor i utkanten av Phoenix. De fikk først øye på objektet nord for byen. Det nærmet seg familiens hus og i løpet av relativt kort tid [sannsynligvis 5-10 minutter, red. anm.] innså de at objektet svedde sakte og lydløst rett over dem, i en anslått høyde av 50 til 100 meter. Objektet var V-formet og syntes å være flere hundre meter langt. Tim Ley og resten av familien ble først svært redd da objektet kom såpass nært, men på grunn av at det hele forløp «stille og majestetisk» forsvant frykten ganske raskt. Denne nærobservasjonen varte i to - tre minutter.

Jim Dilettoso i Village Labs, som har etterforsket UFO-rapporter i 20 år, rekonstruerte hendelsen ved hjelp av en datamaskin og laget en «virtual reality» modell. Han benyttet seg av digitale foto av landskapet tatt av Ley, i tillegg til computergenererte tegninger av objektet i følge Leys beskrivelser. Det ferdige resultatet viste en stor gjenstand som svedde lavt over utkanten av Phoenix. Gjenstanden ble som nevnt observert av flere hundre andre, uavhengige personer i området rundt Phoenix og nærliggende byer i løpet av nærmere en halvtime. I tiden som fulgte ble det også offentliggjort minst et snes videoopptak av det merkelige objektet denne kvelden.

Selv om masseobservasjonen den 13. mars var den mest oppsiktsvekkende, har området spesielt rundt byene Phoenix og Tucson nærmest blitt hjemsokt av tilsynelatende uforklarlige fenomener og flygende objekter, både før og etter denne dato. Det er snakk om hundrevis av enkeltrapporter i tillegg til mange dusin fotografier og videoopptak. Observasjonsbølgen syntes å begynne i midten av 1995, med et foreløpig høydepunkt den 13. mars i år. Etter denne dato har det igjen vært flere observasjoner av liknende art. Totalt er det snakk om rundt 20-25 observasjonsdatoer med et tilsvarende antall objekter eller fenomener, ofte observert i dagslys. For de av leserne som har tilgang til Internett finnes det flere sites (URLs) som gjengir bilder, videoopptak og muntlige øyenvitnebeskrivelser fra disse hendelsene. Det beste er å ta i bruk et søkeprogram (f.eks. Alta Vista) og søke på nøkkelordene *Phoenix*, *UFO*, evt. *Arizona*, *UFO*.

Oversikt over eldre årganger av UFO

Ta en fotokopi av listen og sett kryss

1982: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1983: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1984: 5 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 125,-	_____
1985: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1986: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1987: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1988: 4 numre i A4-kopi a kr. 25,-	kr. 100,-	_____
1989: 3 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 105,-	_____
1990: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,-	_____
1991: 2 numre i A4-kopi a kr. 35,-	kr. 70,-	_____
1992: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1993: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1994: 2 numre i A4-kopi a kr. 40,-	kr. 80,-	_____
1995: 3 numre i original; 2 stk. a kr. 45,-		
+ 1 stk. (dobbeltnummer) kr. 90,-	kr. 150,-	_____
1996: 4 numre i original	kr. 150,-	_____

Vi sender ut originaler av bladene så langt lageret rekker, til original pris, ca. kr. 5,- lavere enn prisene på denne listen.

Tillegg for porto: Opptil 0,5 kg: kr. 22,-/ 1 kg: kr. 29,-/ 3 kg: kr. 34,-/ 5 kg: kr. 41,-. Det går ca. 4-5 A4-blader på 0,5 kg. Sendinger over kr. 100,- sendes i oppkrav. Prisene varierer noe på A4-kopiene i forhold til originalbladene.

Bestill fra:

UFO-NORGE, postboks 124, 3140 Borgheim

Tlf.: 33 38 65 00 Fax: 33 38 33 68 Postgiro: 0826 0505050

Spar oppkrav, forhåndsbetal via giro. Husk portotillegg.

TEMAHEFTER

UFO-NORGE har tidligere utgitt 5 temahefter.

Disse har vi nå samlet i ett A4-hefte.

1. 1989. Nikola Tesla (Per Ottesen) - Kalt vekselstrømmens far, misforstått og lite verdsatt. En av de store som arbeidet for Edison. Trådløs elektrisitet, samt mange andre oppfinnelser. Åpen for UFO-fenomenet.

2. 1991. Spitsbergen (Ole Jonny Brønne) - Styrket en "flyvende tallerken" på Svalbard? I over 40 år har det vært spekulert i dette over store deler av verden. Ole Jonny Brønne har samlet det meste av det som er skrevet om saken og gir til slutt en konklusjon.

3. 1992. Nærkontakt med tro (Torfrid Urdal) - Det er ikke langt mellom vanlig interesse og religiøs tro i UFO-saken. En del teorier gjennomgås og "forkynnere" tas under lupen. Rasisme i ny forkledning?

4. 1993. UFO-observasjoner i Norge 1536-1946 (Ole Jonny Brønne) - En oversikt over samtlige (mulige) UFO-observasjoner i Norge over en periode på 383 år. Inkluderer de mystiske spøkelsesrakettene og -flyene over Skandinavia før og etter krigen.

5. 1994. Norske nærkontakter av 3. grad (Odd-Gunnar Røed) - En samling av alle (for UFO-NORGE) kjente nærkontakter av 3. grad i Norge. Litt historikk og innblikk i flere teorier som er foreslått som mulige løsninger på UFO-fenomenet.

PRIS FOR SAMLEHEFTET ER KR. 165,-.

Bladene kan også fås i enkeltnummer.

Prisen er da følgende:

nr. 1	kr. 35,-
nr. 2	kr. 35,-
nr. 3	kr. 40,-
nr. 4	kr. 40,-
nr. 5	kr. 40,-

Bestillingsadresse, se annonse til venstre.

NB! På alle forsendelser kommer porto og evt. oppkravsgebyr i tillegg.

TING Å MERKE SEG

Redaksjonen tar gjerne imot artikler og innlegg til tidsskriftet. Manus bør være maskinskrevet med dobbel linjeavstand. Hvis artikkelen ledsages av illustrasjoner (fotos og/eller tegninger), må disse være i svart/hvitt og av god kvalitet. Det må angis i teksten hvor man vil ha disse plassert sammen med eventuell bildetekst. En god rettskrivning er også viktig. Det tas forbehold om redigering/forkorting av artikkelen fra redaksjonens side. Det er også mulig å levere inn tekst og bilder på disketter for innlesning på PC. Teksten bør være skrevet i Word eller i en annen vanlig tekstbehandler. Kontakt redaktøren for nærmere detaljer.

Redaksjonen mottar gjerne utklipp fra norske eller utenlandske aviser og tidsskrift av interesse, som mulig stoff for UFO. Lesere som kan være villige til å oversette artikler fra andre språk, bes kontakte redaktøren.

HUSK VÅR INFORMASJONSFOLDER

Hjelp til å gjøre UFO-NORGE bedre kjent og skaffe flere medlemmer ved å sende /dele ut foldere.

Skriv til vår kontaktadresse:

UFO-NORGE

Postboks 124

3140 Borgheim

Herfra kan du rekvirere foldere slik at de straks kan bli distribuert videre ut til mulige interesserte. Husk at du får et gratisabonnement ved å verve 5 eller flere abonnenter!

STØTTEFOND FOR UFO-NORGE!

Grupper og foreninger som forsøker å arbeide aktivt for en sak har alltid behov for midler, og UFO-NORGE er intet unntak. Vi har mange oppgaver som må utsettes pga. mangel på penger. Mye må gå av egne midler, men dette begrenser seg selv. Vi vet at mange i og for seg meget interesserte medlemmer ikke har anledning til å arbeide aktivt selv. En måte som de likevel kan støtte saken på er å gi et beløp - stort eller lite - til UFO-NORGEs støttefond. Benytt vårt postgironummer 0809 3070810, merk talong-en STØTTEFONDET og send beløpet til:

UFO-NORGE

Postboks 1155

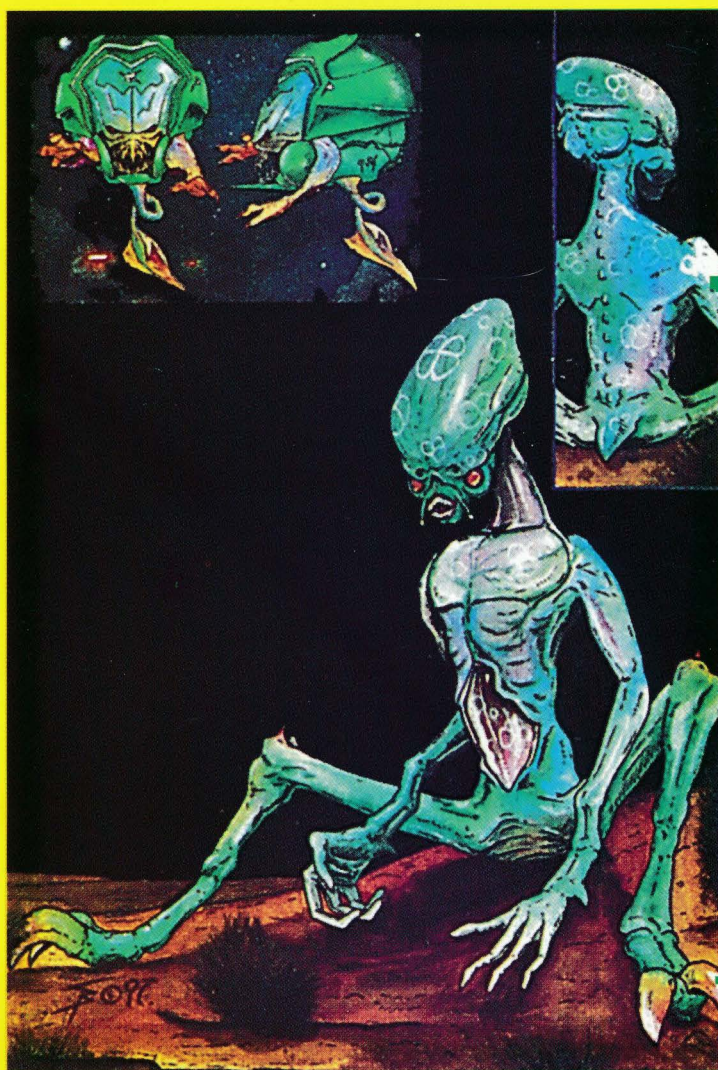
5001 Bergen

ALIAN ENCOUNTERS • May 1997

Competition Winners

There's An Alien Inside My Mind!

There were plenty of people out there who wanted their ideas for an alien life-form immortalised in rubber by Jeckyl & Hyde, but there could be only one winner, and that was Carsten Bjørndal of Tromsø, Norway's transparently-paunched extraterrestrial. Congratulations!

Vår dyktige illustratør Carsten Bjørndal har vunnet 1. premie i en tegnekonkurranse i det engelske tidsskriftet *Alien Encounters* (se faksimile). «Styggen» på bildet vil bli laget i en slags polyesterskumbase trukket med latex og oversendt Carsten i månedsskifte juni-juli. Fargene fremstilles i giftfri latexmaling. Tenner og klør fremstilles i akryl og hele stasen vil måle 30 cm.

Det er «Jeckyll & Hyde Makeup Company» som har stått bak konkurransen som er kalt «Alien inside my head». Mange lesere har sendt inn sine forslag, men det var kun vår egen Carsten som nådde opp i den harde konkurransen. Vi gratulerer, og håper inderlig Carsten holder sin marerittlignende «alien» i streng mental løpestreng og ikke lufter den ukontrollert i Tromsøs gater nattestid.